

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE
PENTRU SERVICIILE PUBLICE DE GOSPODĂRIE COMUNALĂ

ORDIN pentru aprobarea Regulamentului-cadru al serviciului de alimentare cu apă și de canalizare*)

Având în vedere prevederile art. 50 alin. (2) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006 și ale art. 6 și 40 din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006,

în temeiul art. 10 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală — A.N.R.S.C.**) nr. 373/2002, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul-cadru al serviciului de alimentare cu apă și de canalizare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală,
Jeanina Preda

București, 20 martie 2007.
Nr. 88.

ANEXĂ

REGULAMENT — CADRU al serviciului de alimentare cu apă și de canalizare

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. (1) Prevederile prezentului regulament se aplică serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, denumit în continuare *serviciul de alimentare cu apă și de canalizare*, din localitățile în care există sisteme publice de alimentare cu apă și canalizare, indiferent de mărimea acestora.

(2) Prezentul regulament stabilește cadrul juridic unitar privind funcționarea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare, definind condițiile-cadru și modalitățile ce trebuie îndeplinite pentru asigurarea serviciului, precum și relațiile dintre operatorii și utilizatorii acestor servicii.

(3) Prevederile regulamentului se aplică, de asemenea, la proiectarea, executarea, recepționarea, exploatarea și întreținerea instalațiilor din sistemul public de alimentare cu apă și de canalizare.

(4) Operatorii de servicii de alimentare cu apă și de canalizare, indiferent de forma de proprietate, organizare și de modul în care este organizată gestiunea serviciilor în cadrul unităților

*) Ordinul nr. 88/2007 a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 15 mai 2007 și este reprodus și în acest număr bis.

**) Conform prevederilor Legii nr. 51/2006, începând cu data de 21 martie 2007, denumirea Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală va fi Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice (A.N.R.S.C.).

administrativ-teritoriale, se vor conforma prevederilor regulamentului serviciului de alimentare cu apă și de canalizare elaborat și aprobat de autoritățile administrației publice locale.

Art. 2. În sensul prezentului regulament, noțiunile de mai jos se definesc după cum urmează:

2.1. *apă potabilă* — apă care îndeplinește indicatorii de potabilitate prevăzuți de legislația în vigoare;

2.2. *ape uzate menajere* — apele de canalizare rezultate din folosirea apei în gospodărie, instituții publice și servicii, care rezultă mai ales din metabolismul uman și din activități menajere și igienico-sanitare;

2.3. *ape uzate industriale* — apele de canalizare rezultate din activități economico-industriale sau corespunzând unei alte utilizări a apei decât cea menajeră;

2.4. *ape uzate orășenești* — apele de canalizare rezultate din amestecul apelor uzate menajere cu apele uzate industriale sau agrozootehnice, preepurate sau nu, precum și apele care provin din stropirea și spălarea drumurilor publice sau private, a aleilor, a grădinilor și a curților imobilelor;

2.5. *ape pluviale* — apele de canalizare care provin din precipitații atmosferice;

2.6. *autoritate de reglementare competentă* — Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice — denumită în continuare A.N.R.S.C.;

2.7. *acces la rețea* — dreptul utilizatorului serviciilor de alimentare cu apă și/sau de canalizare de a se brânșa/racorda și de a folosi, în condițiile legii, rețelele de distribuție/colectare;

2.8. *acord de furnizare* — documentul scris, emis de operator, care stabilește condițiile de furnizare pentru utilizator și definește parametrii cantitativi și calitativi ai serviciului la bransamentul utilizatorului și prin care operatorul se angajează să furnizeze serviciul de alimentare cu apă;

2.9. *aviz de bransare/racordare* — documentul scris, emis de operatorul serviciului de alimentare cu apă și de canalizare, prin care se stabilesc condițiile tehnice cu privire la proiectarea, amplasarea și execuția bransamentelor de apă, respectiv a racordurilor de canalizare, și prin care se stabilește punctul de delimitare dintre rețelele publice și instalațiile de utilizare;

2.10. *acord de preluare* — documentul scris, emis de operatorul serviciului de canalizare pentru utilizator, prin care acesta se angajează să presteze serviciul de canalizare și care definește condițiile și parametrii cantitativi și calitativi ai apelor uzate menajere și/sau industriale preluate la canalizarea publică;

2.11. *bransament de apă* — partea din rețeaua de alimentare cu apă, care asigură legătura dintre rețeaua publică de distribuție și rețeaua interioară a unei incinte sau a unei clădiri. Bransamentul deservește un singur utilizator.

2.12. *caracteristici tehnice* — totalitatea datelor și elementelor de natură tehnică, referitoare la o instalație;

2.13. *cămin de bransament* — construcție componentă a sistemului de distribuție a apei, aparținând sistemului public de alimentare cu apă, care adăpostește contorul de bransament, cu montajul aferent acestuia;

2.14. *contor de bransament* — aparatul de măsurare a cantității de apă consumată de utilizator, care se montează pe bransament între două vane—robinete, la limita proprietății utilizatorului; contorul este ultima componentă a rețelei publice de distribuție în sensul de curgere a apei, fiind utilizat la determinarea cantității de apă consumată, în vederea facturării.

2.15. *contor de rețea* — aparatul de măsurare a cantității de apă transportată dintr-o zonă în alta a rețelei publice. Contorul de rețea nu poate fi utilizat la determinarea și facturarea cantității de apă consumată de unul sau mai mulți utilizatori;

2.16. *contract-cadru* — reglementare cu caracter normativ, care stabilește condițiile minimale pentru relațiile comerciale dintre operator și utilizator;

2.17. *domeniu public* — totalitatea bunurilor mobile și imobile dobândite potrivit legii, aflate în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, care, potrivit legii sau prin natura lor, sunt de folosință sau interes public local ori județean, declarate ca atare prin hotărâre a consiliilor locale sau a consiliilor județene și care nu au fost declarate prin lege bunuri de uz sau de interes public național;

2.18. *grad de asigurare în furnizare* — nivel procentual de asigurare a debitului și presiunii apei necesare utilizatorului într-un interval de timp, precizat în anexa la contractul de furnizare și utilizare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare;

2.19. *imobil* — orice clădire sau teren, cu destinație social-culturală, administrativă, de producție industrială, comercială, de prestări servicii sau de locuință, inclusiv terenul aferent, cu regim juridic dovedit. În cazul blocurilor de locuințe, la care terenul aferent nu este delimitat, se consideră imobile toate acele blocuri care au adrese poștale distincte;

2.20. *indicatori de performanță generali* — parametri ai serviciului de furnizare/prestare pentru care se stabilesc niveluri minime de calitate, urmărite la nivelul operatorilor;

2.21. *indicatori de performanță garantați* — parametri ai serviciului de furnizare a căror niveluri minime de calitate se stabilesc și pentru care sunt prevăzute penalizări în contractele de furnizare/prestare, în cazul nerealizării lor;

2.22. *infrastructură tehnico-edilitară* — ansamblul sistemelor de utilități publice destinate furnizării/prestării serviciilor de utilități publice; infrastructura tehnico-edilitară aparține domeniului public sau privat al unităților administrativ-teritoriale și este supusă regimului juridic al proprietății publice sau private, potrivit legii;

2.23. *instalații interioare de apă* — totalitatea instalațiilor aflate în proprietatea sau în administrarea utilizatorului, amplasate după punctul de delimitare dintre rețeaua publică și instalația interioară de utilizare a apei, și care asigură transportul apei preluate din rețeaua publică la punctele de consum și/sau la instalațiile de utilizare;

2.24. *instalații interioare de canalizare* — totalitatea instalațiilor aflate în proprietatea sau în administrarea utilizatorului, care asigură preluarea și transportul apei uzate de la instalațiile de utilizare a apei până la căminul de racord din rețeaua publică;

2.25. *licență* — actul tehnic și juridic emis de *autoritatea de reglementare competentă* prin care se recunoaște calitatea de operator de servicii de utilități publice într-un domeniu reglementat, precum și capacitatea și dreptul de a furniza/presta un serviciu de utilități publice;

2.26. *lichidarea avariilor* — activitate cu caracter ocazional și urgent prin care, în cazul apariției unor incidente care conduc sau pot conduce la pagube importante, se iau măsuri imediate pentru împiedicarea sau reducerea extinderii pagubelor, se determină, se înlătură cauzele care au condus la apariția incidentului sau se asigură o funcționare alternativă, se repară sau se înlocuiește instalația, echipamentul, aparatul etc. deteriorat, se restabilește funcționarea în condiții normale sau cu parametrii reduși, până la terminarea lucrărilor necesare asigurării unei funcționări normale;

2.27. *operator* — persoană juridică română sau străină care are competența și capacitatea, recunoscute prin licență, de a furniza/presta, în condițiile reglementărilor în vigoare, un serviciu comunitar de utilități publice și care asigură nemijlocit administrarea și exploatarea sistemului de utilități publice aferent acestuia. Operatori pot fi:

- autoritățile administrației publice locale sau o structură proprie a acestora, cu personalitate juridică;

- asociațiile de dezvoltare comunitară;

- societățile comerciale înființate de autoritățile administrației publice locale sau de asociațiile de dezvoltare comunitară, cu capital social al unităților administrativ-teritoriale;

- societățile comerciale cu capital social privat sau mixt;

2.28. *presiune de serviciu* — presiunea ce trebuie asigurată de operator, în punctul de branșare, astfel încât să se asigure debitul normat de apă, la utilizatorul amplasat în poziția cea mai dezavantajoasă;

2.29. *punct de delimitare* — locul în care instalațiile aflate în proprietatea sau în administrarea utilizatorului se branșează la instalațiile aflate în proprietatea sau în administrarea operatorului furnizor/prestator de servicii. Punctul de delimitare asigură identificarea poziției de montare a dispozitivelor de măsurare-înregistrare a consumurilor, stabilirea apartenenței instalațiilor, ca și precizarea drepturilor, respectiv a obligațiilor ce revin părților cu privire la exploatarea, întreținerea și repararea acestora. Delimitarea dintre instalațiile interioare de canalizare și rețeaua publică de canalizare se face prin căminul de racord, care este prima componentă a rețelei publice, în sensul de curgere a apei uzate;

2.30. *racord de canalizare* — partea din rețeaua publică de canalizare care asigură legătura dintre instalațiile interioare de canalizare ale utilizatorului și rețeaua publică de canalizare, inclusiv căminul de racord;

2.31. *repartitor de costuri* — aparat cu indicații adimensionale destinat măsurării, înregistrării și individualizării consumurilor de apă pentru fiecare proprietar al unui condominiu. Contoarele de apă montate în aval de *contorul de branșament* pot fi utilizate numai ca repartitoare de costuri;

2.32. *rețea de transport a apei* — parte a sistemului public de alimentare cu apă, alcătuită din rețeaua de conducte cuprinsă între captare și rețeaua de distribuție;

2.33. *rețea de distribuție a apei* — parte a sistemului public de alimentare cu apă, alcătuită din rețeaua de conducte, armături și construcții anexe, care asigură distribuția apei la doi ori la mai mulți utilizatori independenți;

2.34. *rețea de canalizare* — parte a sistemului public de canalizare, alcătuită din canale colectoare, canale de serviciu, cămine, guri de scurgere și construcții anexe care asigură

preluarea, evacuarea și transportul apelor de canalizare de la doi ori de la mai mulți utilizatori independenți;

2.35. *secțiune de control* — locul de unde se prelevează probe de apă în vederea analizelor de laborator, acest loc fiind:

- pentru apa potabilă și industrială: căminul de branșament;
- pentru apa uzată: căminul de racord;

2.36. *serviciu de alimentare cu apă și de canalizare* — totalitatea activităților de utilitate publică și de interes economic și social general efectuate în scopul captării, tratării, transportului, înmagazinării și distribuirii apei potabile sau industriale tuturor utilizatorilor de pe teritoriul unei localități, respectiv pentru colectarea, transportul, epurarea și evacuarea apelor uzate, a apelor meteorice și a apelor de suprafață provenite din intravilanul acesteia;

2.37. *serviciu de alimentare cu apă* — totalitatea activităților necesare pentru:

- captarea apei brute, din surse de suprafață sau subterane;
- tratarea apei brute;
- transportul apei potabile și/sau industriale;
- înmagazinarea apei;
- distribuția apei potabile și/sau industriale;

2.38. *serviciu de canalizare* — totalitatea activităților necesare pentru:

- colectarea, transportul și evacuarea apelor uzate de la utilizatori la stațiile de epurare;
- epurarea apelor uzate și evacuarea apei epurate în emisar;
- colectarea, evacuarea și tratarea adecvată a deșeurilor din gurile de scurgere a apelor pluviale și asigurarea funcționalității acestora;
- evacuarea, tratarea și depozitarea nămolurilor și a altor deșeuri similare derivate din activitățile prevăzute mai sus;

- evacuarea apelor pluviale și de suprafață din intravilanul localităților;

2.39. *sistem de alimentare cu apă* — ansamblul construcțiilor și terenurilor, instalațiilor tehnologice, echipamentelor funcționale și dotărilor specifice, prin care se realizează serviciul de alimentare cu apă. Sistemele de alimentare cu apă cuprind, de regulă, următoarele componente:

- captări;
- aducțiuni;
- stații de tratare;
- stații de pompare, cu sau fără hidrofor;
- rezervoare de înmagazinare;
- rețele de transport și distribuție;
- branșamente, până la punctul de delimitare;

2.40. *sistem de canalizare* — ansamblul construcțiilor și terenurilor aferente instalațiilor tehnologice, echipamentelor funcționale și dotărilor specifice, prin care se realizează serviciul de canalizare. Sistemele de canalizare cuprind, de regulă, următoarele componente:

- racorduri de canalizare, de la punctul de delimitare și preluare;
- rețele de canalizare;
- stații de pompare;
- stații de epurare;
- colectoare de evacuare spre emisar;
- guri de vărsare în emisar;
- depozite de nămol deshidratat;

2.41. *utilaj de bază* — totalitatea aparatelor și mașinilor necesare asigurării procesului tehnologic și a căror oprire sau scoatere din funcțiune afectează sau poate afecta esențial desfășurarea activității;

2.42. *utilizatori* — persoane fizice sau juridice care beneficiază, direct sau indirect, individual sau colectiv, de serviciile de utilități publice, în condițiile legii.

Art. 3. La elaborarea și aprobarea regulamentelor serviciului de alimentare cu apă și de canalizare, autoritățile administrației publice locale vor respecta următoarele principii:

- securitatea serviciului;
- tarificarea echitabilă;
- rentabilitatea, calitatea și eficiența serviciului;
- transparența și responsabilitatea publică, incluzând consultarea cu patronatele, sindicatele, utilizatorii și cu asociațiile reprezentative ale acestora;
- continuitatea din punct de vedere cantitativ și calitativ;
- adaptabilitatea la cerințele utilizatorilor;
- accesibilitatea egală a utilizatorilor la serviciul public, pe baze contractuale;

— respectarea reglementărilor specifice din domeniul gospodăririi apelor, protecției mediului și sănătății populației.

Art. 4. (1) Serviciile prestate prin sistemele de alimentare cu apă și de canalizare au drept scop asigurarea alimentării cu apă, canalizarea și epurarea apelor uzate pentru toți utilizatorii de pe teritoriul localităților și trebuie să îndeplinească la nivelul utilizatorilor, în punctele de delimitare/separare a instalațiilor, parametri tehnologici și programele de furnizare stabilite în contractele de furnizare și cerințele indicatorilor de performanță aprobate de autoritatea administrației publice locale.

(2) Propunerile de indicatori de performanță ai serviciului de alimentare cu apă și de canalizare la utilizatori, rezultate din studiul efectuat în acest scop, vor fi supuse dezbaterii publice înainte de aprobare, având în vedere necesitatea asigurării alimentării cu apă, canalizării și epurării apelor uzate pentru toți utilizatorii de pe teritoriul localității.

Art. 5. (1) Apa potabilă distribuită prin sistemele de alimentare cu apă este destinată satisfacerii cu prioritate a nevoilor gospodărești ale populației, ale instituțiilor publice, ale operatorilor economici și, după caz, pentru combaterea și stingerea incendiilor, în lipsa apei industriale.

(2) Apa potabilă distribuită utilizatorilor trebuie să îndeplinească, la bransamentele acestora, condițiile de potabilitate și parametri de debit și presiune prevăzute în normele tehnice și reglementările legale în vigoare.

(3) Utilizarea apei potabile în alte scopuri decât cele menționate la alin. (1) este permisă numai în măsura în care există disponibilități față de necesarul de apă potabilă al localităților, stabilit potrivit prescripțiilor tehnice în vigoare.

(4) În cazul în care cerințele de apă potabilă ale operatorilor economici nu pot fi acoperite integral, aceștia pot să își asigure alimentarea cu apă potabilă prin sisteme proprii, realizate și exploatate în condițiile legii;

(5) Pentru satisfacerea altor nevoi, cum ar fi: stropitul străzilor și al spațiilor verzi, spălarea piețelor și al străzilor, spălarea periodică a sistemului de canalizare, spălarea autovehiculelor și consumul tehnologic al unităților industriale, se va utiliza cu precădere apă industrială.

(6) Apa industrială sau apa cu caracter nepotabil se poate asigura prin sisteme publice de alimentare cu apă industrială sau prin sisteme individuale realizate și exploatate de agenții economici.

(7) Se interzice orice legătură sau interconectare între sistemele de alimentare cu apă potabilă și sistemele de alimentare cu apă industrială.

Art. 6. (1) Sistemul de canalizare trebuie să asigure, cu precădere, colectarea, transportul, epurarea și evacuarea într-un receptor natural a apelor uzate provenite de la utilizatorii serviciului de alimentare cu apă, precum și a apelor pluviale sau de suprafață colectate de pe teritoriul localităților.

(2) Nămolurile provenite din stațiile de tratare a apei, din sistemele de canalizare și din stațiile de epurare a apelor uzate orășenești se tratează și se prelucrează în vederea neutralizării, deshidratării, depozitării controlate sau valorificării, potrivit reglementărilor legale în vigoare privind protecția și conservarea mediului, respectiv igiena și sănătatea populației.

(3) Apele uzate evacuate în sistemele de canalizare trebuie să respecte condițiile precizate prin acordul de preluare în canalizare, respectiv prin contractul de prestare a serviciului, precum și pe cele impuse prin reglementările tehnice în vigoare, astfel încât, prin natura, cantitatea ori calitatea lor, să nu conducă la:

- a) degradarea construcțiilor și instalațiilor componente ale sistemelor de canalizare;
- b) diminuarea capacității de transport a rețelelor și a canalelor colectoare;
- c) perturbarea funcționării normale a stației de epurare prin depășirea debitului și a încărcării sau prin inhibarea proceselor de epurare;
- d) apariția unor pericole pentru igiena și sănătatea populației sau a personalului de exploatare a sistemului;
- e) apariția pericolelor de explozie.

(4) Evacuarea în receptorii naturali a apelor uzate epurate și depozitarea nămolurilor provenite din stațiile de epurare se fac numai în condițiile calitative și cantitative precizate în avizele, acordurile și autorizațiile de mediu eliberate de autoritățile competente, potrivit reglementărilor în vigoare din domeniul protecției calității apei și a mediului, astfel încât să se garanteze protecția și conservarea mediului, respectiv igiena și sănătatea populației.

(5) Preluarea în sistemele de canalizare a apelor uzate provenite de la agenți economici industriali sau de la alți utilizatori neracordați la rețelele de distribuție a apei se poate aproba numai în măsura în care capacitatea sistemelor nu este depășită din punct de vedere hidraulic

sau al încărcării cu substanțe impurificatoare și numai dacă nu conțin poluanți toxici sau care pot inhiba ori bloca procesul de epurare.

Art. 7. (1) Măsurarea cantităților de apă preluate sau furnizate de operatori, prin intermediul sistemelor de alimentare cu apă, sub formă de apă potabilă, apă brută sau apă industrială, este obligatorie. Aceasta se realizează prin montarea la nivelul punctului de delimitare/separare a instalațiilor a echipamentelor de măsurare-înregistrare și control, cu respectarea prevederilor specifice în domeniu, emise de autoritatea de reglementare competentă.

(2) Instalațiile din amonte de punctul de delimitare aparțin sau sunt în administrarea operatorului, iar cele din aval aparțin sau sunt în administrarea utilizatorului, după caz. Noțiunile de amonte și aval corespund sensului de curgere a apei în instalații, dinspre operator spre utilizator.

(3) Până la montarea contoarelor, consumul facturat nu va depăși consumul stabilit în regim paușal prevăzut de actele normative în vigoare.

Art. 8. (1) În vederea asigurării continuității serviciilor de apă și de canalizare, autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea planificării și urmăririi lucrărilor de investiții necesare funcționării sistemelor în condiții de siguranță și la parametrii ceruți prin prescripțiile tehnice. În acest scop se vor institui sisteme de planificare multianuală a investițiilor, plecându-se de la un plan director de perspectivă.

(2) Hotărârile de dare în administrare sau contractele de delegare a gestiunii, după caz, vor prevedea sarcinile concrete ale autorităților administrației publice locale și ale operatorului în ceea ce privește realizarea investițiilor.

(3) Operatorul sistemului de alimentare cu apă și/sau de canalizare trebuie să asigure funcționarea permanentă a sistemului de alimentare cu apă la toți utilizatorii, precum și continuitatea evacuării apelor colectate de la aceștia. Livrarea apei folosite în scopuri industriale se va face conform cerinței utilizatorului, pe baza unui program de furnizare acceptat de ambele părți (operator-utilizator).

(4) Întreruperea alimentării cu apă și a evacuării apelor uzate la canalizare este permisă numai în cazuri prevăzute de lege sau de prezentul regulament, precum și în cazurile de forță majoră.

(5) Rețeaua de alimentare cu apă, inclusiv bransamentele, intră în obligațiile de întreținere și reparație ale operatorului.

(6) În vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (3), (4) și (5), operatorul va asigura exploatarea, întreținerea și repararea rețelelor, în conformitate cu instrucțiunile tehnice specifice, pe baza unui program anual de revizii tehnice, reparații curente și capitale, modernizări și investiții.

(7) La solicitarea utilizatorilor operatorul va interveni pentru asigurarea continuității funcționării rețelei de canalizare. În cazul constatării existenței unor obturări ale canalizării din vina dovedită a utilizatorului, cheltuielile vor fi suportate de către acesta.

CAPITOLUL II

Siguranța serviciului de alimentare cu apă și de canalizare

SECȚIUNEA 1

Documentație tehnică

Art. 9. (1) Prezentul regulament stabilește documentația tehnică minimă necesară desfășurării serviciului de alimentare cu apă și a serviciului de canalizare.

(2) Regulamentul stabilește documentele necesare exploatării, obligațiile proiectantului de specialitate, ale unităților de execuție cu privire la întocmirea, reactualizarea, păstrarea și manipularea acestor documente.

(3) Detalierea prevederilor prezentului regulament privind modul de întocmire, păstrare și reactualizare a evidenței tehnice se va face prin instrucțiuni/proceduri de exploatare specifice principalelor tipuri de instalații.

(4) Personalul de conducere al operatorului răspunde de existența, corecta completare și păstrare a documentațiilor tehnice conform prevederilor prezentului regulament.

Art. 10. Proiectarea și realizarea sistemelor de alimentare cu apă și a sistemelor de canalizare sau a părților componente ale acestora se realizează în conformitate cu normativele și prescripțiile tehnice de proiectare și execuție în vigoare, avizate de autoritățile competente, iar proiectul va ține seama de reglementările în vigoare privind protecția și conservarea mediului.

Art. 11. Fiecare operator va deține și va actualiza următoarele documente:

a) actele de proprietate sau contractul prin care s-a făcut delegarea de gestiune;

- b) planul cadastral al situației terenurilor;
- c) planurile generale cu amplasarea construcțiilor și instalațiilor aflate în exploatare, inclusiv cele subterane, aduse la zi, cu toate modificările sau completările;
- d) planurile clădirilor sau ale construcțiilor speciale, având notate toate modificările sau completările la zi;
- e) studiile, datele geologice, geotehnice și hidrotehnice cu privire la terenurile pe care sunt amplasate lucrările aflate în exploatare sau conservare, precum și cele privind gospodărirea apelor, cu avizele necesare;
- f) cărțile tehnice ale construcțiilor;
- g) documentația tehnică a utilajelor și instalațiilor și, după caz, autorizațiile de punere în funcțiune a acestora;
- h) procese-verbale de constatare în timpul execuției și planurile de execuție ale părților de lucrări sau ale lucrărilor ascunse;
- i) proiectele de execuție ale lucrărilor, cuprinzând memoriile tehnice, breviarele de calcul, devizele pe obiecte, devizul general, planurile și schemele instalațiilor și rețelelor etc.;
- j) documentele de recepție, preluare și terminare a lucrărilor, cu:
 - procese-verbale de măsurători cantitative de execuție;
 - procese-verbale de verificări și probe, inclusiv probele de performanță și garanție, buletinele de verificări, analiză și încercări;
 - procese-verbale de realizare a indicatorilor tehnico-economici;
 - procese-verbale de punere în funcțiune;
 - procese-verbale de dare în exploatare;
 - lista echipamentelor montate în instalații, cu caracteristicile tehnice;
 - procese-verbale de preluare ca mijloc fix, în care se consemnează rezolvarea neconformităților și a remediilor;
 - documentele de aprobare a recepțiilor și de predare în exploatare;
- k) schemele de funcționare a instalațiilor, planurile de ansamblu, desenele de detaliu actualizate conform situației de pe teren, planurile de ansamblu și de detaliu ale fiecărui utilaj și/sau ale fiecărei instalații, inclusiv planurile și cataloagele pieselor de schimb;
- l) instrucțiunile furnizorilor de echipament sau ale organizației de montaj privind manipularea, exploatarea, întreținerea și repararea echipamentelor și instalațiilor, precum și cărțile/fișele tehnice ale echipamentelor principale ale instalațiilor;
- m) normele generale și specifice de protecție a muncii, aferente fiecărui echipament, fiecărei instalații sau fiecărei activități;
- n) planurile de dotare și amplasare cu mijloace de stingere a incendiilor, planul de apărare a obiectivului în caz de incendiu, calamități sau alte situații excepționale;
- o) regulamentul de organizare și funcționare și atribuțiile de serviciu pentru întreg personalul;
- p) avizele și autorizațiile legale de funcționare pentru clădiri, laboratoare, instalații de măsură, inclusiv cele de protecție a mediului, obținute în condițiile legii;
- q) inventarul instalațiilor și liniilor electrice conform instrucțiunilor în vigoare;
- r) instrucțiuni privind accesul în incintă și instalații;
- s) documentele referitoare la instruirea, examinarea și autorizarea personalului;
- t) registre de control, de sesizări și reclamații, de dare și retragere din exploatare, de manevre, de admitere la lucru etc.;
- u) bilanțul cantităților de apă, conform proiectului, și rezultatele bilanțurilor periodice întocmite conform prevederilor legale.

Art. 12. (1) Documentele puse la dispoziție de autoritatea publică locală, după caz, se vor păstra la sediul sau la punctele de lucru ale operatorului de pe raza de operare.

(2) Documentațiile referitoare la construcții de orice fel se vor întocmi, reconstitui, completa și păstra conform normelor legale referitoare la „Cartea tehnică a construcției”.

Art. 13. (1) Documentația de bază a lucrărilor și datele generale necesare exploatarei vor fi întocmite numai de agenți economici specializați în proiectare, care o vor preda titularului de investiție.

(2) Agenții economici care au întocmit proiectele au obligația de a corecta toate planurile de execuție, în toate exemplarele în care s-au operat modificări pe parcursul execuției, și, în final, să înlocuiască aceste planuri cu altele noi, originale, actualizate conform situației reale de pe teren și să predea proiectul pe sistem informațional și de evidență pentru exploatarea, întreținerea și repararea instalațiilor proiectate.

(3) Organizațiile de execuție și/sau montaj au obligația ca, odată cu predarea lucrărilor, să predea și schemele, planurile de situații și de execuție modificate conform situației de pe teren. În

cazul în care nu s-au făcut modificări față de planurile inițiale, se va preda câte un exemplar din aceste planuri, având pe ele confirmarea că nu s-au făcut modificări în timpul execuției.

(4) În timpul execuției lucrărilor se interzic abaterile de la documentația întocmită de proiectant fără avizul acestuia.

Art. 14. (1) Autoritățile administrației publice locale deținătoare de instalații tehnologice din infrastructura tehnico-edilitară aferente serviciului de alimentare cu apă și de canalizare, precum și operatorii care au primit în gestiune delegată aceste servicii în totalitate sau numai unele activități componente ale acestuia au obligația să își organizeze o arhivă tehnică pentru păstrarea documentelor de bază prevăzute la art. 11, organizată astfel încât să poată fi găsit orice document cu ușurință.

(2) Pentru nevoile curente de exploatare se vor folosi numai copii de pe planurile, schemele și documentele aflate în arhivă.

(3) Înstrăinarea sub orice formă a planurilor, schemelor sau documentelor aflate în arhivă este interzisă.

(4) La încheierea activității de operare, operatorul va preda pe bază de proces-verbal întreaga arhivă pe care și-a constituit-o, fiind interzisă păstrarea de către acesta a vreunui document original sau copie.

(5) Fiecare document va avea anexat un borderou în care se vor menționa:

- a) data întocmirii documentului;
- b) numărul de exemplare originale;
- c) calitatea celui care a întocmit documentul;
- d) numărul de copii executate;
- e) necesitatea copierii, numele, prenumele și calitatea celui care a primit copii ale documentului, numărul de copii primite și calitatea celui care a aprobat copierea;
- f) data fiecărei revizii sau actualizări;
- g) calitatea celui care a întocmit revizia/actualizarea și calitatea celui care a aprobat;
- h) data de la care documentul revizuit/actualizat a intrat în vigoare;
- i) lista persoanelor cărora li s-au distribuit copii după documentul revizuit/actualizat;
- j) lista persoanelor care au restituit la arhivă documentul primit anterior revizuirii/modificării.

Art. 15. (1) Pentru toate echipamentele se vor întocmi fișe tehnice care vor conține toate datele din proiect, din documentațiile tehnice predate de furnizori sau de executanți și din datele de exploatare luate de pe teren certificate prin acte de recepție care trebuie să confirme corespondența lor cu realitatea.

(2) Pe durata exploatării, în fișele tehnice se vor trece date privind:

- a) incidentele sau avariile;
- b) echipamentele care au fost afectate ca urmare a incidentului sau avariei;
- c) incidentele sau avariile altor echipamente produse de incidentul sau avaria în cauză;
- d) reparațiile efectuate pentru înlăturarea incidentului/avariei;
- e) costul reparațiilor accidentale sau planificate;
- f) lista de piese și/sau subansambluri înlocuite cu ocazia reparației accidentale sau planificate;
- g) componența și echipa care a efectuat reparația accidentală sau planificată, chiar în cazul în care reparația s-a executat de alt agent economic;
- h) perioada cât a durat reparația, planificată sau accidentală;
- i) comportarea în exploatare între două reparații planificate;
- j) data scadentă și tipul următoarei reparații planificate (lucrări de întreținere curentă, revizii tehnice, reparații curente și capitale);
- k) data scadentă a următoarei verificări periodice;
- l) buletinele de încercări periodice și după reparații.

(3) Fișele tehnice se întocmesc pentru utilajele de bază, pentru fundațiile acestora și a echipamentelor, instalațiile de legare la pământ, dispozitivele de protecție și pentru instalațiile de comandă, teletransmisie și telecomunicații.

(4) Pentru baraje, canale de aducțiune și evacuare, clădiri, coșuri de fum și altele asemenea, precum și pentru instalațiile de ridicat, cazane și recipiente sub presiune se va întocmi și folosi documentația cerută de normele legale în vigoare.

(5) Separat de fișele tehnice, pentru utilajele de bază (echipament sau aparat) se va ține o evidență a lucrărilor de întreținere curentă, revizii tehnice, reparații curente și capitale.

Art. 16. (1) Utilajele de bază, echipamentele auxiliare (pompe, motoare etc.), precum și principalele instalații mecanice (rezervoare, ascensoare, stăvilare, poduri rulante, macarale etc.) trebuie să fie prevăzute cu plăcuțe indicatoare cuprinzând datele de identificare pentru echipamentul respectiv în conformitate cu normele în vigoare.

(2) Toate echipamentele menționate la alin. (1), precum și conductele, barele electrice, instalațiile independente trebuie să fie numerotate după un sistem care să permită identificarea rapidă și ușor vizibilă în timpul exploatarei.

(3) La punctele de conducere a exploatarei trebuie să se găsească atât schemele generale ale instalațiilor (schemele normale de funcționare electrice și mecanice), cât și, după caz, cele ale instalațiilor auxiliare (dozatoare, filtre, aer comprimat, alimentarea cu apă a instalațiilor fixe de stins incendiul, iluminatul principal și de siguranță etc.), potrivit specificului activității și atribuțiilor.

(4) Schemele trebuie actualizate astfel încât să corespundă situației reale din teren, iar numerotarea și notarea din scheme trebuie să corespundă notării reale a instalațiilor conform alin. (2).

(5) Schemele normale de funcționare vor fi afișate la loc vizibil.

Art. 17. (1) Instrucțiunile/procedurile tehnice interne pe baza cărora se realizează conducerea operativă a instalațiilor trebuie să fie clare, exacte, să nu permită interpretări diferite pentru o aceeași situație, să fie concise și să conțină date asupra echipamentului, metodelor pentru controlul stării acestuia, asupra regimului normal și anormal de funcționare și asupra modului de acționare pentru prevenirea incidentelor/avariilor.

(2) Instrucțiunile/procedurile tehnice interne trebuie să delimiteze exact îndatoririle personalului cu diferite specialități care concură la exploatarea, întreținerea sau repararea echipamentului și trebuie să cuprindă cel puțin:

- a) îndatoririle, responsabilitățile și competențele personalului de deservire;
- b) descrierea construcției și funcționării echipamentului, inclusiv scheme și schițe explicative;
- c) reguli referitoare la deservirea echipamentelor în condițiile unei exploatare normale (manevre de pornire/oprire, manevre în timpul exploatarei, manevre de scoatere și punere sub tensiune);
- d) reguli privind controlul echipamentului în timpul funcționării în exploatare normală;
- e) parametri normali, limită și de avarie ai echipamentului;
- f) reguli de prevenire și lichidare a avariilor;
- g) reguli de prevenire și stingere a incendiilor;
- h) reguli de anunțare și adresare;
- i) enumerarea funcțiilor/meseriilor pentru care este obligatorie însușirea instrucțiunii/procedurii și promovarea unui examen sau autorizarea;
- j) măsuri pentru asigurarea protecției muncii.

(3) Instrucțiunile/procedurile tehnice interne se semnează de coordonatorul locului de muncă și sunt aprobate de persoana din cadrul personalului de conducere al operatorului desemnată în acest sens, menționându-se data intrării în vigoare.

(4) Instrucțiunile/procedurile tehnice interne se revizuiesc anual sau ori de câte ori este nevoie certificându-se prin aplicarea sub semnătură a unei ștampile „valabil pe anul.....”. Modificările și completările se aduc la cunoștință sub semnătură personalului obligat să le cunoască și să aplice instrucțiunea/procedura respectivă.

Art. 18. (1) Fiecare operator care desfășoară una sau mai multe activități specifice serviciului de alimentare cu apă și de canalizare trebuie să elaboreze, să revizuiască și să aplice instrucțiuni/proceduri tehnice interne.

(2) În vederea aplicării prevederilor alin. (1), toți operatorii vor întocmi liste cu instrucțiunile/procedurile tehnice interne necesare, cu care vor fi dotate locurile de muncă. Lista instrucțiunilor/procedurilor tehnice interne va cuprinde, după caz, cel puțin:

- a) instrucțiuni/proceduri tehnice interne generale;
- b) instrucțiuni/proceduri tehnice interne pentru exploatarea instalațiilor principale;
- c) instrucțiuni/proceduri tehnice interne pentru principalele utilaje și instalații auxiliare;
- d) instrucțiuni/proceduri tehnice interne pentru executarea manevrelor curente;
- e) instrucțiuni/proceduri tehnice interne pentru lichidarea avariilor;
- f) instrucțiuni/proceduri tehnice interne pentru protecții și automatizări;
- g) instrucțiuni/proceduri tehnice interne pentru executarea lucrărilor de întreținere.

Art. 19. (1) În instrucțiunile/procedurile tehnice interne vor fi descrise schema normală de funcționare a fiecărui utilaj, instalație, echipament și pentru fiecare construcție, menționându-se și celelalte scheme admise de funcționare a instalației, diferite de cea normală, precum și modul de trecere de la o schemă normală la una alternativă.

(2) Pe scheme se va figura simbolic starea normală de funcționare a elementelor componente.

(3) Abaterile de la funcționarea în schema normală de funcționare se aprobă de conducerea tehnică a operatorului și se consemnează în evidențele de operare ale personalului de deservire și de conducere operativă.

Art. 20. (1) Personalul de operare va întocmi zilnic situații cu datele de exploatare dacă acestea nu sunt înregistrate și memorate prin intermediul unui sistem informatic. Datele memorate în sistemul informatic sau cele întocmite de personalul de operare reprezintă forma primară a evidenței tehnice.

(2) Documentația operativă și evidențele tehnice trebuie examinate zilnic de personalul tehnic ierarhic superior, care va dispune măsurile necesare pentru eliminarea eventualelor defecte și deranjamente constatate în funcționarea instalațiilor sau pentru creșterea eficienței și siguranței în exploatare.

SECȚIUNEA a 2-a

Îndatoririle personalului de operare

Art. 21. (1) Personalul de operare se compune din toți salariații care deservește instalațiile de alimentare cu apă și de canalizare, având ca sarcină de serviciu principală supravegherea funcționării și executarea de manevre în mod nemijlocit la un echipament, într-o instalație sau într-un ansamblu de instalații.

(2) Subordonarea pe linie de exploatare și tehnico-administrativă, precum și obligațiile, drepturile și responsabilitățile personalului de deservire se trec în fișa postului și în regulamentele/procedurile tehnice interne.

(3) Locurile de muncă în care este necesară desfășurarea activității se stabilesc de operator în procedurile proprii, în funcție de:

- a) gradul de pericolozitate a instalațiilor și a procesului tehnologic;
- b) gradul de automatizare a instalațiilor;
- c) gradul de siguranță necesar în asigurarea serviciului;
- d) necesitatea supravegherii instalațiilor și procesului tehnologic;
- e) existența teletransmisiei datelor și a posibilităților de executare a manevrelor de la distanță;
- f) posibilitatea intervenției rapide pentru prevenirea și lichidarea incidentelor, avariilor și incendiilor.

(4) În funcție de condițiile specifice de realizare a serviciului, operatorul poate stabili ca personalul să își îndeplinească atribuțiile de serviciu prin supravegherea mai multor instalații amplasate în locuri diferite.

Art. 22. Principalele lucrări ce trebuie cuprinse în fișa postului personalului de deservire, privitor la exploatare și execuție operativă, constau în:

- a) supravegherea instalațiilor;
- b) controlul curent al instalațiilor;
- c) executarea de manevre;
- d) lucrări de întreținere periodică;
- e) lucrări de întreținere neprogramate;
- f) lucrări de intervenții accidentale.

Art. 23. (1) Lucrările de întreținere periodice sunt cele prevăzute în instrucțiunile furnizorilor de echipamentele, regulamentele de exploatare tehnică și în instrucțiunile/procedurile tehnice interne și se execută, de regulă, fără oprirea utilajelor de bază.

(2) Lucrările de întreținere curentă neprogramate se execută în scopul prevenirii sau eliminării deteriorărilor, avariilor sau incidentelor și vor fi definite în fișa postului și în instrucțiunile de exploatare.

Art. 24. (1) În timpul prestării serviciului, personalul trebuie să mențină regimul cel mai sigur și economic în funcționarea instalațiilor, în conformitate cu regulamentele de exploatare, instrucțiunile/procedurile tehnice interne, graficele/diagramele de regim și dispozițiile personalului ierarhic superior pe linie de exploatare sau tehnic-administrativă.

(2) Instalațiile, echipamentele sau utilajele trebuie supravegheate conform sistemului de supraveghere stabilit, dacă este în funcțiune sau rezervă operațională.

(3) Înregistrarea datelor de exploatare se face la intervalul de timp stabilit în proceduri, în condițiile stabilite la art. 20.

(4) În cazul pornirii unor echipamente, la care conform instrucțiunilor trebuie asigurată o anumită viteză de încărcare sau paliere de funcționare, înregistrarea datelor de exploatare se face la intervalele de timp stabilite, până la stabilizarea parametrilor normali de funcționare.

SECȚIUNEA a 3-a

Analiza și evidența incidentelor și avariilor

Art. 25. (1) În scopul creșterii siguranței în funcționare a serviciului de alimentare cu apă și de canalizare și al continuității serviciului, operatorii vor întocmi proceduri de analiză operativă și sistematică a evenimentelor nedorite care au loc în instalațiile aparținând sistemului de alimentare cu apă și de canalizare, stabilindu-se măsuri privind creșterea fiabilității echipamentelor și schemelor tehnologice, îmbunătățirea activității de exploatare, întreținere și reparații și creșterea nivelului de pregătire și disciplină a personalului.

(2) Procedurile prevăzute la alin. (1) se vor întocmi pe baza prevederilor prezentului regulament-cadru și vor fi aprobate de autoritatea administrației publice locale.

Art. 26. Evenimentele ce se analizează se referă, în principal, la:

- a) defecțiuni curente;
- b) deranjamente la captări, stații de tratare, rețele de transport și de distribuție a apei;
- c) deranjamente la instalațiile de colectare, de transport, la stațiile de epurare a apelor uzate și la cele de tratare și depozitare a nămolurilor;
- d) incidente și avarii;
- e) abateri sistematice ale parametrilor apei distribuite;
- f) limitări de consum impuse de anumite situații existente la un moment dat în sistem.

Art. 27. (1) Defecțiunile curente sunt caracterizate ca o abatere de la starea normală sau ca o deficiență a echipamentelor sau a instalațiilor, care nu duce la oprirea acestora.

(2) Defecțiunile se constată de către personalul de operare, în timpul supravegherii și controlului instalațiilor, și se remediază în conformitate cu procedurile aprobate.

(3) Defecțiunile pentru a căror remediere este necesară intervenția altui personal decât cel de operare sau oprirea utilajului/instalației se înscriu în registrul de defecțiuni.

(4) Deranjamentele din rețelele de transport și distribuție sunt acele defecțiuni care conduc la întreruperea serviciului către utilizatorii alimentați de la o ramură a rețelei de transport sau dintr-o rețea de distribuție.

(5) Deranjamentele din stațiile de tratare sau de pompare constau în oprirea prin protecție voită sau forțată a unui echipament sau instalație, care nu influențează în mod direct producerea de apă potabilă, fiind caracteristice echipamentelor și instalațiilor anexă. Se consideră deranjament și oprirea utilajelor auxiliare care a determinat intrarea automată în funcțiune a utilajului de rezervă.

Art. 28. (1) Se consideră *incidente* următoarele evenimente:

a) declanșarea sau oprirea forțată a instalațiilor indiferent de durată, dar care nu îndeplinește condițiile de avarie;

b) declanșarea sau oprirea forțată a utilajelor auxiliare, fără ca acestea să fie înlocuite prin anclanșarea automată a rezervei, care conduce la reducerea cantității de apă produsă, transportată sau furnizată;

c) reducerea cantității de apă potabilă și/sau industrială disponibilă sau a parametrilor de livrare a acesteia ori a apelor uzate preluate, sub limitele stabilite prin reglementări, pe o durată mai mare de 60 de minute, ca urmare a defecțiunilor din instalațiile proprii.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) nu se consideră incidente următoarele evenimente:

a) ieșirea din funcțiune a unei instalații ca urmare a acționării corecte a elementelor de protecție și automatizare, în cazul unor evenimente care au avut loc într-o altă instalație, ieșirea din funcțiune fiind consecința unui incident localizat și înregistrat în acea instalație;

b) ieșirea din funcțiune sau scoaterea din exploatare a unei instalații sau părți a acesteia, ca urmare a unor defecțiuni ce pot să apară în timpul încercărilor profilactice pe partea electrică sau de automatizări, corespunzătoare scopului acestora;

c) ieșirea din funcțiune a unei instalații auxiliare sau a unui element al acesteia, dacă a fost înlocuit automat cu rezerva, prin funcționarea corectă a anclanșării automate a rezervei, și nu a avut ca efect reducerea cantității de apă livrate utilizatorului sau preluării apelor uzate de la acesta;

d) scoaterea accidentală din funcțiune a unei instalații sau a unui element al acesteia în scopul eliminării unor defecțiuni, dacă a fost înlocuit cu rezerva și nu a afectat alimentarea cu apă sau preluarea apelor uzate la/de la utilizatori;

e) scoaterea din exploatare în mod voit a unei instalații, pentru prevenirea unor eventuale accidente umane sau calamități;

f) întreruperile sau reducerile în livrarea apei potabile convenite în scris cu utilizatorii care ar putea fi afectați.

Art. 29. (1) Se consideră *avarii* următoarele evenimente:

- a) întreruperea accidentală, totală sau parțială, a livrării apei potabile către utilizatori pentru o perioadă mai mare de 6 ore;
- b) întreruperea accidentală, totală sau parțială, a livrării apei potabile sau industriale către operatorii economici pe o perioadă mai mare decât limitele prevăzute în contracte;
- c) defectarea sau ieșirea accidentală din funcțiune a utilajelor auxiliare ori a unor instalații sau subansambluri din instalațiile de producere a apei potabile sau industriale, care conduc la reducerea cantităților utilizabile cu mai mult de 30% pe o durată mai mare de 72 de ore;
- d) defectarea sau ieșirea accidentală din funcțiune a unor instalații de producere sau transport al apei potabile sau industriale, indiferent de efectul asupra utilizatorilor, dacă fac ca acestea să rămână indisponibile pe o durată mai mare de 72 de ore;
- e) defectarea sau ieșirea accidentală din funcțiune a instalațiilor de producere și transport al apei potabile și industriale, care conduc la reducerea cantității livrate cu mai mult de 50% pe o durată mai mare de o oră.

(2) Dacă pe durata desfășurării evenimentului, ca urmare a consecințelor avute, acesta își schimbă categoria de încadrare, respectiv din incident devine avarie, evenimentul se va încadra pe toată durata desfășurării lui în categoria avariei.

Art. 30. Analiza avariei se efectuează imediat după producerea evenimentului respectiv de către factorii de răspundere ai operatorului, de regulă, împreună cu cei ai autorităților administrației publice locale.

Art. 31. Analiza fiecărui incident sau a fiecărei avarii va trebui să aibă următorul conținut:

- a) locul și momentul apariției incidentului sau avariei;
- b) situația înainte de incident sau avarie, dacă se funcționa sau nu în schemă obișnuită, cu indicarea abaterilor de la aceasta;
- c) prilejul care a favorizat apariția și dezvoltarea evenimentelor;
- d) descrierea cronologică a tuturor evenimentelor pe baza diagramelor, rapoartelor înregistrărilor computerizate și declarațiilor personalului;
- e) manevrele efectuate de personal în timpul desfășurării și lichidării evenimentului;
- f) situația funcționării semnalizărilor, protecțiilor și automatizărilor;
- g) efectele produse asupra instalațiilor, dacă a rezultat echipament deteriorat, cu descrierea deteriorării;
- h) efectele asupra utilizatorilor, utilitățile nelivrate, durata de întrerupere, valoarea pagubelor estimate sau alte efecte;
- i) stadiul verificărilor profilactice, reviziile și reparațiile pentru echipamentul sau protecțiile care nu au funcționat corespunzător;
- j) cauzele tehnice și factorii care au provocat fiecare eveniment din succesiunea de evenimente;
- k) modul de comportare a personalului cu ocazia evenimentului și modul de respectare a instrucțiunilor;
- l) influența schemei tehnologice sau de funcționare în care sunt cuprinse instalațiile afectate de incident sau avarie;
- m) situația procedurilor/instrucțiunilor de exploatare și reparații și a cunoașterii lor, cu menționarea lipsurilor constatate și a eventualelor încălcări ale celor existente;
- n) măsuri tehnice și organizatorice de prevenire a unor evenimente asemănătoare, cu stabilirea termenelor și responsabilităților.

Art. 32. (1) Analiza incidentelor și avariilor trebuie finalizată în cel mult 5 zile de la lichidarea acestora.

(2) În cazul în care pentru lămurirea cauzelor și consecințelor sunt necesare probe, încercări, analize de laborator sau obținerea unor date tehnice suplimentare, termenul de finalizare a analizei incidentului sau avariei va fi de 15 zile de la lichidarea acesteia.

(3) În cazul în care în urma analizei rezultă că evenimentul a avut loc ca urmare a proiectării instalației, montării instalației, deficiențelor echipamentului, calității slabe a materialelor sau datorită acțiunii ori inacțiunii altor persoane fizice sau juridice asupra ori în legătură cu instalația sau echipamentul analizat, rezultatele analizei se vor transmite factorilor implicați, pentru punct de vedere.

(4) Analiza avariei sau incidentului se face la nivelul operatorului care are în gestiune instalațiile respective, cu participarea proiectantului, furnizorului de echipament și/sau a executantului, după caz, participarea acestora fiind obligatorie la solicitarea operatorului sau a autorității administrației publice locale.

(5) Dacă avaria sau incidentul afectează sau influențează funcționarea instalațiilor aflate în administrarea altor operatori sau agenți economici, operatorul care efectuează analiza va solicita

acestora transmiterea în maximum 48 de ore a tuturor datelor și informațiilor necesare analizării avariei sau incidentului.

Art. 33. (1) Rezultatele analizei incidentului sau avariei se consemnează într-un formular-tip denumit „fișă de incident”, iar la exemplarul care rămâne la operator se vor anexa documentele primare legate de analiza evenimentului.

(2) Conținutul minim al fișei de incident va fi în conformitate cu prevederile art. 31.

Art. 34. (1) În vederea satisfacerii în condiții optime a necesităților de alimentare continuă cu apă potabilă și a preluării apelor uzate, operatorii vor urmări evidențierea distinctă a întreruperilor și limitărilor, a duratei și a cauzelor de întrerupere a utilizatorilor, inclusiv a celor cu cauze în instalațiile acestora, dacă au afectat funcționarea instalațiilor proprii.

(2) Situația centralizatoare privind aceste întreruperi sau limitări se va transmite trimestrial autorității administrației publice locale.

Art. 35. (1) Analiza deteriorării echipamentelor se face în scopul determinării indicatorilor de fiabilitate a acestora în condiții de exploatare.

(2) Pentru evidențierea deteriorărilor de echipament care au avut loc cu ocazia incidentelor sau avariilor, analiza se face concomitent cu analiza incidentului sau avariei pentru fiecare echipament în parte, rezultatele consemnându-se într-un formular-tip denumit „fișă pentru echipament deteriorat”, care se anexează la fișa incidentului.

(3) Pentru evidențierea deteriorării echipamentelor ca urmare a încercărilor profilactice, manipulării, reparațiilor sau întreținerii necorespunzătoare, neefectuării la timp a reparațiilor sau reviziilor planificate, a scoaterii din funcțiune a acestor echipamente sau a instalației din care fac parte și care au fost înlocuite cu rezerva (indiferent de modul cum s-a făcut această înlocuire), care au avut loc în afara evenimentelor încadrate ca incidente sau avarii, operatorul va ține o evidență separată pe tipuri de echipamente și cauze.

(4) Evidențierea defecțiunilor și deteriorărilor se face și în perioada de probe de garanție și punere în funcțiune după montare, înlocuire sau reparație capitală.

Art. 36. (1) Fișele de incidente și de echipament deteriorat reprezintă documente primare pentru evidența statistică și aprecierea realizării indicatorilor de performanță.

(2) Păstrarea evidenței se face la operator pe toată perioada cât acesta prestează/furnizează serviciul.

(3) La încheierea activității de operare se aplică prevederile art. 14 alin. (4).

SECȚIUNEA a 4-a

Asigurarea siguranței de funcționare a instalațiilor

Art. 37. (1) Pentru creșterea siguranței în funcționare a serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare și pentru continuitatea alimentării cu apă și preluării apelor uzate, operatorii vor întocmi proceduri prin care se instituie reguli de efectuare a manevrelor în instalațiile aparținând sistemului de alimentare cu apă și de canalizare.

(2) Procedurile prevăzute la alin. (1) se vor întocmi pe baza prevederilor prezentului regulament-cadru.

Art. 38. Manevrelor în instalații se execută pentru:

a) modificarea regimului de funcționare a instalațiilor sau ansamblului de instalații, fiind determinate de necesitățile obiective de adaptare a funcționării la cerințele utilizatorilor, realizarea unor regimuri optime de funcționare, reducerea pierderilor etc., având un caracter frecvent și executându-se mereu la fel, denumite manevre curente;

b) modificarea configurației instalațiilor sau grupurilor de instalații, fără ca acestea să aibă un caracter frecvent sau periodic, precum și cele care au drept scop retragerea din exploatare a echipamentelor pentru lucrări sau probe și redarea lor în exploatare, denumite manevre programate;

c) izolarea echipamentului defect și restabilirea circuitului funcțional tehnologic al instalației sau ansamblului de instalații, executate cu ocazia apariției unui incident, denumite manevre de lichidare a incidentelor.

Art. 39. În sensul prezentului regulament, nu sunt considerate manevre în instalații modificările regimurilor de funcționare care au loc ca urmare a acțiunii sistemelor de automatizare și protecție sau sunt executate curent de personalul de operare asupra sistemelor de reglaj, pe baza instrucțiunilor de exploatare, fără modificarea schemei de funcționare aprobate.

Art. 40. Manevrelor trebuie concepute astfel încât:

a) succesiunea operațiilor în cadrul manevrelor să asigure desfășurarea normală a acestora;

b) trecerea de la starea inițială la starea finală dorită să se facă printr-un număr minim de operații;

c) ordinea de succesiune a operațiilor trebuie să aibă în vedere respectarea procesului tehnologic stabilit prin instrucțiunile de exploatare a echipamentului sau a instalației la care se execută manevra;

d) să fie analizate toate implicațiile pe care fiecare operație le poate avea atât asupra instalației în care se execută manevra, cât și asupra restului instalațiilor legate tehnologic de aceasta, în special din punct de vedere al siguranței în exploatare;

e) manevra să se efectueze într-un interval de timp cât mai scurt, stabilindu-se operațiile care se pot executa simultan fără a se condiționa una pe alta, în funcție de numărul de executanți și de posibilitatea supravegherii directe de către responsabilul de manevră;

f) să se țină seama de respectarea obligatorie a normelor de protecție a muncii;

g) fiecare operație de acționare asupra unui element prin comandă de la distanță să fie urmată de verificarea realizării acestei comenzi sau verificarea realizării efectului corespunzător;

h) persoana care concepe manevra trebuie să cunoască instalația în care se vor executa operațiile cerute de manevră, să dispună de schema detaliată corespunzătoare situației din teren și de schema tehnologică de executare a manevrei.

Art. 41. Manevrelor în instalații se efectuează numai pe baza unui document scris numit foaie de manevră, care trebuie să conțină:

a) tema manevrei;

b) scopul manevrei;

c) succesiunea operațiilor;

d) notații în legătură cu dispunerea și îndeplinirea operațiilor;

e) persoanele care execută sau au legătură cu manevra și responsabilitățile lor.

Art. 42. După scopul manevrei, foaia de manevră poate fi:

a) foaie de manevră permanentă, al cărei conținut este prestabilit în instrucțiunile/procedurile tehnice interne, putându-se folosi la:

— manevre curente;

— anumite manevre programate, cu caracter curent;

— anumite manevre în caz de incident, având un caracter curent;

b) foaie de manevră pentru manevre programate, al cărei conținut se întocmește pentru efectuarea de lucrări programate sau accidentale și care prin caracterul său necesită o succesiune de operații ce nu se încadrează în foile de manevră permanente.

Art. 43. Manevrelor cauzate de incidente sau avarii se execută fără foaie de manevră. Lichidarea incidentelor se execută pe baza procedurilor/instrucțiunilor întocmite în acest sens.

Art. 44. (1) Întocmirea, verificarea și aprobarea foilor de manevră se fac de către persoanele desemnate de operator, care au pregătirea necesară și asigură executarea serviciului operativ și tehnico-administrativ.

(2) Nu se admit verificarea și aprobarea foilor de manevră telefonic.

(3) În funcție de necesitate, la foaia de manevră se anexează o schemă de principiu referitoare la manevra care se efectuează.

(4) Foaia de manevră întocmită, verificată și aprobată se pune în aplicare numai în momentul în care există aprobarea pentru efectuarea manevrei la echipamentul, instalația sau ansamblul de instalații în cauză conform procedurilor aprobate.

Art. 45. Manevrelor curente, programate sau accidentale, pot fi inițiate de persoane prevăzute în procedurile aprobate și care răspund de necesitatea efectuării lor.

Art. 46. Executarea manevrelor în cazul lucrărilor normale, programate, și al probelor profilactice trebuie realizată astfel încât echipamentul să nu fie scos din exploatare mai devreme decât este necesar și nici să nu se întârzie admiterea la lucru.

Art. 47. Fiecare operator va stabili prin decizie și procedură internă nomenclatorul cu manevrele ce se execută pe bază de foi de manevră permanente sau pe bază de instrucțiuni/proceduri tehnice interne.

Art. 48. (1) Darea în exploatare a echipamentelor nou-montate se face conform instrucțiunilor de proiectare și/sau ale furnizorului de echipament cu privire la probele mecanice, rodajul mecanic, probele tehnologice și punerea în funcțiune.

(2) În perioadele de probe mecanice ale echipamentelor, manevrele și operațiile respective cad în sarcina organizației care execută montajul, cu participarea personalului de exploatare.

(3) După terminarea probelor mecanice și eventual a rodajului în gol, se face recepția preliminară a lucrărilor de construcții-montaj sau lucrările se preiau de către beneficiar cu proces-verbal de preluare-primire, după care rodajul în sarcină și probele tehnologice cad în sarcina beneficiarului.

Art. 49. (1) După terminarea manevrei se vor înscrie în evidențele operative ale instalației executarea acestora conform foi de manevră, ora începerii și terminării manevrei, starea

operativă, configurația etc., în care s-au adus echipamentele respective, precum și orele la care s-au executat operațiile care prezintă importanță în funcționarea echipamentelor, instalațiilor sau ansamblurilor de instalații.

(2) Este obligatorie înscrierea tuturor montărilor și demontărilor de flanșe oarbe folosite pentru blindarea circuitelor, precum și admiterile la lucru, respectiv terminarea lucrărilor, conform instrucțiunilor/procedurilor interne.

Art. 50. (1) Trecerea de la schema obișnuită la o altă variantă de schemă de funcționare se admite numai în cazurile de prevenire de incidente, accidente și incendii, precum și în cazurile de indisponibilitate a unor echipamente componente ale instalațiilor respective, personalul de deservire operativă și de comandă operativă răspunzând de manevra făcută.

(2) Trecerea de la schema normală la una dintre schemele-variantă se va face pe baza foi de manevră și cu asistență tehnică.

Art. 51. Orice persoană care execută, coordonează, conduce, dispune, aprobă sau participă la pregătirea, coordonarea, efectuarea manevrelor în instalațiile sistemelor de alimentare cu apă și de canalizare trebuie să cunoască prevederile privind executarea manevrelor în instalații și să le aplice.

CAPITOLUL III

Sisteme de alimentare cu apă și de canalizare

Art. 52. Prin sistemele de alimentare cu apă și de canalizare se realizează:

a) serviciul de alimentare cu apă potabilă, care are drept scop asigurarea apei potabile pentru toți utilizatorii de pe teritoriul localității. Apa potabilă este destinată, în ordinea priorităților, pentru stingerea incendiilor, consumul spitalelor și școlilor, consumul menajer, serviciilor publice, precum și pentru consumul necesar în activități productive și comerciale;

b) serviciul de alimentare cu apă industrială, care are drept scop asigurarea apei industriale pentru toți utilizatorii de pe teritoriul localității. Apa industrială va fi utilizată în funcție de necesitățile tehnologice specifice zonei;

c) serviciul de canalizare, care are drept scop asigurarea serviciilor de canalizare pentru toți utilizatorii de pe teritoriul localității. În funcție de specificul localității, sistemul de canalizare se poate realiza în sistem unitar, divizor sau mixt.

Art. 53. Sursele de apă sunt, în general, surse de suprafață (lacuri, râuri, pâraie etc.) și subterane, iar emisari pot fi apele curgătoare, lacurile și Marea Neagră.

Art. 54. Apa livrată și apa descărcată trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) apa potabilă livrată utilizatorilor va avea proprietățile fizico-chimice, biologice și organoleptice conform normativelor în vigoare;

b) apa industrială livrată utilizatorilor va respecta valoarea indicatorilor de calitate stabiliți prin contract;

c) apele descărcate în rețelele de canalizare vor îndeplini condițiile impuse de normativele în vigoare, de avizele operatorului local care exploatează instalațiile de canalizare și de acordul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, prin agențiile regionale din subordine. În cazul în care apele uzate nu se încadrează în indicatorii de calitate care să respecte aceste condiții, utilizatorii în cauză au obligația să execute instalații proprii de epurare sau de preepurare a apelor uzate.

Art. 55. (1) Pe traseul rețelelor aparținând sistemului de alimentare cu apă și de canalizare este interzisă amplasarea de construcții provizorii sau definitive.

(2) Pentru construcțiile ce urmează a fi executate în zona de protecție și de siguranță a conductelor rețelelor de alimentare cu apă și de canalizare, autorizația de construire va fi emisă numai după obținerea avizului operatorului.

Art. 56. (1) Pentru prevenirea poluării apei la sursă sau în rețea se interzice distrugerea construcțiilor, a instalațiilor, împrejmuirilor, porților, stâlpilor de iluminat, semnelor de avertizare, amplasate în zona de protecție sanitară, care, conform legislației în vigoare, aparțin domeniului public.

(2) Este interzisă afectarea funcționării rețelelor de apă și de canalizare prin accesul la manevrarea armăturilor și accesoriilor a altor persoane, cu excepția celor autorizate de operator și, în cazuri de forță majoră, de pompieri. În acest sens, operatorul va lua toate măsurile de siguranță necesare.

(3) Manevrarea armăturilor și a instalațiilor tehnologice din rețeaua de distribuție a apei se va face numai de către personalul de specialitate al operatorului.

Art. 57. (1) Executarea de către terți a lucrărilor de orice fel, în special a celor de săpătură, de-a lungul traseelor sau în intersecție cu rețelele de apă și de canalizare, precum și a celor de extindere a rețelelor de apă și de canalizare se va face numai în baza unui proiect întocmit de un operator economic autorizat, însoțit de operatorul sistemului de alimentare cu apă și de canalizare.

(2) Predarea amplasamentului se va face în prezența delegatului operatorului, pe baza unui proces-verbal de primire/predare a instalațiilor existente, proces-verbal ce va obliga constructorul la protejarea, în timpul lucrărilor pe care le efectuează, a rețelelor de apă și de canalizare.

(3) Avarierea sau distrugerea parțială ori totală a unor părți din rețeaua de apă și/sau de canalizare, provocată cu ocazia efectuării de lucrări de construcții, va fi remediată prin grija persoanei juridice vinovate de producerea avariei sau distrugerii, pe cheltuiela sa, fără ca prin aceasta persoana juridică vinovată să fie exonerată de plata daunelor produse operatorului cu privire la imposibilitatea acestuia de a asigura serviciile de apă și/sau de canalizare. Lucrările se vor efectua imediat după avariere sau distrugere, reglementarea aspectelor juridice sau financiare realizându-se ulterior înlăturării avariei. După terminarea lucrărilor de remediere rețeaua afectată trebuie să corespundă condițiilor pentru care a fost proiectată.

CAPITOLUL IV

Serviciul de alimentare cu apă

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 58. Serviciul de alimentare cu apă se află sub conducerea, coordonarea și responsabilitatea autorității administrației publice locale, se prestează prin exploatarea unei infrastructuri tehnico-edilitare specifice, are drept scop asigurarea alimentării cu apă pentru toți utilizatorii și cuprinde activitățile de captare, tratare, transport, înmagazinare și distribuție.

Art. 59. Serviciul de alimentare cu apă se realizează pentru satisfacerea următoarelor necesități:

- a) consum menajer pentru satisfacerea nevoilor gospodărești zilnice ale populației;
- b) consumul industrial care utilizează apă ca materie primă, înglobându-se în produsul finit ca apă de răcire sau agent termic, ca mijloc de spălare și sortare etc.;
- c) consum pentru nevoi zootehnice;
- d) consum pentru nevoi publice, asigurându-se spălatul și stropitul străzilor și a spațiilor verzi, funcționarea fântânilor publice și ornamentale etc.;
- e) consum pentru combaterea incendiilor;
- f) consum tehnologic pentru sistemul de alimentare cu apă și de canalizare la spălatul rețelelor de apă și de canalizare, filtrelor, decantoarelor, dezintegratoarelor, pregătirea soluțiilor de reactivi chimici etc.

Art. 60. În vederea unei evidențe mai ușoare și a creării premiselor luării unor decizii corecte și în timp real, este necesară preocuparea pentru crearea unei baze de date în format electronic, structurată pe următoarele domenii:

- a) date constructive;
- b) date tehnologice;
- c) date de cost;
- d) date asupra reparațiilor etc.

Art. 61. Baza de date trebuie să conțină următoarele caracteristici constructive și tehnologice:

- a) material;
- b) dimensiuni;
- c) adâncime de pozare;
- d) anul realizării;
- e) poziția și mărimea bransamentelor, hidranților, vanelor;
- f) reparațiile executate;
- g) presiunea de lucru;
- h) presiunea maximă în sistem;
- i) presiunea de încercare;
- j) viteza apei;
- k) secțiunea de control al calității apei etc.

0010184912032012

Art. 62. Datele legate de elementele conductelor trebuie să poată fi apelate ușor, în vederea introducerii într-un model de calcul/verificare a rețelei, iar pentru toate elementele importante (capetele de tronson, schimbare diametru/material, vane etc.) vor fi date și coordonatele tridimensionale.

SECȚIUNEA a 2-a

Captarea apei

Art. 63. Apa de suprafață sau subterană, folosită ca sursă pentru sistemele de alimentare cu apă a localităților, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) calitatea corespunzătoare categoriei de folosință într-un procent de 95% din numărul analizelor efectuate pe perioada unui an calendaristic;

b) debitul necesar asigurării unei distribuții continue, avându-se în vedere variațiile zilnice și sezoniere ale necesarului de apă și tendința de dezvoltare a localității (populație, edilitar).

Art. 64. (1) Zona de captare folosită pentru alimentarea cu apă a localităților trebuie să fie protejată împotriva activităților umane neautorizate. Protejarea zonelor se face prin izolarea acestora prin perimetre de protecție sanitară și controlul activităților poluante din teritoriul aferent.

(2) Stabilirea perimetrelor de protecție sanitară se face individualizat pentru fiecare sursă, pe baza studiului de specialitate, în conformitate cu standardele de proiectare în vigoare.

(3) Zonele de captare a apelor subterane (izvoare captate sau foraje) trebuie să fie amplasate și construite astfel încât să fie protejate contra șiroirilor de ape și împotriva inundațiilor.

(4) Zonele de captare trebuie împrejmuite pentru prevenirea accesului public și al animalelor și trebuie să fie prevăzute cu pantă de scurgere pentru prevenirea bălțirii apei în cazul precipitațiilor atmosferice.

(5) Sursele de suprafață (râuri, lacuri naturale sau de acumulare) vor fi protejate, prin grija autorităților abilitate, de activitățile umane neautorizate:

a) industrie poluantă;

b) depozite de deșeuri toxice sau periculoase, agricultură intensivă, turism și agrement;

c) depozitarea deșeurilor municipale.

(6) Proprietarii terenurilor pe care se află zonele de protecție sanitară vor fi avertizați în scris asupra restricțiilor de utilizare.

Art. 65. În cazul captărilor din subteran se vor urmări cel puțin:

a) nivelul apei în foraj;

b) reglarea debitului de apă extras din foraj astfel încât să nu fie antrenate particule de nisip și apa să fie limpede;

c) variația debitului captabil;

d) protecția contra înghețului;

e) efectuarea analizelor biologice.

Art. 66. În cazul captării de suprafață se vor urmări cel puțin:

a) nivelul apei în zona captării;

b) captarea apei prin priză, în cazul în care nivelul apei întrece valorile medii, în funcție de construcția prizei de apă și de sursa de apă;

c) reglarea debitului admis prin manevrarea stăvililor;

d) funcționarea și manevrabilitatea stăvililor de închidere, grătarelor etc.;

e) variația debitului de apă și caracteristicile calitative ale apei;

f) curățarea și prevenirea înghețării apei la grătare;

g) curățarea periodică, conform procedurilor/instrucțiunilor tehnice, a grătarelor;

h) evacuarea periodică a depunerilor din camerele de priză;

i) măsurarea și înregistrarea continuă a nivelului apei din râu sau lac și a debitului captat;

j) curățarea, conform procedurilor/instrucțiunilor tehnice, a depunerilor de aluviuni în zona prizelor cu baraj de derivație;

k) producerea unor eventuale fenomene de eroziune a malurilor în vecinătatea captării;

l) calitatea apei.

Art. 67. Pentru reținerea corpurilor în suspensie se vor lua măsuri de prevenire a degradării barelor grătarelor de către corpurile mari plutitoare și măsuri de combatere a zaiului și a gheții.

Art. 68. Pentru eliminarea peliculelor de ulei sau grăsimi trebuie să existe separatoarele de ulei montate înaintea deznisipatoarelor sau împreună cu acestea pe canale deschise de aducțiune, dacă este necesar.

Art. 69. Sistemul de automatizare și control trebuie să fie în funcțiune permanent și să indice cel puțin:

a) starea de funcționare/rezervă/avarie a pompelor;

- b) starea închis/deschis a vanelor;
- c) nivelul/volumul apei;
- d) presiunea apei.

Art. 70. Indiferent de tipul captării, se vor urmări:

- a) transmiterea eventualelor situații deosebite de exploatare, consemnate în registrul de exploatare, personalului din schimbul următor;
- b) efectuarea analizelor de turbiditate;
- c) citirea și transmiterea datelor de la contorul de energie electrică;
- d) anunțarea imediată a oricărei defecțiuni de funcționare și încercarea, în limita competențelor, remedierii acesteia.

Art. 71. La stația de pompare se va urmări:

- a) ca instalația electrică să respecte cerințele normativelor în vigoare;
- b) ca la stațiile de pompare importante să fie asigurată o sursă de rezervă pentru alimentarea cu energie electrică;
- c) ca sistemele de protecție contra suprasarcinii, a umezelii în motor, a nivelului maxim etc. să fie funcționale, acestea vor fi verificate lunar și reparate numai de personal specializat;
- d) controlul zilnic în ce privește zgomotul, vibrațiile produse, durata de funcționare, consumul de energie, starea uleiului, temperatura în lagăre etc.

Art. 72. (1) Anual se va întocmi un program de verificare a tuturor pompelor. Pentru pompele la care apar probleme se va asigura o verificare de către personal autorizat. După verificare se va reface diagrama $Q = f(H)$ pentru fiecare pompă.

(2) Principalii parametri de funcționare ai stației de pompare vor fi înregistrați sistematic. Datele preluate și prelucrate pot asigura valorile indicatorilor de performanță, estimări asupra debitului de apă, economicitatea funcționării stației etc.

SECȚIUNEA a 3-a

Tratarea apei brute

Art. 73. (1) Tehnologiile de tratare a apei trebuie corelate cu condițiile specifice fiecărei surse, luându-se în considerare calitatea și natura sursei. Obiectivul procedeelor de tratare trebuie să fie protecția utilizatorilor împotriva agenților patogeni și impurităților din apă, care pot fi agresive sau periculoase pentru sănătatea omului.

(2) Instalațiile de tratare a apei de suprafață trebuie să permită 4 etape, prin care să se realizeze un șir de bariere de îndepărtare a contaminării microbiene:

- a) rezervor de stocare a apei brute sau predezinfecție;
- b) coagulare, floculare și sedimentare (sau flotare);
- c) filtrare;
- d) dezinfecție finală.

(3) Pentru coagulare se pot folosi numai substanțe (reactivi) care sunt avizate sanitar pentru acest scop. Procedeul de coagulare/sedimentare și predezinfecție trebuie exploatate în așa fel încât să asigure o reducere finală de 75% a trihalometanilor. Treptele de tratare preliminare dezinfecției finale trebuie să producă o apă cu o turbiditate mai mică de 5 NTU pentru mediana valorilor înregistrate în 24 de ore și nu mai mare de 1 NTU pentru o singură probă.

(4) Dezinfecția finală a apei este obligatorie pentru toate instalațiile de tratare a apei care produc apă potabilă pentru localități și au ca sursă apă de suprafață, precum și în cazul folosirii surselor de profunzime.

(5) Dezinfecția apei se poate face cu substanțe clorigene, ozon sau radiații ultraviolete. Tehnologia de tratare trebuie să fie aleasă în așa fel încât să asigure un timp de contact între apă și substanța dezinfectantă suficient pentru obținerea efectului scontat. De asemenea, trebuie să existe posibilitatea controlului substanței dezinfectante reziduale. Eficiența procesului de dezinfecție trebuie să fie astfel încât valorile coliformilor totali și coliformilor fecali să corespundă exigențelor din standardul național pentru apă potabilă.

(6) Procentul de probe necorespunzătoare microbiologic, în rețeaua de distribuție, nu trebuie să depășească 5% din totalul probelor recoltate într-un an calendaristic.

Art. 74. (1) În cazul în care în treapta de predezinfecție de la intrarea în stația de tratare se introduce clor pentru împiedicarea dezvoltării planctonului, creșterea conținutului de bacterii, oxidarea substanțelor organice la apele cu conținut ridicat de substanțe organice și plancton sau la apele conținând bacterii feruginoase sau manganoase, se va urmări influența preclorării în cazul existenței acizilor humici.

(2) La apele încărcate cu substanțe organice oxidabile, ape cu amoniac, nitriți, microorganisme, plancton, ape colorate datorită materialelor humice, dozele de clor sau dioxid de clor introdus înainte de decantare vor fi stabilite prin teste de laborator.

(3) În cazul apelor care conțin fenoli nu se va utiliza clorul, preoxidarea realizându-se cu ozon.

Art. 75. Aerarea se realizează în cazul apelor cu conținut de bioxid de sulf, bioxid de carbon, fier, mangan, al apelor feruginoase lipsite de oxigen dizolvat și în procesul de deferizare.

Art. 76. (1) Dezinfectarea, la apele care nu conțin materii organice sau substanțe chimice care formează cu clorul compuși cu gust și miros neplăcut (în special fenoli), se face prin utilizarea clorului sau a compușilor săi.

(2) În cazul apelor care conțin fenoli (dar nu și alți compuși organici ce pot da gust specific de baltă), se utilizează peroxidul de clor în doze alese astfel încât să se împiedice formarea în exces a cloritului de sodiu.

(3) Apa ce trebuie tratată pentru corectarea gustului, culorii și eliminarea anumitor micropoluanti, pentru distrugerea virusilor și oxidarea materiilor organice la cele cu conținut de fenoli, se dezinfectează utilizând ozonul în dozele prescrise. În rețelele de distribuție, după ozonizare trebuie făcută o clorinare cu doze reduse pentru controlul calității apei prin clorul rezidual.

(4) Pentru obținerea apei potabile reducerea suspensiilor prin decantare trebuie realizată astfel încât să se asigure după filtrare turbidități mai mici sau cel mult egale cu 5 NTU (unități nefelometrice de turbiditate), conform legislației în vigoare.

Art. 77. Decantoarele trebuie să asigure în timpul funcționării atingerea parametrilor proiectați, astfel:

a) sistemul de distribuție al apei brute trebuie să asigure o repartizare uniformă a debitului între diferitele unități de decantare și păstrarea stării de coeziune a flocoanelor din apa coagulată, prin realizarea unor viteze suficient de reduse pentru a nu distruge flocoanele;

b) spațiul de decantare trebuie să asigure condițiile de depunere a suspensiilor până la limita cerută a apei decantate, asigurând vitezele cât mai uniforme și împiedicând formarea curenților de convecție;

c) sistemul de colectare a apei decantate trebuie să asigure o prelevare uniformă chiar și pe timp de îngheț;

d) spațiul de sedimentare a nămolului trebuie să asigure acumularea volumului de nămol rezultat între două curățări, recomandându-se decantoarele suspensionale la care evacuarea nămolului se realizează continuu;

e) sistemul de curățare a nămolului trebuie să asigure evacuarea nămolului cu o concentrație cât mai mare, fără a produce reamestecarea lui cu apă din decantor, asigurându-se o funcționare complet automată, iar podul raclor trebuie protejat contra înghețului.

Art. 78. Pentru realizarea unei exploatare optime a instalațiilor de decantare trebuie dată importanță reglării parametrilor determinanți:

a) viteza de sedimentare a particulelor în suspensie;

b) vitezele de circulație a apei în secțiunea de decantare;

c) randamentul instalației reprezentat prin procentul de suspensii reținute din apa brută.

Art. 79. Pentru buna funcționare a filtrelor, operatorul va lua măsurile necesare pentru asigurarea:

a) condițiilor tehnologice și constructive cerute prin proiect pentru:

1. calitatea materialului filtrant și a grosimii stratului;

2. orizontalitatea și reglajul sistemului de drenaj;

3. asigurarea intensității de spălare;

4. corecta amplasare și funcționalitatea clapetelor de admisie și a dispozitivelor de reglaj;

5. etanșeitatea armăturilor din instalații, în special a vanelor de pe conductele de apă de spălare și aer;

b) coagulării și decantării prealabile a apei brute care să asigure la intrarea în filtre o turbiditate de cel mult 10 NTU, preferabil 1—2 NTU;

c) spălării filtrelor la intervale de timp stabilite în funcție de:

1. durata ciclului de filtrare a unei cuve de filtrare, între două spălări;

2. numărul total de cuve;

3. instalațiile de spălare;

d) respectării tehnologiei de spălare a filtrelor pentru a asigura:

1. calitatea cerută efluentului;

2. productivitatea maximă a instalației;

3. consumul minim de apă de spălare și aer.

e) dotării corespunzătoare a laboratorului cu materiale, materii, reactivi și personal calificat.

Art. 80. Regulile generale după care trebuie să funcționeze treapta de dezinfectare sunt:

a) reactivul trebuie introdus acolo unde are eficiență maximă, fiind recomandată utilizarea a două trepte:

1. treapta I — la intrarea în stația de tratare (preclorare, preozonare), reactivul și doza alegându-se astfel încât să nu rezulte compuși secundari de tip trihalometanilor, cloriți, clorați sau bromati, iar dacă aceștia apar concentrația să fie sub valorile admise;

2. treapta a II-a — totdeauna pe apă limpezită având turbiditatea sub 1 NTU, cu scopul de a reduce concentrația în agenți patogeni sub limitele prevăzute în normele legale;

b) tipul și doza de reactiv vor fi alese în funcție de tipul de materiale care alcătuiesc rețeaua, astfel încât calitatea apei nu trebuie să se înrăutățească din cauza reactivului de dezinfectare în exces sau în lipsă. În cazul golirii accidentale sau voite a rețelei trebuie să se ia măsuri de spălare, astfel încât biofilmul ce se poate produce pe peretele interior al conductei să fie inactivat pentru a nu permite dezvoltarea microorganismelor. Alegerea tipului de reactiv și doza utilizată se face în funcție de:

1. calitatea apei brute, în unele cazuri fiind necesară utilizarea unor reactivi complementari;

2. temperatura apei;

3. pH-ul apei;

4. modul și eficiența introducerii în apă a reactivului;

5. prezența unor substanțe ce pot bloca reactivul prin reacții specifice de oxidare;

6. capacitatea de a produce un volum redus de produși secundari nedoriti din cauza pericolului pentru sănătatea populației;

7. asigurarea unei biostabilități a apei furnizate;

8. capacitatea de a avea efect remanent la o doză ce nu trebuie să depășească valoarea maximă;

9. prevederea unei trepte de control final al dozei sau al produșilor secundari.

c) eficiența celorlalte trepte de tratare;

d) tipul de apă și protecția sanitară a acesteia, conținutul de substanțe organice și compuși ai azotului, care pot reacționa cu reactivul, măbind consumul;

e) costul dezinfectării în condițiile asigurării cerințelor normate de livrare a apei nu trebuie afectat de preluarea, în treapta de dezinfecție, a sarcinilor ce trebuie și pot fi realizate în alte trepte de tratare.

SECȚIUNEA a 4-a

Transportul apei potabile și/sau industriale

Art. 81. Conductele ce transportă apă trebuie să îndeplinească simultan următoarele condiții:

a) să asigure debitul proiectat de apă în secțiunea respectivă;

b) să fie etanșe, pentru eficiența funcționării și protecția spațiului învecinat;

c) să reziste la toate presiunile de lucru din secțiunea respectivă;

d) să păstreze calitatea apei transportate.

Art. 82. La aducțiuni se vor realiza amenajările constructive și dotările cu echipamentele adecvate pentru măsurarea și înregistrarea debitelor, măsurarea presiunilor și a sistemului de control și colectare a datelor utilizând un sistem de control și achiziție de date (SCADA).

Art. 83. (1) În lipsa aparatelor de măsură, determinarea capacității de transport a aducțiunii se face prin calcul.

(2) Determinarea capacității aducțiunii prin calcul se face prin stabilirea unor tronsoane de aducțiune care:

a) au același diametru;

b) se poate măsura presiunea la capetele tronsoanelor;

c) se cunoaște cota topografică a capetelor tronsoanelor;

d) nu sunt prevăzute legături pentru alimentarea altor utilizatori.

(3) Dacă se cunoaște diametrul conductei, distanța între două secțiuni, cotele piezometrice ale secțiunilor de capăt, se poate calcula debitul folosind o relație matematică precizată în literatura de specialitate sau pusă la dispoziție de fabricanții conductelor.

Art. 84. În cazul în care aducțiunea nu are în dotare un echipament de măsurare pentru presiune sau pentru debit și nu sunt prevăzute nici amenajările constructive pentru instalarea lor, determinarea debitului se poate realiza prin folosirea rezervoarelor, asigurându-se o precizie relativ bună.

Art. 85. Testarea rezistenței conductei la presiune se face după metodologia dată în proiect, iar în lipsa acesteia se recomandă folosirea prescripțiilor din SR EN 805:2000.

Art. 86. (1) Toate componentele destinate transportului apei vor fi inspectate cel puțin săptămânal.

(2) Inspecția va fi făcută, de regulă, de același personal, pentru a se obișnui cu detaliile și a putea sesiza diferențele de la un control la altul. Rezultatul inspecției se consemnează într-o fișă de inspecție al cărei conținut va fi stabilit în cadrul procedurilor proprii. Ele stau la baza:

- a) întocmirii planului de întreținere și a executării lucrărilor necesare;
- b) executării lucrărilor de reparație, dacă este cazul;
- c) avertizării populației dacă aspectele semnalate sunt legate de cantitatea de apă (oprirea apei, restricții de furnizare) sau de calitatea acesteia (măsurile de dezinfectare suplimentară) etc.;
- d) luarea măsurilor asupra intervențiilor neautorizate în zona de protecție sanitară.

(3) În timpul inspecției se verifică:

a) starea ventilelor de aerisire: integritate, stare de funcționare, prezența apei în cămin, anunțându-se echipa de intervenție pentru scoaterea apei din cămin și eliminarea cauzelor care au provocat inundarea, starea vopselei etc.;

b) supratraversările: starea structurii de rezistență, tendința râului de erodare a malurilor, suprafețelor vopsite, starea ventilelor de aerisire, starea căii de acces, starea termoizolației/hidroizolației etc.;

c) starea suprafeței de teren asigurată ca zonă de protecție sanitară: depozite de deșeuri necontrolate, folosirea substanțelor nepermise, utilizarea apei în mod fraudulos, existența mijloacelor de reperare a conductei, tendința de lunecare a terenului etc.;

d) mijloacele de combatere a loviturii de berbec: starea construcției, starea mecanismelor de lucru (recipient hidrofor, valoare presiune, stare vane de reglare, închiderea de protecție etc.);

e) starea altor mijloace de asigurare a funcționării;

f) starea stației suplimentare de dezinfectare de pe traseu, dacă există; în stație se va intra numai pe baza unei autorizații de acces emise în acest sens;

g) verificarea stării mijloacelor prin care sunt prelevate probe de apă în vederea controlului asupra calității. Probele de apă potabilă vor fi luate numai de personal special instruit, iar probele vor fi centralizate și, pe baza lor, se va realiza raportul anual asupra calității apei, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 87. Când există mijloace de măsurare a parametrilor de funcționare, valorile acestora vor fi notate în fișă, iar persoana în a cărei grijă intră supravegherea tehnologică a sistemului va verifica dacă s-a redus capacitatea de transport, calitatea apei și eventual va solicita cercetări mai amănunțite.

Art. 88. Pentru aducțiunile lungi (15—150 km), se recomandă implicarea în supravegherea aducțiunilor a unui personal angajat care să locuiască în zonă pentru a evita deplasările lungi; în caz contrar, vor fi puse la dispoziție mijloace de transport. În cazuri speciale vor fi prevăzute cantoane de exploatare și personal permanent.

Art. 89. Lucrările de întreținere la aducțiuni se fac punctual, ca urmare a rezultatului inspecției sau după un plan anual de întreținere, astfel:

- a) se verifică și se corectează funcționalitatea tuturor armăturilor, căminelor: semestrial;
- b) se curăță și se înierbează zonele de protecție sanitară: anual;
- c) se etanșează vanele, se reface scara, capacul, se vopsesc elementele metalice din cămine, supratraversări, elemente de semnalizare: anual;
- d) se verifică subtraversările de drumuri naționale și căi ferate: săptămânal;
- e) se verifică stabilitatea pământului pe traseu și eventualele tasări: lunar;
- f) se verifică pierderile de apă pe tronsoane;
- g) se detectează eventuale branșări neautorizate: lunar;
- h) se refac sistemele de marcare/semnalizare a aducțiunii: anual;
- i) se spală tronsoanele unde apar probleme (oxid de fier, dezvoltări biologice etc.): după caz.

Art. 90. Lucrările de aducțiune cu canale sau galerii specifice transportului apei brute vor fi inspectate și se vor efectua lucrări de întreținere, în special înaintea sezonului friguros și după acesta; înainte, pentru curățare, eliminarea depunerilor, refacerea sistemului de protecție, montarea elementelor de protecție, și după, pentru refacerea taluzurilor în urma efectului gheții, verificarea modului de funcționare, eliminarea vegetației care împiedică o bună curgere etc.

Art. 91. Pentru cunoașterea performanțelor funcționale ale aducțiunii și rețelei, periodic, se va face verificarea presiunilor, a pierderilor de apă, iar în cazuri mai complexe, un audit de specialitate cu personalul atestat.

Art. 92. (1) În funcție de întindere și importanță, sistemul de transport al apei trebuie continuu supravegheat, pentru a asigura debitul sau debitul și presiunea în secțiunea de control.

(2) Aducțiunea trebuie verificată prin debitul cu care alimentează rezervorul, măsurându-se local debitul și presiunea în secțiunile de control, și prin compararea valorilor obținute cu valorile din schema generală de funcționare a sistemului.

(3) Pentru realizarea unui bilanț al apei și pentru a avea o evaluare generală a eficienței sistemului, se va determina mărimea pierderii de apă din sistem, prin măsurarea simultană a debitelor sau ca valori medii pe perioade de timp, cu ajutorul contoarelor de apă, pe tronsoane.

(4) Pentru determinarea liniei piezometrice în lungul sistemului se vor face măsurători ale presiunii în secțiunile de control ale sistemului care se vor compara cu datele de calcul pentru punerea în evidență a unor disfuncționalități pe conducta de aducțiune.

Art. 93. Pierderile de apă admisibile pentru o aducțiune trebuie să se situeze la valori sub 5% din cantitatea de apă intrată în sistem.

SECȚIUNEA a 5-a

Înmagazinarea apei

Art. 94. (1) Construcțiile pentru înmagazinarea apei au, în principal, rolul de acumulare a apei pentru compensarea variațiilor orare de debit furnizat, rezervă pentru stingerea incendiilor și alimentarea rețelei în situația unor indisponibilități apărute la captare sau a conductei de aducțiune.

(2) În unele cazuri, construcțiile pentru înmagazinarea apei pot îndeplini și funcții de rupere a presiunii, asigurarea unui timp suficient de contact între reactivi și apă pentru realizarea unei dezinfectări în bune condiții, înmagazinarea apei pentru spălătul filtrelor etc.

(3) În cazul în care apa este înmagazinată și stocată într-o construcție care cuprinde mai mult de un singur compartiment și fiecare compartiment are intrare și ieșire proprie, iar compartimentele nu sunt conectate hidraulic între ele, construcția constituie rezervor de înmagazinare separat, iar în cazul în care compartimentele sunt conectate hidraulic, construcția constituie rezervor de înmagazinare individual.

Art. 95. (1) În rezervorul de înmagazinare apa trebuie să fie sanogenă și curată, să fie lipsită de microorganisme, paraziți sau substanțe care, prin număr ori concentrație, pot constitui un pericol potențial pentru sănătatea umană și să îndeplinească cerințele minime prevăzute în legislația în vigoare.

(2) Apa potabilă este considerată sanogenă și curată dacă în proba prelevată la ieșirea din rezervorul de înmagazinare valorile pentru parametrii bacterii coliforme, E.coli și streptococi fecali sunt cele prevăzute în legislația specifică și dacă rezultatele determinărilor pentru bacteriile coliforme arată absența acestora în 95% din probele prelevate, pe durata unui an calendaristic.

Art. 96. Operatorul serviciului de alimentare cu apă trebuie să asigure prelevarea și analizarea săptămânală a unei probe de apă de la ieșirea din fiecare rezervor de înmagazinare în funcțiune, pentru a verifica conformarea cu valorile parametrilor: bacterii coliforme totale, E. coli, streptococi fecali, număr de colonii la 22 grade C și la 37 grade C, turbiditate și dezinfectantul rezidual.

Art. 97. Operatorul va lua măsurile necesare pentru asigurarea unui disponibil de apă potabilă înmagazinată care să acopere minimul necesar pentru o perioadă de 12 ore de întrerupere a prelucrării și livrării în stațiile de tratare.

Art. 98. Rezervoarele de înmagazinare trebuie să aibă posibilitatea de evacuare a apei de spălare și să aibă un sistem de acces pentru recoltarea de probe de apă.

Art. 99. Spălarea, curățarea și dezinfecția rezervoarelor de înmagazinare sunt obligatorii și trebuie realizate periodic și ori de câte ori este necesar, iar materialele și substanțele de curățare și dezinfecție trebuie să aibă aviz sanitar de folosire.

Art. 100. Rezervoarele de înmagazinare a apei vor fi exploatate și întreținute astfel încât să nu permită contaminare din exterior.

Art. 101. Materialele de construcție, inclusiv vopselele, substanțele de impermeabilizare etc., a instalațiilor de tratare a apei pentru potabilizare și rezervoarele de înmagazinare a apei trebuie să aibă aviz sanitar de folosire în acest scop.

Art. 102. Vana pentru rezerva intangibilă de incendiu trebuie să fie sigilată în poziția închis și se poate deschide numai la dispoziția organelor de pază contra incendiilor.

Art. 103. Personalul de operare va urmări starea rezervoarelor de înmagazinare, izolația termică, aerisirea, căile de acces, pierderile de apă etc. și va consemna nivelul apei în rezervor, temperatura apei și debitul vehiculat.

Art. 104. Operatorul, care asigură serviciul de alimentare cu apă din sistemul de alimentare cu apă și de canalizare, va asigura protecția calității apei în rețelele de apă, prin respectarea timpilor maximi de stagnare a apei în rezervoarele de înmagazinare, și o va certifica prin buletine

de analiză a apei, efectuate la intervalele maxime impuse prin avize, de organele de sănătate publică abilitate. Efectuarea analizelor la sursă și în rețele se va efectua, după luarea măsurilor de spălare și dezinfecție necesare, ori de câte ori intervin lucrări de înlăturare a avariilor.

SECȚIUNEA a 6-a

Distribuția apei potabile și/sau industriale

Art. 105. (1) Autoritățile administrației publice locale trebuie să asigure condițiile necesare accesului nediscriminatoriu al tuturor membrilor comunității la serviciul de alimentare cu apă.

(2) Dreptul de acces nediscriminatoriu și de utilizare a serviciului este garantat tuturor utilizatorilor, în condiții contractuale și cu respectarea prevederilor regulamentului serviciului și a programelor de reabilitare, extindere și modernizare a sistemelor de alimentare cu apă și de canalizare.

Art. 106. (1) Delimitarea dintre rețeaua publică de alimentare cu apă și rețeaua interioară de distribuție aparținând utilizatorului este căminul de branșament.

(2) Părțile componente ale unui branșament sunt:

- a) o construcție numită cămin de apometru (de branșament), plasată pe domeniul public sau privat, folosită pentru controlul și întreținerea branșamentului, fiind vizibilă și accesibilă;
- b) priza de apă reprezentând punctul de racordare la rețeaua de distribuție a apei;
- c) o conductă de branșament care se leagă la rețeaua publică de distribuție;
- d) armătura (vana) de concesiune;
- e) contorul de branșament care asigură măsurarea debitului de apă furnizată;
- f) armătura (vana) de închidere.

(3) Delimitarea dintre rețeaua publică de distribuție și instalația interioară a utilizatorului se face prin contorul de branșament, care este ultima componentă a rețelei publice de distribuție.

(4) Branșamentul până la contor, inclusiv căminul de branșament și contorul, aparține rețelei publice de distribuție a apei, indiferent de modul de finanțare a realizării acestuia.

(5) Căminul de branșament se amplasează cât mai aproape de limita de proprietate, de regula la 1—2 m în exteriorul acesteia.

Art. 107. (1) Toți utilizatorii care au instalații de utilizare a apei vor avea acces de branșare la rețelele sistemului de alimentare cu apă în condițiile legii și ale prezentului regulament.

(2) Un utilizator trebuie să aibă, de regulă, un singur branșament de apă, mai multe branșamente admitându-se în cazuri speciale.

Art. 108. (1) Branșarea tuturor utilizatorilor de apă, persoane fizice sau juridice, la rețelele de alimentare cu apă se poate face doar în baza avizului definitiv, eliberat de operator la cererea utilizatorului, pe baza proiectului de execuție.

(2) Eliberarea avizului se realizează în două faze, și anume:

a) avizul de branșare de principiu, eliberat în vederea obținerii autorizației de construire — cuprinde datele generale privind posibilitățile și condițiile de branșare a utilizatorului, date ce vor sta la baza întocmirii documentațiilor de către un proiectant autorizat;

b) avizul de branșare definitiv — prin care se însușesc soluțiile tehnice adoptate de proiectant prin detaliile de execuție. Documentația anexată la cererea pentru avizul definitiv va conține:

1. memoriu tehnic privind descrierea soluțiilor adoptate în cadrul proiectului pentru branșarea la rețeaua de alimentare cu apă;
2. scheme de montaj al conductelor de apă;
3. certificatul de urbanism;
4. planul de încadrare în zonă, la scara de 1:500;
5. actul de proprietate sau o împuternicire dată de proprietar;
6. planul rețelelor în incintă.

(3) Operatorul are obligația de a elibera avizul definitiv în maximum 30 de zile calendaristice de la depunerea documentației complete. În cazul în care în momentul depunerii documentației aceasta nu este completă, operatorul, în termen de maximum 10 zile calendaristice, va solicita, în scris, completarea documentației cu documentele care lipsesc, completând în acest sens un borderou-tip care cuprinde toate documentele necesare eliberării avizului, precum și data la care s-a depus documentația incompletă.

Art. 109. (1) Executarea lucrărilor de extindere pentru alimentări cu apă, inclusiv a branșamentelor de apă, se va face după obținerea autorizației de construire eliberate de autoritatea administrației publice locale, autorizație care va avea la bază avizul definitiv al operatorului.

(2) Se admite montarea contoarelor de apă (apometre) și în clădiri, în general în subsoluri, cu condiția asigurării de către utilizator a securității în funcționare și a accesului operatorului, stabilindu-se în acest sens clauze contractuale care să definească drepturile și îndatoririle fiecărei părți în această situație.

(3) Darea în funcțiune a bransamentului de apă se va face după recepția acestora; la recepție se vor efectua probe de presiune și de etanșitate. Punerea în funcțiune se va face după încheierea contractului de furnizare/utilizare între operator și utilizator în termenul prevăzut în contract.

(4) Realizarea de bransamente fără avizul operatorului este considerată clandestină și atrage, conform legislației în vigoare, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională, administrativă sau penală, după caz, atât pentru utilizator, cât și pentru executantul lucrării.

(5) Recepția și preluarea bransamentului ca mijloc fix se realizează conform legislației în vigoare.

(6) Întreținerea, reparațiile și înlocuirea totală sau parțială a bransamentului aparținând sistemului, precum și a căminului de bransament sunt în sarcina operatorului/prestatorului serviciului.

Art. 110. (1) Cheltuielile pentru executarea bransamentului, inclusiv a căminului de apometru, revin autorităților administrației publice locale, județene sau asociațiilor de dezvoltare comunitară. Execuția lucrărilor se realizează prin grija operatorului, iar modalitățile de decontare vor fi stabilite în contractul de delegare a gestiunii, dacă este cazul.

(2) În cazuri bine justificate de către operatori, dacă condițiile tehnice nu permit altă soluție, se poate admite racordarea mai multor utilizatori la același bransament, aceștia având cămine de bransament, amplasate conform art. 106 alin. (5), precum și contoare separate montate în aceste cămine.

Art. 111. Lucrările de întreținere la rețeaua de distribuție constau în:

a) verificarea stării și integritatea hidranților și remedierea imediată a deficiențelor: capacele de protecție, pierderea de apă, intervenția neautorizată, blocarea hidranților, existența inscripțiilor de marcaj, eventual starea de funcționare prin deschiderea hidrantului pentru o perioadă scurtă de timp: săptămânal;

b) verificarea stării căminelor de vane: existența capacelor, starea capacelor de cămin și înlocuirea imediată cu capace mai sigure, starea interioară a căminului (are apă, are deșeuri, are legături neautorizate, construcția este întreagă, dacă scara nu este corodată, piesele metalice sunt vopsite etc.);

c) verificarea căminelor de bransament: integritate, starea contorului de apă, funcționarea și eventual citirea contorului, prezența apei în cămin (se anunță echipa de intervenție pentru scoaterea apei din cămin și eliminarea cauzelor care au provocat inundarea), tendințele de distrugere etc.;

d) montarea indicatoarelor rutiere și a celor luminoase de avertizare a pericolelor în zona în care capacele ce se găsesc pe calea rutieră sunt lipsă/defecte, după caz;

e) verificarea ca după refacerea căii de circulație capacele să fie la cota noii căi de rulare: săptămânal;

f) curățarea căminelor, evacuarea apei, repararea căminului, vopsirea părților metalice;

g) verificarea funcționării vanelor, vanelor de reglare a presiunii și ventilelor de aerisire;

h) controlul pierderilor de apă; integral, la cel puțin 2 ani pentru rețelele de distribuție;

i) depistarea bransamentelor fraudulos executate: semestrial;

j) înlocuirea contoarelor de apă defecte, care funcționează în afara clasei de precizie sau pentru verificarea metrologică periodică;

k) asigurarea stării normale de funcționare a nodurilor în care se prelevează probe pentru urmărirea calității apei, de către personalul propriu sau de către organele sanitare: lunar;

l) spălarea tronsoanelor unde viteza de curgere este mică, ca urmare a reducerii consumului: lunar sau la intervale ce se decid în funcție de indicațiile organelor sanitare de inspecție, sau acolo unde se semnalează probe bacteriologice proaste (lipsa clorului, prezența bacteriilor etc.);

m) verificarea debitului și presiunii la bransamentul utilizatorului, în secțiuni caracteristice;

n) aerisirea tronsoanelor cu defecțiuni de funcționare cunoscute; săptămânal.

Art. 112. Toate caracteristicile importante, de natură să schimbe elementele de siguranța funcționării, vor fi sistematizate și vor fi introduse în lista supravegherii prioritare sau chiar în cartea construcției.

Art. 113. Elementele constructive ale sistemului vor fi poziționate față de calea de circulație, în sistemul național de referință și vor fi pregătite pentru sistemul GIS.

Art. 114. (1) În cazul capacelor căminelor, dacă denivelarea depășește 1 cm, se trece la refacerea alinierii capacului.

(2) O procedură similară se va aplica în cazul corectării cotelor cutiei de protecție a capătului de sus al țigii de manevră a vanelor îngropate în pământ.

Art. 115. Atunci când instrucțiunile o prevăd, când organele sanitare decid sau după un accident care a avut implicații asupra calității apei, se face spălarea, spălarea și dezinfectarea sau numai dezinfectarea unor tronsoane din rețea sau a întregii rețele.

(2) Viteza apei utilizate la spălare trebuie să fie de minimum 1,5 m/s.

(3) Dezinfectarea se face cu apă clorată cu circa 30 mg Cl/m³ care se introduce prin pompare printr-un hidrant până se umple, păstrându-se plină minimum 24 ore după care se golește și se spală minimum 1 oră cu apă până când analiza de apă rezultată este bună, iar autoritatea sanitară dă aviz de punere în funcțiune a circuitului.

(4) Pentru siguranță, populația trebuie avertizată și anunțată când la bransament apa nu îndeplinește condițiile de potabilitate.

(5) Spălarea și dezinfectarea se începe cu tronsoanele din amonte pentru a putea fi date în funcțiune, iar personalul de intervenție va fi instruit și dotat cu mască de protecție contra scăpărilor de clor.

(6) Cu ocazia spălării se verifică și etanșeitatea vanelor, iar cele defecte se vor înlocui.

Art. 116. (1) Pierderile de apă în rețea se consideră ca fiind normale dacă au valori sub 15% din cantitatea totală intrată în sistemul de distribuție.

(2) Lucrările de reabilitare sau modernizare, după caz, se fac obligatoriu, în cazul în care pierderea generală de apă (de la captare la utilizator) este mai mare de 20%.

Art. 117. Reparațiile se vor face în concordanță cu procedura de lucru în funcție de:

- a) tipul de material;
- b) tehnica de lucru propusă și stabilită prin procedură;
- c) timpul maxim posibil pentru oprirea apei;
- d) posibilitățile și consecințele izolării tronsonului avari;
- e) asigurarea cu apă a obiectivelor prioritare (spitale, școli, agenți economici la care întreruperea apei poate fi gravă);
- f) utilajele ce pot fi aduse pe amplasament depinzând de condițiile meteorologice și de starea vremii, de amplasament, de mărimea avariei etc.;
- g) existența avizului Inspectoratului pentru situații de urgență sau serviciului comunitar pentru situații de urgență, inclusiv a organelor de poliție, dacă se perturbă traficul în zonă;
- h) existența unei autorizații de construire, conform prevederilor legale.

Art. 118. Cu ocazia oricărei reparații, tuburile de azbociment vor fi înlocuite obligatoriu, fiind interzisă repararea acestora sau menținerea lor în circuit.

Art. 119. (1) În caz de golire a conductei trebuie acordată o atenție sporită modului de evacuare a apei pentru a nu se produce vacuum pe conductă ceea ce poate face posibilă aspirarea apei murdare din exteriorul acesteia și apariția pericolului unor îmbolnăviri la utilizator.

(2) Pentru a evita formarea vacuumului, prima armătură care se deschide va fi hidrantul situat la cota cea mai înaltă de pe traseul implicat, iar acesta va rămâne deschis până la reumplerea conductei cu apă.

(3) Dacă fenomenul de vacuum pe conductă se produce în mod curent pe un tronson oarecare atunci vor fi luate măsuri de intercalare a unor ventile de aerisire adecvate (ca poziție și capacitate).

Art. 120. Hidranții avariați trebuie înlocuiți cu alți hidranți încercați pe bancul de probă, întrucât produc o pierdere mare de apă. Pentru hidranții montați pe artere, dar fără vană de izolare, se va analiza soluția introducerii unei vane de izolare, chiar dacă este o vană amplasată direct în pământ.

Art. 121. (1) În cadrul lucrărilor de reparații se poate include și operațiunea de introducere de vane speciale de control automat (limitare) a presiunii în rețea pentru reducerea presiunii în perioada de noapte, având drept scop reducerea pierderilor de apă din rețea.

(2) Utilizarea metodei nu înlocuiește soluția de montare a pompelor cu turație variabilă.

Art. 122. Pentru realizarea bransamentelor noi se recomandă folosirea unui procedeu care să permită realizarea acestuia fără oprirea apei în conductă.

Art. 123. Toate lucrările de reparații se vor încheia prin realizarea a două operațiuni:

- a) elaborarea unui document care să cuprindă operațiunile efectuate, acesta intrând în documentația tehnică a cărții de construcții la capitolul rețea sau aducțiune, după caz;
- b) întocmirea unei calculații a costurilor lucrării care va fi păstrată în documentația de referință a tronsonului respectiv de rețea.

Art. 124. La termenul legal se verifică recipientul de hidrofor, fie că este recipient de hidrofor propriu-zis sau recipient de combatere a loviturii de berbec ori recipient pentru asigurarea

amorsării pompelor, repararea acestuia făcându-se în condițiile stabilite de proiectant și normele ISCIR.

Art. 125. (1) Pentru realizarea unei exploatare eficiente a rețelei de distribuție a apei, este necesară dezvoltarea unui sistem care să permită transmiterea informațiilor în timp real din sistem și interpretarea lor pentru a putea lua deciziile necesare sau parametrii să fie reglați prin intermediul unui sistem de automatizare.

(2) Principalele mărimi controlate trebuie să fie:

- a) starea de funcționare/rezervă/avarie a pompelor;
- b) starea închis/deschis a vanelor;
- c) nivelul/volumul apei în rezervor;

d) presiunea apei în rețeaua de distribuție, în noduri reprezentative (noduri unde o variație a presiunii se face cu o modificare importantă a debitului) etc.

Art. 126. (1) Pentru eficientizarea activității, operatorul trebuie să aibă un dispecerat prin care se va coordona întreaga activitate de operare și va fi asigurată corelarea informațiilor date de aparatele de măsură, cu lucrările de intervenție în rețea și cu sesizările făcute de utilizatori.

(2) Dispecerul central trebuie să fie asigurat cu un sistem de primire a informațiilor, asistat de un program de calculator performant și dublat de un sistem informatic ce poate asigura introducerea sistematică a datelor într-o bază de date, să poată fi ușor exploatate pentru informații curente sau pentru realizarea de statistici trimestriale, anuale etc.

(3) În cadrul dispeceratului trebuie să se poată depista problemele legate de distribuția apei, prin compararea datelor măsurate cu cele date prin proiect sau din perioada anterioară de exploatare, realizându-se un control mai riguros în zonă, astfel încât să se poată măsura volumul de apă cerut de utilizatori și identifica zonele cu pierderi mari de apă.

Art. 127. (1) Măsurarea debitelor pe rețeaua de distribuție se poate face prin montarea pe conducta de plecare a apei din rezervor a unui debitmetru sau contor de apă, putându-se folosi un debitmetru portabil.

(2) În lipsa contorului, se poate face o determinare a debitului mediu pe un interval relativ mare de timp, pentru a reduce influența decalajelor între citirea contoarelor de bransament, dacă toate bransamentele sunt contorizate.

(3) În toate cazurile trebuie să se determine pierderile de apă pe rețele.

Art. 128. (1) În cazul unor rețele mari, periodic, se fac studii specializate, prin care să se determine comportarea rețelei față de calitatea și cantitatea de apă introdusă în rețea, precum și stabilitatea biologică a apei în condiții reale.

(2) Rezultatele studiului vor fi folosite la luarea unei decizii privind reabilitarea rețelei, creșterea nivelului de tratare prin introducerea unor trepte suplimentare în schema de tratare a apei sau creșterea calității apei introduse în rețea, concomitent cu reabilitarea rețelei.

Art. 129. Proba de presiune se va face după o metodologie similară cu cea utilizată la aducțiuni.

Art. 130. Pentru eficientizarea activității de distribuție a apei, se va da o atenție deosebită monitorizării și reducerii pierderilor de apă, mai ales în cazul utilizării unei surse de apă sărace, dacă solul este sensibil la înmuiere sau dacă apa este adusă cu un efort energetic mare (peste 0,5 kWh/m³).

Art. 131. La analiza costurilor lucrărilor necesare reducerii pierderilor de apă se va face comparația cu costul unui sistem paralel sau suplimentar celui existent, prin care să fie adusă cantitatea de apă pierdută.

Art. 132. Strategia controlului pierderilor de apă se structurează în următoarele etape:

- a) realizarea unui audit pentru stabilirea stadiului pierderilor;
- b) organizarea controlului și analiza sistematică a pierderilor;
- c) dotarea cu echipamente pentru detectarea pierderilor;
- d) organizarea sistemului de remediere a defecțiunilor constatate;
- e) evaluarea continuă și controlarea efortului pentru estimarea pierderilor;
- f) stabilirea limitei din punct de vedere tehnic și economic până la care remedierea defecțiunilor trebuie făcută.

Art. 133. La rețelele alimentate gravitațional reducerea presiunii în rețea, pentru micșorarea pierderilor de apă prin neetanșități, se poate face prin:

- a) montarea pe conducte, în poziție convenabilă, a unor vane reductoare de presiune, care să asigure o presiune prestabilită în zona aval de secțiune;
- b) manevrarea zilnică a vanelor normale, cu precauția necesară pentru a nu se forma vacuum ca urmare a închiderii bruște a acestora;
- c) prin folosirea rezultatelor sistemului de monitorizare a presiunilor și adoptarea de măsuri similare (reglare de vane) în secțiuni depărtate de secțiunea controlată.

Art. 134. În cazul rețelelor alimentate prin pompare, reducerea presiunii în rețea se poate face:

- a) prin modificarea debitului în cazul pompelor cu turație variabilă, referința fiind luată de la nodul de rețea sensibil la modificarea debitului;
- b) prin scoaterea sau introducerea în funcțiune a pompelor cu turație constantă, pe baza experienței de exploatare, având în vedere un consum zilnic aproape constant;
- c) prin alegerea unor diametre ale conductelor astfel încât, la modificarea presiunii, ritmul de scădere să se propage cât mai uniform în rețea;
- d) prin refacerea rețelei, acolo unde este cazul, în sensul asigurării unei presiuni de bază pentru clădirile cu înălțime mai mică și mărirea acesteia la clădirile înalte prin stație de pompare cu hidrofor, pompe cu turație variabilă etc.

Art. 135. Prelucrarea sistematică a valorilor obținute din controlul pierderii de apă se va concretiza prin stabilirea de proceduri legate de:

- a) comportarea în timp a diferitelor tipuri de materiale;
- b) durata reală de viață a unor materiale și a tipurilor de îmbinări;
- c) mai buna estimare a costurilor de exploatare a rețelelor;
- d) stabilirea unor valori raționale asupra eficienței rețelei;
- e) valori de comparat cu realizări din alte localități/țări;
- f) stabilirea unei strategii de control a pierderilor de apă.

Art. 136. (1) Orice utilizator are dreptul la un aparat de măsurare a consumului pe bransamentul său.

(2) Montarea apometrelor se va face la toți utilizatorii ca o obligație a operatorului, până la data de 21 martie 2009, pe baza unui program de contorizare stabilit de autoritatea administrației publice locale.

(3) Asigurarea sumelor necesare pentru finanțarea contorizării la bransamentul utilizatorului, prevăzută la alin. (2), va avea prioritate la adoptarea bugetelor locale, ale asociațiilor de dezvoltare comunitară, respectiv ale operatorilor, dacă contractul de delegare a gestiunii are prevăzută această investiție, indiferent de forma de organizare a operatorilor, de tipul de proprietate sau de modalitatea de gestiune adoptată.

(4) Contravaloarea contoarelor de apă montate de utilizatori cu acordul operatorilor, inclusiv contravaloarea montajului acestora, se decontează de operatori pe baza documentelor justificative prezentate de utilizatori. Decontarea se face în limita fondurilor cu această destinație, prevăzute în bugetele locale sau ale asociațiilor de dezvoltare comunitară, aprobate potrivit legii, și transferate operatorilor, respectiv în bugetele operatorilor, potrivit programelor de investiții stabilite pe baza contractelor de delegare a gestiunii. Până la montarea contoarelor, consumul facturat nu va depăși consumul stabilit în regim pașal.

(5) Cantitățile efective de apă furnizate se stabilesc pe baza înregistrărilor contorului de bransament.

(6) Pentru utilizatorii care nu posedă aparate de măsură, până la montarea acestora, conform prevederilor de la alin. (2), stabilirea consumului se face în baza criteriilor tehnice privind stabilirea cantităților de apă în sistem pașal.

(7) Debitele de apă industrială se stabilesc numai pe baza înregistrării aparatelor de măsurare sau a metodelor de determinare a consumurilor, stabilite de comun acord în contractul de furnizare/prestare.

CAPITOLUL V

Serviciul de canalizare

SECȚIUNEA 1

Colectarea, transportul și evacuarea apelor uzate de la utilizatori

Art. 137. (1) Autoritățile administrației publice locale trebuie să asigure condițiile necesare accesului nediscriminatoriu al tuturor membrilor comunității la serviciul de alimentare cu apă și de canalizare.

(2) Dreptul de acces nediscriminatoriu și de utilizare a serviciului este garantat tuturor utilizatorilor, în condiții contractuale, cu respectarea prevederilor regulamentului serviciului și a programelor de reabilitare, extindere și modernizare a sistemelor de alimentare cu apă și de canalizare.

Art. 138. (1) Delimitarea dintre rețeaua publică de canalizare și instalația interioară de canalizare aparținând utilizatorului este căminul de racord.

(2) Părțile componente ale unui racord sunt:

- a) o construcție numită cămin de racord, plasată pe domeniul public sau privat, folosită pentru controlul și întreținerea racordului, fiind vizibilă și accesibilă;
- b) un dispozitiv tip sifon, instalat în cămin cu rolul de a garanta securitatea rețelei și care permite totodată racordarea la rețeaua de canalizare aparținând utilizatorului;
- c) o conductă de racordare, situată între căminul de racord și rețeaua publică de canalizare;
- d) un dispozitiv de legătură, realizat conform normelor tehnice în vigoare, permițând legarea conductei de racordare la canalul de serviciu.

(3) Racordul de la cămin spre rețea, inclusiv căminul de racord cu toate componentele sale, aparține rețelei publice de canalizare, indiferent de modul de finanțare a realizării acestuia.

Art. 139. (1) Pentru a nu se produce inundarea subsolurilor utilizatorului, în cazul intrării sub presiune a rețelei de canalizare, acestea nu vor fi racordate direct la rețeaua de canalizare.

(2) Pe legăturile prevăzute pentru golirea subsolurilor la canalizare, în vederea evacuării apelor provenite din rețelele interioare de alimentare cu apă și de canalizare în cazul unor defecțiuni, se vor monta de către utilizatori vane și clapete contra refulării.

(3) Căminul de racord se amplasează astfel:

- a) la 1—2 m față de clădire, la imobilele fără curte și fără împrejmuire;
- b) imediat după căminul uscat, de control al canivoului, la imobilele construite în terenuri sensibile de umezire (macroporice);
- c) la 1—2 m de împrejmuire, în curtea imobilelor cu incinta închisă;
- d) la canalul de serviciu, acolo unde distanța dintre clădire și canalul public este mai mică de 3 m.

Art. 140. Evacuarea apelor uzate în rețelele de canalizare ale localităților este permisă numai dacă prin aceasta:

- a) nu se degradează construcțiile și instalațiile rețelilor de canalizare și ale stațiilor de epurare;
- b) nu se diminuează capacitatea de transport a canalelor prin depuneri sau obturări;
- c) nu se aduc prejudicii igienei și sănătății publice sau personalului de exploatare;
- d) nu se perturbă procesele de epurare din stațiile de epurare sau nu se diminuează capacitatea acestora;
- e) nu se creează pericol de explozie;
- f) nu afectează calitatea apelor uzate și meteorice din sistemul de canalizare.

Art. 141. Deversarea la canalizare se poate face prin intermediul racordului și numai a următoarelor categorii de ape uzate:

- a) ape uzate menajere;
- b) ape uzate industriale;
- c) ape uzate orășenești;
- d) ape pluviale;
- e) ape uzate provenite de la platformele de depozitare a zăpezii.

Art. 142. (1) Orice utilizator care dorește să fie racordat la sistemul de canalizare trebuie să depună la operatorul serviciului de canalizare o cerere de racordare. Cererea va fi însoțită de certificatul de urbanism, planul de încadrare în zonă la scara de 1:500 și actul de proprietate sau o împuternicire dată de proprietar.

(2) La solicitarea avizului de racordare, în vederea evacuării apelor uzate, utilizatorul va pune la dispoziție date asigurate de un proiectant autorizat, respectiv breviare de calcul cu estimări ale debitelor și compoziției apelor uzate care urmează a fi evacuate în canalizările localităților.

Art. 143. Pentru orice modificări privind debitul și/sau calitatea apelor uzate, evacuate în rețelele de canalizare ale localităților de către operatorii economici, ca urmare a extinderii capacităților de producție, a modificării tehnologiilor de fabricație sau a altor cauze, utilizatorul are obligația de a cere un nou aviz de racordare, de a obține avizul inspectoratului de sănătate publică și avizul de gospodărire a apelor, iar operatorul are obligația să modifice contractul de furnizare.

Art. 144. (1) Cheltuielile pentru executarea racordurilor la utilizator revin autorităților administrației publice locale, județene sau asociațiilor de dezvoltare intercomunală. Execuția lucrărilor se realizează prin grija operatorului, iar modalităților de decontare vor fi stabilite în contractul de delegare a gestiunii, dacă este cazul.

(2) Legătura realizată între căminul de racordare și rețeaua de canalizare interioară a utilizatorului, inclusiv cea pentru apele meteorice, este în sarcina exclusivă a utilizatorului. Canalizarea și lucrările de racord trebuie să fie executate în condiții de etanșeitate.

Art. 145. În vederea eliberării avizului de racordare, operatorul:

a) va analiza cantitățile și încărcările cu impurificatori ale apelor uzate, prognozate a fi evacuate de utilizator, în corelație cu capacitatea rețelelor de canalizare existente în zona de amplasament și a instalațiilor de epurare aferente, pe tipuri de apă uzată;

b) va decide emiterea avizului de principiu de racordare a utilizatorului, dacă rețeaua/rețelele de canalizare și instalațiile de epurare au capacitatea de preluare necesară noilor condiții, indicând amplasamentul căminelor de racord și, dacă este necesar, necesitatea montării unor stații de preepurare;

c) refuză emiterea avizului de principiu de preluare a apelor uzate în sistemul de canalizare, amână emiterea sau limitarea provizorie a preluării debitelor, dacă execuția racordului necesită realizarea unei redimensionări a rețelei de canalizare sau a instalațiilor de epurare existente, în funcție de strategia de dezvoltare a rețelelor sistemului de canalizare stabilită de autoritatea administrației publice locale;

d) eliberează avizul de racordare definitiv, specificând:

1. debitele și concentrațiile maxime admisibile ale impurificatorilor apelor uzate evacuate, în secțiunea de control;

2. eventualele restricții de evacuare în anumite ore sau situații;

3. măsuri de uniformizare a debitelor și concentrațiilor substanțelor poluante conținute;

4. obligația utilizatorului de a semnaliza operatorului toate accidentele sau anomaliile din instalațiile proprii, care pot perturba buna funcționare a sistemului de canalizare.

Art. 146. Operatorul are obligația de a elibera avizul definitiv de racordare în maximum 30 de zile de la depunerea documentației complete. În cazul în care în momentul depunerii documentației aceasta nu este completă, operatorul, în termen de maximum 10 zile, va solicita în scris completarea documentației cu documentele lipsă, completând în acest sens un borderou-tip care cuprinde toate documentele necesare eliberării avizului, precum și data la care s-a depus documentația incompletă.

Art. 147. (1) Înainte de orice racordare la rețelele de canalizare, operatorul serviciului de canalizare va verifica conformarea execuției instalațiilor interioare cu proiectul de realizare a acestor instalații de canalizare interioară ce a stat la baza avizului de racordare, astfel încât să fie asigurate posibilitatea tehnică de racordare și compatibilitatea celor două rețele.

(2) Este interzisă montarea oricărui dispozitiv sau oricărei instalații care poate permite pătrunderea apelor uzate în conducta de apă potabilă sau industrială, fie prin aspirare datorată fenomenului de ejectie, fie prin refulare cauzată de o suprapresiune produsă în rețeaua de evacuare.

Art. 148. (1) Pentru controlul calității apelor deversate în rețeaua de canalizare, utilizatorii, operatori economici care desfășoară activități în urma cărora rezultă ape uzate din procesele tehnologice, vor prezenta, la cererea organului de control abilitat să efectueze astfel de controale, buletine de analiză emise de un laborator autorizat.

(2) Buletinele de analiza vor avea o vechime de cel mult 30 de zile calendaristice.

Art. 149. (1) Recepția și preluarea racordului ca mijloc fix se realizează conform legislației în vigoare.

(2) Întreținerea, reparațiile și înlocuirea totală sau parțială a racordurilor aparținând sistemului, precum și a căminului de racordare sunt în sarcina operatorului/prestatorului serviciului.

(3) În cazul în care apar unele deteriorări ale rețelelor, inclusiv cu efecte asupra terților, și se dovedește că acestea se datorează neglijenței sau imprudenței din partea unui utilizator, costurile intervențiilor operatorului serviciului pentru remedierea situației sunt în sarcina utilizatorului vinovat, care este răspunzător de daunele provocate.

Art. 150. Apele uzate provenite de la unitățile medicale și veterinare, curative sau profilactice, de la laboratoarele și institutele de cercetare medicală și veterinară, de la unitățile de ecarisare, precum și de la orice fel de întreprinderi și instituții care, prin specificul activității lor, produc contaminare cu agenți patogeni (microbi, virusuri, ouă de paraziți) pot fi evacuate în rețelele de canalizare ale localităților numai cu respectarea următoarelor măsuri, certificate periodic prin buletine de analiză, eliberate de către inspectoratele de sănătate publică teritoriale, ce vor fi comunicate operatorilor care au în administrare și exploatare rețeaua de canalizare și stația de epurare a localității:

a) la unitățile medicale și veterinare, curative sau profilactice realizarea măsurilor de dezinfectie a tuturor produselor patologice provenite de la bolnavi se va face conform legislației sanitare în vigoare;

b) la laboratoarele institutelor care lucrează cu produse patologice și la celelalte unități menționate, realizarea măsurilor de dezinfectie/sterilizare a tuturor produselor patologice se va face conform legislației sanitare în vigoare.

Art. 151. Utilizatorul este obligat să respecte toate normele și normativele în vigoare cu privire la condițiile și calitatea apelor uzate. În acest sens, utilizatorul nu poate deversa în rețeaua de canalizare ape uzate care în secțiunea de control conțin:

- a) materii în suspensie ale căror cantitate, mărime și natură constituie un factor activ de erodare a canalelor, provoacă depuneri sau stânenesc curgerea normală;
- b) substanțe cu agresivitate chimică asupra materialelor din care sunt realizate rețelele de canalizare și stațiile de epurare a apelor uzate din localități;
- c) substanțe de orice natură care, plutitoare sau dizolvate, în stare coloidală sau de suspensie, pot stânjeni exploatarea normală a canalelor și stațiilor de epurare a apelor uzate sau care, împreună cu aerul, pot forma amestecuri explozive;
- d) substanțe toxice sau nocive care, singure sau în amestec cu apa din canalizare, pot pune în pericol personalul de exploatare a rețelei de canalizare și a stației de epurare;
- e) substanțe cu grad ridicat de pericolozitate;
- f) substanțe care, singure sau în amestec cu apa din canalizare, pot degaja mirosuri care să contribuie la poluarea mediului înconjurător;
- g) substanțe colorante ale căror cantități și natură, în condițiile diluării realizate în rețeaua de canalizare și în stația de epurare, determină modificarea culorii apei din resursele de apă în care se evacuează apele epurate;
- h) substanțe inhibitoare ale procesului de epurare a apelor uzate sau de tratare a nămolului;
- i) substanțe organice greu biodegradabile, în cantități ce pot influența negativ procesul de epurare a treptei biologice.

Art. 152. (1) În cazul în care în localitate există un sistem public de canalizare, toți utilizatorii care au contract de furnizare a apei, indiferent dacă au sau nu bransament propriu, au obligația de a deversa apele uzate provenite din activitățile specifice fiecărui tip de utilizator numai în rețeaua de canalizare, cu respectarea prevederilor prezentului regulament.

(2) Utilizatorii care se alimentează cu apă din rețeaua de distribuție sau din surse proprii și care sunt amplasați în zone unde nu există rețele de canalizare au obligația dotării cu bazine etanșe vidanjabile sau cu stație de epurare compactă locală, construite și exploatate în condițiile impuse de autoritățile de mediu și gospodărire a apelor competente. Vidanjarea și evacuarea apelor uzate provenite din astfel de fose se poate realiza fie de către operatorul serviciului de canalizare, fie de către alți agenți economici autorizați, care au obținut în prealabil avizul operatorului privind locul și condițiile tehnice de descărcare a apelor uzate provenite din procesul de vidanjare.

(3) Vidanjarea este interzisă în zonele în care există realizat un sistem public de canalizare, dacă operatorul serviciului a notificat utilizatorului acceptul său de preluare a apelor uzate în sistemul de canalizare și s-a angajat că va realiza racordul.

Art. 153. (1) Utilizatorii din categoria operatorilor economici au obligația de a controla permanent parametrii apelor uzate industriale, astfel încât la deversarea în rețeaua de canalizare să respecte indicatorii consemnați în avizul de racordare.

(2) În cazul în care apele uzate depășesc încărcările avizate de operator sau de organele de gospodărire a apelor competente, se vor lua măsuri imediate de încadrare în aceste avize, cu plata, în sarcina utilizatorului, a contravalorii cheltuielilor suplimentare de epurare, precum și a valorii eventualelor pagube produse atât operatorului, cât și terților.

(3) Operatorul poate efectua în secțiunea de măsură prelevări de probe și controale în prezența utilizatorului, în scopul de a verifica dacă apele industriale uzate deversate în rețeaua de canalizare au calitățile stabilite în conformitate cu prescripțiile tehnice în vigoare sau avizele operatorului ori autorităților de gospodărire a apelor competente.

(4) Proba prelevată din secțiunea de măsură va fi reprezentativă și suficientă cantitativ, astfel încât să poată fi supusă analizelor fizico-chimice și biologico-bacteriologice, astfel:

- a) o treime va fi analizată prin grija operatorului;
- b) o treime prin grija utilizatorului;
- c) o treime va fi sigilată atât de operator, cât și de utilizator, constituind proba-martor, și va fi păstrată de una dintre cele două părți în astfel de condiții încât să permită conservarea caracteristicilor din momentul prelevării. Analiza acestei probe, efectuată de un laborator autorizat, agreeat de ambele părți, este opozabilă analizelor efectuate de oricare dintre cele două părți.

Art. 154. (1) Determinarea debitelor transportate de canalizare se face în mod curent numai în secțiunea finală a colectorului principal, la intrarea în stația de epurare, pentru cunoașterea debitului introdus în stație.

(2) Pentru cunoașterea capacității reale de transport și depistarea acelor tronsoane la care viteza de autocurățare nu este asigurată, se va determina debitul de apă uzată fără

contoare, măsurând viteza și secțiunea de curgere a apei uzate sau utilizând grafice de calcul care țin cont de:

- a) panta colectorului între cămine succesive;
- b) nivelul apei în cămine;
- c) diametrul colectorului.

Art. 155. În vederea depistării zonelor în care apar infiltrații în cantități mari ale apei din sol se vor efectua analize ale apei uzate în cămine, pentru determinarea consumului biologic de oxigen (CBO_5).

Art. 156. Pentru cunoașterea debitelor în colectoarele de canalizare trebuie stabilite tronsoane de control pe care se fac măsurători pentru determinarea relației dintre înălțimea apei în cămin/canal și debitul transportat, care vor reprezenta valori de referință, pentru aprecierea debitelor în timpul exploatării.

Art. 157. Proba de etanșeitate se va face conform procedurii folosite la recepția lucrării, indicându-se și valoarea pierderii admisibile de apă.

Art. 158. Operatorul va asigura supravegherea, cu frecvența stabilită în instrucțiunile tehnice, a colectoarelor canalizării de către personal calificat, care va verifica periodic următoarele elemente constructive ale rețelei de canalizare:

- a) existența și înlocuirea capacelor la căminele care fac zgomot la trecerea vehiculelor;
- b) existența grătarelor la gurile de scurgere;
- c) existența denivelărilor, gropilor, șanțurilor pe traseul colectorului;
- d) existența resturilor de pământ de pe stradă, resturi care pot ajunge în canalizare;
- e) după fiecare ploaie, băltirea apei la rigolă sau în dreptul gurii de scurgere, datorate înfundării sau poziționării prea sus a acesteia;
- f) funcționarea deversoarelor;
- g) funcționarea gurii de vărsare atât la canalizarea în sistem unitar, cât și la rețeaua în sistem divizor;
- h) existența mirosului neplăcut, caracteristic fermentării nămolului, lângă gurile de scurgere sau cămine;
- i) calitatea apelor uzate deversate în rețea de agenții economici;
- j) prezența viețuitoarelor în rețeaua de canalizare;
- k) funcționarea stațiilor de pompare.

Art. 159. O supraveghere atentă se face asupra colectoarelor prin:

- a) verificarea stării căminelor și camerelor de intersecție;
- b) verificarea nivelului apei în căminele de intersecție;
- c) verificarea nivelului apei și a stării căminelor pe colectoarele unde viteza de curgere este în general mică, sub viteza de autocurățare de 0,7 m/s;
- d) depistarea prezenței poluanților cu efecte mari asupra rețelei: produse petroliere, produse toxice, agresive etc.;
- e) verificarea cantității și calității apelor uzate în secțiunile dinainte stabilite, dar obligatoriu din gura de vărsare în emisar.

Art. 160. Principalele lucrări de întreținere ce trebuie executate sunt:

- a) verificarea și înlocuirea capacelor de cămine și a grătarelor la gurile de scurgere;
- b) corectarea cotei ramelor și capacelor de la cămine ca urmare a îmbunătățirii căii sau în urma tasărilor diferențiate;
- c) spălarea colectoarelor;
- d) desfundarea colectoarelor blocate cu material sedimentat și cimentat;
- e) scoaterea nămolului depus în depozitele gurilor de scurgere;
- f) umplerea cu apă a gurilor de scurgere;
- g) curățarea bazinelor de retenție;
- h) înlocuirea grătarelor prevăzute pe rețea;
- i) asigurarea căilor de acces la rețea și la toate secțiunile de prelevare de probe;
- j) desființarea sau aducerea în legalitate a lucrărilor ilegale de racordare.

Art. 161. (1) Spălarea colectoarelor va începe din secțiunea amonte și se continuă până la racordarea cu un colector mai mare, colector care nu este colmatat, verificând în prealabil, cu ajutorul echipamentelor specializate, dacă colectorul nu este rupt și dacă nu intră pământul în acesta.

(2) Dacă în colector, prin crăpături sau rosturile de îmbinare, au intrat rădăcinile pomilor existenți în preajma colectorului, acestea se taie, în scopul deblocării acestuia, urmând ca, prin decopertare, să se taie rădăcinile și din exterior și să fie refăcute îmbinările și tuburile defecte.

(3) În toate cazurile este recomandată inspecția cu camera TV montată pe robot specializat, iar rezultatul vizualizării va fi arhivat, după compararea cu rezultatele anterioare, constituind un moment de referință pentru deciziile ulterioare.

Art. 162. (1) Spălarea se va face de preferință cu echipamente speciale de spălat, folosind jeturi de apă de mare viteză, 10—20 m/s, asigurată printr-o presiune de 80—120 bari în furtunul de transport, urmând ca tehnologia de curățare să asigure condițiile necesare astfel încât personalul de deservire să nu intre în contact direct cu apa murdară din colector.

(2) Metoda de spălare cu jet este obligatorie la acele rețele la care, datorită construcției, căminele de inspecție nu sunt vizitabile, au dimensiuni mici și servesc doar pentru inspecția cu mijloace de televiziune în circuit închis.

Art. 163. O atenție specială va fi acordată subtraversărilor, sifonării rețelei de canalizare, marcându-se nivelul apei în căminul amonte, în perioada când funcționarea este normală, la debitul maxim, și va fi verificat acest nivel periodic săptămânal, iar dacă nivelul a crescut se va depista cauza.

Art. 164. Spălarea unui tronson important de canalizare poate începe după ce au fost luate măsuri adecvate la stația de epurare, care să țină cont de aportul mare de nămol în apa uzată, care poate influența nefavorabil procesul de epurare.

Art. 165. Gura de vărsare a apelor uzate în emisar trebuie controlată după fiecare debit mai mare decât debitul mediu al râului, verificându-se:

- a) stabilitatea malurilor râului pe circa 100 m în aval și 500 m în amonte;
- b) stabilitatea construcției gurii de vărsare;
- c) tendința râului, la ape mici, de îndepărtare față de gura de vărsare;
- d) tendința râului de blocare a gurii de vărsare;
- e) tendința de modificare a malului opus sub impactul curentului produs de apa evacuată din canalizare;
- f) tendința râului de spălare a albiei lângă gura de vărsare, fiind necesară o consolidare adecvată, dacă este cazul.

Art. 166. Canalul de ocolire care reprezintă și preaplinul stației de pompare trebuie să fie funcțional și accesibil tot timpul.

Art. 167. Se va da o atenție deosebită comportării stației de pompare pe durata ploilor ce depășesc frecvența normală, asigurându-se accesul la stație în orice situație. Se va verifica funcționarea preaplinului și efectul punerii sub presiune a rețelei, în amonte.

Art. 168. (1) Electropompele vor trebui să aibă echipamente de măsură pentru parametrii de funcționare, debit, presiune, curent și tensiune de alimentare, putere absorbită etc.

(2) Sunt aplicabile totodată prevederile art. 71 și art. 72.

Art. 169. Grătarele vor fi curățate ori de câte ori este necesar, iar materialele colectate vor fi puse în saci și evacuate.

Art. 170. Stațiile de pompare pentru evacuarea apelor la pasaje denivelate vor avea toate pompele montate și vor avea sursă dublă de alimentare cu energie, iar debitul de calcul al stației de pompare va fi mai mare decât debitul colectat în mod normal.

Art. 171. Pentru lucrările efectuate este necesar ca:

- a) să se lucreze numai cu personal calificat;
- b) personalul să aibă echipament de protecție și de muncă adecvat;
- c) să fie asigurate condițiile necesare de prevenire a accidentelor de muncă;
- d) în cazul intervenției la colectoare în funcțiune, durata de intervenție să fie cât mai mică, utilizându-se schimburi succesive pe perioade scurte de timp.

Art. 172. Lucrările de remediere a căminelor constau în principal din:

- a) reșezarea corectă a capacelor căminelor;
- b) înlocuirea capacelor sparte/furate și a grătarelor la gurile de scurgere;
- c) repararea scărilor de acces în cămine;
- d) repararea lucrărilor la bazinele de retenție;
- e) întreținerea sistemului de măsurare permanentă a debitelor.

Art. 173. (1) Racordarea de noi utilizatori la rețea se face numai de către personalul autorizat, după un proiect aprobat de operator, respectând prevederile art. 139, 142, 145 și 149.

(2) Pentru executarea unor astfel de lucrări, agenții economici, alții decât operatorul serviciului, trebuie să fie autorizați și vor lucra sub supravegherea personalului operatorului.

(3) Racordarea poate fi efectuată în unul dintre următoarele moduri:

a) utilizând căminul de vizitare atunci când noul racord este amplasat la o cotă ridicată, iar curgerea se asigură gravitațional sau, când racordul este la cotă joasă, se va asigura pomparea apei;

b) prin realizarea unui cămin nou pe canalul de serviciu.

Art. 174. Pentru subtraversarea cursurilor de apă sau alte subtraversări, sifonul de canalizare va avea realizată o posibilitate de spălare. Se va verifica nivelul apei în căminul amonte și, în

momentul în care cota acestuia este mai mare decât este normal, se efectuează spălarea sau/și curățarea mecanică. La fiecare viitură pe râu se verifică starea subtraversării.

Art. 175. (1) În general, repararea colectoarelor se realizează prin săpătură deschisă cu oprirea apei și deversarea ei la un tronson apropiat sau prin pomparea acesteia din căminul amonte.

(2) Se interzice transportul apei uzate direct prin rigola străzii, luându-se toate măsurile de prevenire a accidentelor atât pentru lucrătorii proprii, cât și pentru participanții la trafic.

(3) Lucrările se fac fără întrerupere până la terminare, chiar dacă se lucrează în schimburi succesive, în zile de sărbătoare etc.

(4) După reparațiile care implică accesul la tubulatură trebuie făcută o probă de etanșeitate, folosindu-se apa din tub prin blocarea secțiunii aval și umplerea căminului amonte sau a căminului aval până la nivelul străzii, având grijă ca presiunea maximă să nu depășească 5 mca, iar apa uzată să nu ajungă pe carosabil.

(5) La tronsoane mici se va aduce apă curată pentru a evita lucrul în condiții grele.

Art. 176. Toate lucrările de refacere a rețelei de canalizare vor fi trecute în cartea construcției, întocmindu-se, dacă este cazul, noi proceduri de lucru, atestate și aprobate.

Art. 177. (1) Cantitatea de apă uzată evacuată de utilizatorii casnici, stabilită în cadrul contractului de prestare/furnizare a serviciului, reprezintă o cotă procentuală, de regulă, între 80 și 100% din cantitatea totală de apă rece furnizată, prin hotărâre a autorității administrației publice locale, pe baza unui studiu de specialitate efectuat de un institut de specialitate.

(2) Cantitatea de apă evacuată de către celelalte categorii de utilizatori se consideră a fi egală cu cantitatea de apă consumată. Fac excepție utilizatorii la care specificul activităților face ca o cantitate de apă să rămână înglobată în produsul finit, caz în care debitul de apă uzată evacuată se va stabili prin măsurarea acestuia sau pe baza unui breviar de calcul întocmit de utilizator și însoșit de operator.

(3) Utilizatorii care se alimentează din surse proprii și care evacuează apă uzată în rețeaua de canalizare vor achita contravaloarea acesteia în baza contractului încheiat cu operatorul, în care se va specifica modul de măsurare sau determinare a cantităților evacuate.

SECȚIUNEA a 2-a

Epurarea apelor uzate

Art. 178. Operatorii care exploatează stațiile de tratare a apei potabile și/sau instalațiile de epurare au obligația să realizeze urmărirea continuă, prin analize efectuate de laboratoare autorizate, a modului de funcționare a acestora, să păstreze registrele cu rezultatele analizelor și să pună aceste date la dispoziția personalului împuternicit cu sarcini de inspecție și control.

Art. 179. Încărcarea cu poluanți a apelor uzate se exprimă în locuitori echivalenți și se calculează pe baza încărcării medii maxime săptămânale în CBO_5 intrat în stația de epurare în cursul unui an, exceptând situațiile de fenomene hidrometeorologice neobișnuite, cum sunt precipitațiile abundente.

Art. 180. (1) Înainte de a fi evacuate în receptorii naturali, apele uzate colectate în rețelele de canalizare vor fi supuse unei epurări corespunzătoare, în vederea conformării cu prevederile legale.

(2) Stațiile de epurare a apelor uzate trebuie exploatate și întreținute astfel încât să se asigure performanțe corespunzătoare în condițiile climatice locale normale. La exploatarea stațiilor de epurare se va ține seama de variațiile sezoniere ale încărcării cu poluanți.

Art. 181. Epurarea mecanică a apelor uzate trebuie să asigure îndepărtarea prin procedee fizice, în special, a materiilor în suspensie, cât și a celor nemiscibile cu apa, separabile gravitațional, precum și reținerea parțială a substanțelor organice.

Art. 182. Treapta de epurare mecanică trebuie exploatată astfel încât să se asigure, în funcție de tehnologia utilizată:

a) reținerea materiilor în suspensie de dimensiuni mari, care se face în grătare, site, cominutoare etc.;

b) reținerea materiilor nemiscibile cu apa (grăsimi, produse petroliere), realizată în separatoare de grăsimi;

c) sedimentarea materiilor în suspensie separabile prin decantare, care are loc în deznisipatoare, decantoare etc.;

d) prelucrarea nămolurilor.

Art. 183. Treapta mecanică a unei stații de epurare este alcătuită, în principal, din:

a) linia (sau fluxul) apei cu:

1. deversorul din amonte de stația de epurare;

2. bazinul de retenție;

3. grătar;
 4. deznisipator;
 5. dispozitive de măsură a debitelor de apă uzată și de nămol;
 6. separator de grăsimi;
 7. decantor primar;
 8. stație de pompare ape uzate;
 9. conducte și canale tehnologice de legătură;
 10. conductă (sau canal) de evacuare a apelor uzate epurate în emisar;
 11. gură de evacuare a apelor uzate epurate în emisar;
 - b) linia (sau fluxul) nămolului cu:
 1. stație de pompare nămol primar;
 2. instalații de sitare a nămolului;
 3. instalații de condiționare chimică a nămolului;
 4. concentrator (sau îngroșător) de nămol;
 5. instalații de stabilizare a nămolului;
 6. rezervoare de fermentare a nămolului sau metantancuri, în care are loc fermentarea anaerobă;
 7. bazine de stabilizare aerobă a nămolului sau stabilizatoare de nămol;
 8. instalații de deshidratare a nămolului;
 9. deshidratare naturală pe platforme (paturi) de uscare;
 10. deshidratare artificială sau deshidratare mecanică;
 11. depozit de nămol deshidratat;
 12. conducte și canale tehnologice de legătură;
 - c) construcții și instalații auxiliare cu:
 1. pavilion tehnologic;
 2. stație de suflante;
 3. centrală termică;
 4. atelier mecanic;
 5. remiză utilaje;
 6. drum de acces;
 7. drumuri, alei și platforme interioare;
 8. împrejmuiri și porți;
 9. instalații de alimentare cu energie electrică;
 10. instalații electrice de forță, iluminat și protecție;
 11. instalații de automatizare și AMCR;
 12. instalații de telefonie;
 13. canale termice;
 14. rețele electrice în incintă;
 15. rețele de apă potabilă, pentru incendiu, de canalizare, gaze ș.a.;
 16. lucrări de îndiguire, apărări de maluri, lucrări în albie etc.
- Art. 184. Instalațiile de epurare mecanică a apelor uzate trebuie să asigure, de regulă, o eficiență de separare și îndepărtarea principalelor substanțe poluante conținute, astfel:
- 40—60% pentru materii în suspensie;
 - 20—40% pentru CBO_5 ;
 - 20—40% pentru fosfor total și azot organic;
 - 25—75% pentru bacteriile coliforme totale.
- Art. 185. Pentru asigurarea unei funcționări corespunzătoare a stației de epurare, operatorul trebuie să aibă o bază de date din care să rezulte următoarele caracteristici fizico-chimice:
- a) pentru apă:
 1. temperatura;
 2. pH-ul;
 3. materii totale în suspensie;
 4. substanțe volatile;
 5. curbe de sedimentare;
 6. reziduu total, din care: reziduu fix și reziduu volatil;
 7. consum chimic de oxigen (CCO-Cr);
 8. consum biochimic de oxigen (CBO_5);
 9. azotul amoniacal;
 10. azoți;
 11. azotați;
 12. fosfor total;

13. substanțe extractibile cu eter de petrol;
14. metale grele;
15. sulfuri;
16. cianuri;
17. fenoli;
18. detergenți;

b) pentru nămol (primar, biologic, amestec primar cu biologic, îngroșat, stabilizat, deshidratat etc.):

1. pH-ul;
2. umiditate;
3. materii totale în suspensii;
4. substanțe volatile;
5. substanțe minerale;
6. indicele volumetric al nămolului;
7. substanțe extractibile cu eter;
8. ioni de metale grele;
9. conținutul în compuși ai azotului;
10. conținutul în compuși ai fosforului;
11. potasiu;
12. calciu;
13. magneziu;
14. sodiu;
15. cloruri;
16. sulfați;
17. caracteristicile fizico-chimice ale apei de nămol (supernatantului);
18. valori ale rezistenței la deshidratarea nămolului fermentat.

Art. 186. (1) Corpurile plutitoare și suspensiile grosiere (bucăți de lemn, textile, plastic, pietre etc.), rezultate din curățarea materialelor reținute pe grătare, se gestionează ca și deșeurile municipale, fiind transportate, de către operatorul de salubritate, în condițiile prevăzute de regulamentul serviciului de salubritate.

(2) Reținerile pe grătare se depozitează temporar în containere închise; depozitarea nu trebuie să dureze mai mult de o săptămână.

Art. 187. În timpul exploatării se vor urmări și consemna parametrii de proces și starea echipamentelor pentru diferite părți ale stației, pe trepte:

a) măsură pentru:

1. temperatură și pH;
2. azot amoniacal;
3. azotați;
4. azot total;
5. suspensii solide;
6. CCO-Cr;
7. CB05;
8. H₂S;
9. oxigen dizolvat;
10. fosfor total;
11. măsură debit;

b) grătare — senzori de nivel amonte/aval:

1. stare de funcționare echipament/alarmă;
2. pornire/oprire automată, funcție de nivel;

c) stație de pompare:

1. senzori de nivel în camera de aspirație;
2. stare de funcționare echipament/alarmă;
3. pornire/oprire automată, funcție de nivel;

d) aerare — măsură pentru pH; conductivitate, potențial Redox la intrare:

1. măsură debit de aer;
 2. oxigenul dizolvat — în minimum două puncte;
 3. azotați și azot amoniacal;
 4. stare de funcționare echipament/alarmă;
 5. valori parametri/alarmă;
 6. comanda funcționării suflantelor, în funcție de necesarul de oxigen din bazinul de aerare;
- e) decantor secundar:

1. măsură nivel apă;
2. măsură poziție strat;
3. stare de funcționare echipament/alarmă;
4. măsură nămol recirculat și nămol în exces;
5. reglare debit de nămol;
6. traductoare de suspensii pe conductele de nămol;

f) dezinfecție:

1. măsură clor remanent;
2. stare de funcționare echipament/alarmă;
3. funcționare și reglare automată pompe dozatoare;

g) evacuare efluent: aceiași indicatori ca pentru influentul stației de epurare.

Art. 188. Apa uzată procesată în stație poate fi utilizată în agricultură pentru irigații, dacă îndeplinește caracteristicile și compoziția prevăzute în actele normative în vigoare.

Art. 189. Exploatarea și întreținerea stațiilor de epurare se face numai de către personal calificat.

SECȚIUNEA a 3-a

Evacuarea, tratarea și depozitarea nămolurilor provenite din stațiile de tratare a apei brute

Art. 190. (1) În general, în stațiile de tratare a apelor potabile, nămolurile provin în proporție de 65—70% din decantare și 15—20% de la spălarea filtrelor, restul fiind evacuările depunerilor din denisipatoare.

(2) Suspensiile din aceste nămoluri conțin: substanțe prezente în apa brută înainte de tratare, ca plancton, substanțe minerale sau organice floculate, hidroxizi metalici (fier, mangan), precum și substanțe provenite din procesul de tratare ca adjuvanți cum sunt: hidroxizi metalici provenind din coagulare, în urma reacțiilor chimice dintre reactivii de coagulare și floculare și substanțele existente în apa de tratat, carbonați de calciu în cazul stațiilor de decarbonatare (dedurizare).

(3) Nămolurile se caracterizează printr-un conținut ridicat de apă și nu este permisă evacuarea ca atare în emisar sau rețea, necesitând tratamente ce implică tehnologii speciale în funcție de natura nămolurilor și treapta schemei de tratare din care provin.

Art. 191. Caracteristicile specifice acestor tipuri de nămoluri se referă la:

- a) factorii privind natura nămolului: concentrația în substanță uscată, conținutul în substanțe volatile, compoziția ponderală elementară, compoziția apei interstițiale;
- b) factorii privind structura nămolului: viscozitatea aparentă, analiza granulometrică, natura apei conținute în nămol;
- c) factorii privind comportarea nămolului la deshidratare: capacitatea de îngroșare, de compresibilitate, de centrifugare și testul de afânare (*Capillary Succession Time*).

Art. 192. Pentru stabilirea modului de utilizare a nămolurilor, operatorul care exploatează stația de tratare trebuie să aibă o analiză completă a nămolurilor produse în stația respectivă, cu precizarea tuturor datelor relevante, ca: volumul nămolului; cantitatea de substanță uscată exprimată în unități de greutate; compoziția nămolurilor; principalele substanțe ce îl compun; eventualele substanțe toxice; substanțe ce apar întâmplător în apă și periodicitatea acestei prezențe; puterea calorică a nămolurilor (în vederea unei eventuale incinerări), proprietăți fizice și mecanice; efect asupra solului.

Art. 193. (1) Nămolurile conținând compuși de fier provenind de la deferizare sau de la instalațiile ce folosesc sărurile de fier drept reactiv de coagulare sunt recomandate drept substanțe de adaos în rețelele de canalizare pentru a preveni degajarea de gaze nocive în stațiile de epurare, pentru a controla degajarea de mirosuri și generarea de sulfuri în metatancuri.

(2) Nămolul bogat în fier poate fi folosit în procesele de defosforizare, fiind un bun suport pentru adsorbția fosforului.

(3) Prin tratarea cu acid clorhidric sau sulfuric, nămolul cu conținut bogat în fier, transformat în clorură ferică sau sulfat feric, poate fi folosit drept coagulant de gradul doi pentru îndepărtarea fosforului.

(4) În domeniul materialelor de construcție, nămolurile conținând fier pot fi utilizate în fabricarea cimentului și a cărămidilor.

Art. 194. (1) În scopul economisirii consumului propriu de apă potabilă în scopuri tehnologice se recirculă apa provenind de la spălarea filtrelor, după tratare prin înmagazinarea într-un bazin de egalizare, extragerea, în general prin sedimentare, a suspensiilor din acestea și pomparea sub un debit continuu, redus ca mărime, în capătul amonte al stației.

(2) Apele de spălare acumulate în bazinul de egalizare pot fi pompate cu un debit continuu, redus, într-un sistem de filtre rapide sub presiune, cu nisip cuarțos.

(3) Reziduul rezultat de la spălarea filtrelor se poate evacua la canalizare.

(4) Trebuie dată o deosebită importanță la analiza din punct de vedere biologic a apei recirculate pentru ca microorganismele, concentrate în pelicule ce se depun pe nisipul filtrelor rapide, să nu ridice probleme legate de sănătate ținându-se seama de carbonul organic asimilabil.

Art. 195. Depozitarea nămolurilor deshidratate în locuri special amenajate se face în așa fel încât să asigure apoi folosirea lor în diferite scopuri (în cazul în care nu poate fi valorificată întreaga cantitate produsă).

Art. 196. (1) Apa de spălare de la filtre se poate utiliza în scopuri industriale, pentru irigații, pentru alte scopuri menajere non-potabile etc., în cazul în care în zonă sunt utilizatori, dar numai după tratare.

(2) De asemenea, trebuie urmărită prezența bacteriilor sau a microorganismelor ce pot fi potențial dăunătoare sănătății oamenilor iar în cazul în care analizele indică un asemenea pericol, aceste ape vor putea fi utilizate numai în scopuri non-potabile, nepermițându-se reintroducerea lor în circuitul apei potabile.

Art. 197. (1) Toate nămolurile rezultate din treptele de sedimentare și filtrare a apei necesită tratare înainte de a fi descărcate; tratarea trebuie realizată în funcție de caracteristicile acestora (minerale hidrofili, minerale hidrofobe, compoziție chimică, natură și structură).

(2) Nămolurilor rezultate de la stațiile de tratare a apei trebuie supuse procesului de reducere a volumului acestora prin:

- a) îngroșare utilizând decantarea, centrifugarea, flotația sau drenarea;
- b) deshidratare utilizând filtre presă cu plăci, membrană, șurub sau bandă.

SECȚIUNEA a 4-a

Evacuarea, tratarea și depozitarea nămolurilor provenite din stațiile de tratare a apei uzate

Art. 198. (1) Nămolurile provin din apele uzate, impurificate cu materii în suspensie, cum sunt cele din industria minieră, chimică, metalurgică, industria ușoară, industria alimentară, precum și cele provenind din apele uzate aferente canalizării localităților urbane sau rurale.

(2) Evacuarea în emisari a apelor uzate conținând materii în suspensie, respectiv a nămolurilor reținute în diversele obiecte tehnologice din stațiile de epurare, este interzisă.

(3) Nămolurile provenite din epurarea apelor uzate se pot clasifica după:

a) compoziția chimică în:

1. nămol mineral, care conține peste 50% substanțe minerale (exprimat în substanță uscată);
2. nămol organic, care conține peste 50% substanțe volatile (exprimat în substanță uscată);

b) treapta de epurare a stației din care provine în:

1. nămol primar, rezultat din treapta de epurare mecanică;
2. nămol secundar, rezultat din treapta de epurare biologică a apei;

3. nămol stabilizat anaerob (rezultat din rezervoarele de fermentare a nămolurilor) sau aerob (rezultat fie din procesul de epurare biologică avansată — respectiv nitrificare cu stabilizare, fie din stabilizatorul de nămol, de pe linia nămolului);

c) proveniența apelor uzate în:

1. nămolurile din epurarea apelor uzate menajere/orășenești;
2. nămolurile din epurarea apelor uzate industriale.

Art. 199. Pentru a asigura capacitățile necesare manipulării cantităților fluctuante de nămol, operatorul va trebui să țină seama de următorii parametri:

a) debitul mediu și cel maxim de nămol;

b) capacitatea potențială de stocare a obiectelor tehnologice din componența stației de epurare care realizează prelucrarea nămolului.

Art. 200. (1) Pentru prelucrarea și evacuarea nămolurilor reținute în stațiile de epurare, operatorul va asigura determinarea caracteristicilor în funcție de sursa de proveniență, perioada de staționare în sistem, modalitatea de procesare luată în considerare etc.

(2) Caracteristicile fizice ale nămolurilor sunt:

- a) umiditatea;
- b) greutatea specifică;
- c) culoarea și mirosul;
- d) filtrabilitatea;
- e) puterea calorică.

(3) Caracteristicile chimice sunt:

- a) pH-ul;

- b) materialele solide totale;
- c) fermentabilitatea;
- d) metalele grele;
- e) nutrienții.

Art. 201. Stațiile de pompare trebuie prevăzute și cu o a doua sursă de energie, ce trebuie să fie total independentă de prima și să asigure o energie continuă în caz de avarie.

Art. 202. Pentru mărirea vitezei de evaporare nămolul va fi supus unui proces de uscare astfel încât umiditatea rămasă după aplicarea metodelor de deshidratare mecanice convenționale să fie redusă în continuare.

Art. 203. În cazul în care nămolul are componente care îl fac incompatibil cu utilizarea lui, acesta va fi transportat la depozitele de deșeuri periculoase sau se va neutraliza termic prin incinerare, în condițiile stabilite de legislația aplicabilă.

Art. 204. (1) În cazul în care concentrațiile de metale grele și alți componenți chimici ai nămolului sunt sub valorile maxime admisibile stabilite de legislația în vigoare referitoare la utilizarea acestuia în agricultură, se poate aplica metoda compostării ce reduce agenții patogeni și produce un material similar cu pământul natural.

(2) Compostul poate fi folosit în agricultură pentru combaterea eroziunii solului, pentru îmbunătățirea proprietăților solului și pentru recultivarea acestuia.

Art. 205. Depozitarea nămolului are următoarele funcții: egalizarea debitelor, uniformizarea caracteristicilor nămolului în vederea îmbunătățirii proceselor de tratare din aval, ca stabilizarea, concentrarea și deshidratarea, permițând alimentarea uniformă pentru intensificarea operațiilor de concentrare și deshidratare și permit flexibilitatea și optimizarea proceselor pentru concentrare și deshidratare.

Art. 206. Nămolul poate fi depozitat în construcții (spații) special concepute din interiorul stației de epurare (rezervoare de stocare a nămolului, bazine de omogenizare, paturi de uscare, lagune) sau în interiorul obiectelor tehnologice ale stației de epurare (în bașa de colectare a nămolului din interiorul decantorului primar sau a decantorului secundar, în bazinele de fermentare a nămolului, în concentratoarele gravitaționale, în bazinele de aerare, în decantoarele tip Imhoff) sau în afara stației de epurare în depozite controlate, șanțuri, gropi, pe suprafața pământului etc., în funcție de compoziția acestora.

Art. 207. (1) Depozitarea se poate face pe o perioadă scurtă de timp, în bazinele de decantare sau în rezervoarele de concentrare a nămolului. Astfel de depozite sunt folosite în mod limitat și sunt folosite de obicei la stațiile de epurare mici unde timpul de depozitare poate varia de la câteva ore până la 24 ore.

(2) Depozitarea pe termen lung a materiilor solide poate fi realizată în procesele de stabilizare cu perioade lungi de retenție, de exemplu, în cazul fermentării aerobe sau anaerobe sau în bazine separate, proiectate special pentru acest scop.

(3) În instalațiile mici, nămolul este de obicei depozitat în decantoare și în bazinele de fermentare. În cazurile în care depozitarea nămolului are loc în bazine închise, trebuie asigurată ventilația împreună cu tehnologiile de control corespunzător a mirosului, precum și prevederea de sisteme de filtrare a gazelor.

Art. 208. (1) Nămolul deshidratat care nu se valorifică va fi transportat la depozitul de deșeuri de către operatorul de salubritate.

(2) Se interzice depozitarea în alte locuri fără existența unui acord de mediu în acest sens.

(3) Utilizarea nămolurilor și a altor tipuri de reziduuri ce provin de la epurarea apelor uzate orășenești în agricultură se poate realiza cu condiția respectării actelor normative în vigoare.

SECȚIUNEA a 5-a

Evacuarea apelor pluviale și de suprafață din intravilanul localităților

Art. 209. Apele pluviale și de suprafață din intravilanul localităților se pot evacua prin rețeaua de canalizare realizată în sistem unitar, divizor sau mixt, în funcție de specificul localității.

Art. 210. (1) În programele anuale de verificări, operatorul trebuie să prevadă verificarea și curățarea periodică a rețelei de canalizare.

(2) Operatorul are obligația să întrețină curate gurile de scurgere-colectare a apelor meteorice și stradale, scop în care va efectua verificări și curățări periodice. În cazul ploilor torențiale operatorul va lua măsuri de intervenție în locurile inundate.

(3) În cazul în care se constată producerea sistematică de inundații în anumite puncte ale rețelei de canalizare, operatorul împreună cu autoritățile administrației publice locale vor lua măsuri de redimensionare a conductelor rețelei de canalizare, multiplicare și/sau repoziționare a gurilor de scurgere-colectare.

(4) Curățarea rigolelor și grătarelor, pentru asigurarea scurgerii apelor rezultate din topirea zăpezilor, se va asigura prin grija operatorului serviciului de salubritate, în conformitate cu prevederile regulamentului serviciului de salubritate.

Art. 211. (1) Curățarea gurilor de scurgere, cu depozit și sifon, guri de scurgere specifice rețelei în procedeu unitar, se face obligatoriu înaintea sezonului ploios și după ploi puternice pentru a se putea depista care sunt gurile inactive.

(2) În timpul operației de curățare, nămolul îndepărtat manual nu se va depozita direct pe trotuar, ci în saci de plastic, care vor fi transportați la terminarea operației la stația de epurare a apelor uzate.

(3) După curățarea mecanică, gura de scurgere se spală, cu apă din cisternă, pentru îndepărtarea urmelor de nămol și asigurarea umplerii gurii cu apă pentru realizarea închiderii hidraulice.

(4) Personalul care face curățarea va aprecia dacă există nămol și sub dispozitivul care asigură garda hidraulică iar dacă apa nu curge se va continua spălarea până se sparge eventualul dop format.

(5) În cazul spălării mecanice, nămolul aspirat de utilaj nu va fi deversat în rețeaua de canalizare prin gura de scurgere spălată și nici printr-un cămin alăturat pentru a nu provoca accelerarea depunerilor pe colector.

(6) După terminarea operației de spălare, gura de scurgere trebuie să rămână plină cu apă, verificându-se dacă nivelul rămas este comparabil cu nivelul normal de asigurare a închiderii hidraulice.

(7) De regulă, în ziua următoare se va face o inspecție a gurilor de scurgere curățate verificându-se, prin scoaterea grătarului, dacă apa a rămas la cota ce asigură închiderea hidraulică sau se simte prezența mirosului caracteristic.

(8) Gura de canalizare care nu are apă sau se simte un miros puternic de canalizare trebuie refăcută deoarece prezintă defecțiuni constructive; nu este etanșă, pierde apă, sau elementele ce asigură garda hidraulică sunt deteriorate.

Art. 212. În perioadele secetoase, în lipsa precipitațiilor pe o durată mai mare de două săptămâni, trebuie refăcută garda hidraulică la gurile de scurgere care nu sunt amplasate pe străzile pe care se efectuează activitatea de udare și stropire de către operatorul de salubritate, începându-se cu străzile unde se știe că viteza apei este mică și este mai accelerat procesul de depunere a suspensiilor și începerea fermentării.

Art. 213. În cazul existenței bazinelor de retenție pentru preluarea debitelor de apă meteorică trebuie avute în vedere și luate măsurile necesare pentru:

- a) împiedicarea sedimentării suspensiilor;
- b) îndepărtarea depunerilor imediat după trecerea ploii și golirea bazinului pentru ca acestea să nu intre în putrefacție;
- c) menținerea în stare permanentă de funcționare a sistemului de curățare, asigurându-se protecția contra vandalismului;
- d) realizarea unei bune spălări și dezinfectii pentru a împiedica răspândirea mirosului sau a diversilor vectori (muște, țânțari etc.), care împrăstie bacterii și viruși ce pot afecta sănătatea populației din zonă;
- e) împiedicarea înghețării apei din precipitațiile căzute iarna, în cazul scăderii temperaturii sub cea de îngheț;
- f) trebuie adoptate măsuri contra tendinței de folosire a bazinelor de retenție drept depozite de gunoi.

Art. 214. Principalele lucrări de întreținere sunt:

- a) verificarea și înlocuirea grătarelor gurilor de scurgere;
- b) scoaterea nămolului depus în depozitele gurilor de scurgere;
- c) umplerea cu apă a gurilor de scurgere;
- d) curățarea bazinelor de retenție.

Art. 215. (1) Cantitatea de apă meteorică preluată de rețeaua de canalizare se determină prin înmulțirea cantității specifice de apă meteorică, comunicată de A.N.M. pentru luna anterioară emiterii facturii, cu suprafețele totale ale incintelor construite și neconstruite, declarate de fiecare utilizator și cu coeficienții de scurgere recomandați de SR 1846—1:2006.

(2) În cadrul contractelor de furnizare se vor putea utiliza formule de calcul analitic, aplicabile fiecărui utilizator, sau norme specifice locale, pe categorii de utilizatori, determinate tot analitic, pe baza prevederilor alineatului (1). Indiferent de varianta aleasă, în documentele menționate se va evidenția formula de determinare folosită.

CAPITOLUL VI

Instalațiile/rețelele interioare de alimentare cu apă și de canalizare

Art. 216. (1) Instalația interioară de alimentare cuprinde ansamblul tehnico-sanitar, de la robinetul de după apometru (punctul de delimitare), în sensul de curgere a apei, până la armătura de utilizare. Rețeaua interioară de alimentare cu apă aparține, ca obligație de întreținere și reparație, utilizatorului.

(2) Instalațiile interioare de apă și de canalizare care deserveșc 2 sau mai mulți proprietari dintr-un condominiu, inclusiv teul de derivație, sunt instalații aparținând părților comune ale condominiului și intră ca obligație de întreținere și reparație în sarcina tuturor proprietarilor condominiului.

(3) Instalațiile interioare de apă și de canalizare din cadrul condominiului, care deserveșc un singur proprietar, sunt instalații ce aparțin acestuia și intră ca obligație de întreținere și reparație în sarcina proprietarului respectiv.

(4) Punctul de delimitare între instalațiile aparținând părților comune și instalațiile fiecărui proprietar al condominiului este teul de derivație, respectiv cotul prin care se schimbă direcția de circulație a apei din verticală în orizontală, în cazul proprietarilor care au în proprietate apartamente de la ultimul etaj al unui bloc de locuințe.

Art. 217. În cazul în care lucrările de realizare a instalațiilor/rețelelor interioare conduc la modificarea condițiilor inițiale de contractare, acestea se vor efectua după obținerea acordului operatorului. Contravaloarea lucrărilor de modificare a bransamentului sau a racordului, realizate ca urmare a necesității realizării operației, se suportă de utilizator.

Art. 218. (1) Se interzice executarea unor legături între instalațiile interioare prin care se distribuie apă cu destinații diferite, precum și cele între conductele de apă potabilă și conducte de apă cu apă industrială.

(2) Pentru nerespectarea prevederilor alin. (1) și consecințele rezultate din aceasta răspunzător este deținătorul de instalații.

(3) Utilizatorii care au în dotare instalații interioare ce folosesc apă din alte surse decât ale operatorului nu vor executa legături la rețeaua de distribuție aparținând sistemului de alimentare cu apă.

(4) Se interzice legătura directă între conductele de aspirație ale pompelor și bransament.

Art. 219. (1) Utilizatorul are obligația să asigure funcționarea normală a instalației/rețelei interioare de alimentare cu apă; în acest sens va executa toate lucrările de întreținere și reparație ce se impun în vederea unei exploatare optime.

(2) Utilizatorul poate solicita operatorului consultanță și îndrumare de specialitate, ca servicii suplimentare, pentru constatarea stării tehnice a instalațiilor, etanșeității și modului de utilizare a apei, în scopul evitării pierderilor și utilizării raționale a acesteia.

Art. 220. (1) Instalația/rețeaua interioară de canalizare a utilizatorului se compune din obiecte sanitare, sifoane (inclusiv cele de pardoseală și de terasă), conducte orizontale de legătură, coloane, conducte orizontale de evacuare la căminul de racord, care reprezintă limita rețelei interioare (limita de proprietate).

(2) Instalația/rețeaua interioară de canalizare aparține utilizatorului; operatorul nu are nicio obligație privind buna funcționare a rețelei interioare de canalizare.

(3) Racordul imobilelor cu subsoluri echipate cu instalații sanitare se va executa cu respectarea măsurilor speciale contra refulării din colector spre subsol (cu clapete, vane sau cu stații de pompare a apelor uzate).

CAPITOLUL VII

Drepturile și obligațiile operatorilor și utilizatorilor

Art. 221. (1) Are calitatea de utilizator al serviciului de alimentare cu apă și de canalizare orice persoană fizică sau juridică ce deține, în calitate de proprietar sau cu drept de folosință dat de proprietar, un imobil având bransament propriu de apă potabilă și/sau racord propriu de canalizare și care beneficiază de serviciile operatorului pe bază de contract de furnizare/prestare.

(2) Pot fi utilizatori ai serviciului de alimentare cu apă și de canalizare și persoanele fizice sau juridice care nu au bransament propriu de apă potabilă, respectiv racord propriu de canalizare, dacă există condiții tehnice pentru delimitarea/separarea instalațiilor, pentru individualizarea consumurilor și pentru încheierea, în nume propriu, a contractului de furnizare/prestare a serviciului.

(3) Condițiile tehnice vor fi stabilite de operator pe baza metodologiei elaborate și aprobate de A.N.R.S.C.

(4) Principalele categorii de utilizatori ai serviciului de alimentare cu apă și de canalizare sunt:

- a) operatori economici;
- b) instituții publice;
- c) utilizatori casnici: persoane fizice sau asociații de proprietari/locatari.

Art. 222. (1) Funcționarea sistemului de alimentare cu apă și de canalizare trebuie să fie continuă, operatorul răspunzând pentru neîndeplinirea serviciului, în conformitate cu clauzele contractuale sau condițiile de menținere a licenței.

(2) În cazul lipsei de debit ca urmare a reducerii debitelor de apă ale sursei în caz de secetă sau îngheț, distribuția apei se va face după un program propus de operator și aprobat de autoritatea administrației publice locale, program ce va fi adus la cunoștința utilizatorilor în timp util, prin mijloace adecvate (mass-media, afișare la utilizator).

Art. 223. (1) Pentru intervenția rapidă în caz de necesitate operatorul va face marcaje și inscripții pe clădirile de locuit, alte clădiri din apropiere, împrejurimi, care vor indica prezența căminelor de vane și a hidranților de incendiu.

(2) Este interzisă blocarea accesului la căminele și hidranții rețelei pentru care s-au executat marcajele și inscripțiile menționate la alin. (1).

Art. 224. În vederea realizării obiectivelor și sarcinilor ce le revin în domeniul serviciului de alimentare cu apă și de canalizare a localităților, operatorii trebuie să asigure:

- a) producerea, transportul, înmagazinarea și distribuția apei potabile, respectiv preluarea, canalizarea, epurarea și evacuarea apelor uzate;
- b) exploatarea sistemelor de alimentare cu apă, respectiv a sistemelor de canalizare în condiții de siguranță și eficiență tehnico-economică, cu respectarea tehnologiilor și a instrucțiunilor tehnice de exploatare;
- c) instituirea, supravegherea și întreținerea, corespunzător dispozițiilor legale, a zonelor de protecție sanitară, a construcțiilor și instalațiilor specifice sistemelor de alimentare cu apă potabilă, de canalizare și de epurare a apelor uzate;
- d) monitorizarea strictă a calității apei potabile distribuite prin intermediul sistemelor de alimentare cu apă, în concordanță cu normele igienico-sanitare în vigoare;
- e) captarea apei brute, respectiv descărcarea apelor uzate orășenești în receptorii naturali, numai cu respectarea condițiilor impuse prin acordurile, avizele și autorizațiile de mediu și de gospodărire a apelor;
- f) întreținerea și menținerea în stare de permanentă funcționare a sistemelor de alimentare cu apă și de canalizare;
- g) contorizarea cantităților de apă produse, distribuite și respectiv facturate;
- h) creșterea eficienței și a randamentului sistemelor în scopul reducerii tarifelor, prin eliminarea pierderilor în sistem, reducerea costurilor de producție, a consumurilor specifice de materii prime, combustibili și energie electrică și prin reproiectarea, reutilizarea și re tehnologizarea acestora;
- i) limitarea cantităților de apă potabilă distribuită prin rețelele de alimentare cu apă, utilizată în procesele industriale, și diminuarea consumurilor specifice prin recircularea, refolosirea și reutilizarea acesteia.
- j) refacerea locului unde a intervenit pentru reparații sau execuția unei lucrări noi, la un nivel calitativ corespunzător, în termen de maximum 30 zile calendaristice de la terminarea lucrării, ținând cont de condițiile meteorologice care nu trebuie să afecteze calitatea acesteia. Imediat după remedierea unei avarii care a afectat pavajul în zona de intervenție, operatorul va lua toate măsurile pentru asigurarea unor pavaje provizorii, care să asigure reluarea circulației pe porțiunile afectate, iar aducerea pavajului la forma și calitatea inițială se va finaliza în aceleași condiții. Pe toată perioada desfășurării intervențiilor și până la finalizarea pavajului definitiv, operatorul va asigura semnalizarea corespunzătoare atât din punct de vedere al execuției, cât și din punct de vedere al siguranței circulației.

Art. 225. (1) Pe toată durata existenței sistemelor de alimentare cu apă și de canalizare, pentru executarea lucrărilor necesare întreținerii și exploatării sistemelor respective, operatorul are drept de servitute asupra proprietăților afectate de sistemul de alimentare cu apă și de canalizare, realizându-se cu titlu gratuit pe toată durata existenței acestuia.

(2) Dacă cu ocazia intervențiilor pentru re tehnologizări, reparații, revizii, avarii se produc pagube proprietarilor din vecinătatea sistemelor de alimentare cu apă și de canalizare, operatorii au obligația să le plătească acestora despăgubiri, în condițiile legii. Proprietarul terenului afectat

de exercitarea dreptului de servitute va fi despăgubit pentru prejudiciile cauzate. Cuantumul despăgubirii se stabilește prin acordul părților sau, în cazul în care părțile nu se înțeleg, prin hotărâre judecătorească.

(3) Operatorii au obligația să țină evidențe distincte pentru fiecare activitate, având contabilitate separată pentru fiecare tip de serviciu și/sau localitate de operare în parte.

Art. 226. Operatorul are obligația:

- a) să respecte angajamentele asumate prin contractele de furnizare/prestare a serviciilor de apă și de canalizare;
- b) să respecte prevederile prezentului regulament;
- c) să ia măsurile necesare pentru remedierea operativă a defecțiunilor apărute la instalațiile sale, precum și de înlăturare a consecințelor și pagubelor rezultate;
- d) să presteze serviciul de alimentare cu apă și de canalizare la toți utilizatorii cu care a încheiat contracte de furnizare/prestare și utilizare a serviciilor;
- e) să servească toți utilizatorii din aria de acoperire pentru care a fost licențiat;
- f) să respecte indicatorii de performanță aprobați de autoritățile administrației publice locale;
- g) să furnizeze date despre prestarea serviciului autorităților administrației publice locale, precum și A.N.R.S.C., conform programelor stabilite de acestea;
- h) să aplice metode performante de management care să conducă la reducerea costurilor de operare;
- i) să furnizeze apă potabilă și industrială la parametri de potabilitate impuși de actele normative în vigoare, cu asigurarea valorilor debitelor și a presiunii de serviciu, indiferent de poziția utilizatorului în schema de funcționare;
- j) să asigure preluarea apelor uzate și meteorice la sistemul de canalizare și să verifice calitatea acestora;
- k) să întrețină și să verifice funcționarea contoarelor de măsurare a cantităților de apă, în conformitate cu prescripțiile metrologice și să utilizeze pentru sigilare numai sigilii cu serie unică de identificare pentru a preveni sigilarea neautorizată;
- l) să emită factura pentru furnizarea/prestarea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare cel mai târziu până la data de 15 a lunii următoare celei în care prestația a fost efectuată;
- m) să factureze cantitățile de apă furnizate și serviciile de canalizare prestate la valorile măsurate prin intermediul contoarelor, aducând la cunoștința utilizatorului modificările de tarif;
- n) să înregistreze toate reclamațiile și sesizările utilizatorilor, să le verifice și să ia măsurile ce se impun, pentru rezolvarea acestora. La sesizările utilizatorilor operatorul va răspunde în scris, în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la înregistrarea acestora.

Art. 227. Operatorul de servicii din sistemul de alimentare cu apă și de canalizare nu răspunde pentru neîndeplinirea serviciului, în cazurile de forță majoră, precum și în următoarele cazuri:

- a) ca urmare a lucrărilor de întreținere, reparații, modernizări, extinderi, devieri, bransări noi, schimbări de contoare, dacă operatorul a anunțat utilizatorii despre eventualitatea opririi furnizării apei, specificând data și intervalul de timp în care aceasta va fi oprită. Anunțul de oprire a furnizării apei, prin mass-media și/sau afișare la utilizatori, după caz, în funcție de numărul de utilizatori afectați trebuie făcut înainte, cu un număr de ore stabilit prin contract;
- b) în cazul ploilor torențiale care duc la depășirea capacității proiectate de preluare la canalizare a debitelor, situație în care operatorul va face dovada depășirii capacității.

Art. 228. Operatorul are dreptul:

- a) să oprească temporar furnizarea apei sau prestarea serviciului de canalizare, fără înștiințarea prealabilă a utilizatorilor și fără să își asume răspunderea față de aceștia, în cazul unor avarii grave a căror remediere nu suferă amânare, care pot produce pagube importante, accidente sau explozii, defecțiuni ale instalațiilor interioare ale utilizatorului sau care afectează buna funcționare a sistemului de alimentare cu apă și/sau de canalizare. În astfel de cazuri, operatorul are obligația de a anunța utilizatorii imediat de situația apărută prin toate mijloacele ce le are la dispoziție;
- b) să restricționeze alimentarea cu apă a tuturor utilizatorilor, pe o anumită perioadă, cu înștiințarea prealabilă, în cazul în care apar restricționări justificate la sursa de apă sau la racordarea și punerea în funcțiune a unor noi capacități din cadrul sistemului de alimentare cu apă sau de canalizare ori a unor lucrări de întreținere planificate. Aceste restricționări se pot face cu aprobarea autorităților administrației publice locale, cu excepția cazurilor de forță majoră;
- c) să încaseze contravaloarea serviciilor furnizate și să aplice penalitățile legale;

d) să întrerupă sau să sisteze furnizarea/prestarea serviciului de alimentare cu apă, în condițiile legii, cu notificare prealabilă, la utilizatorii care nu și-au achitat facturile pe o perioadă mai mare de 30 de zile calendaristice de la data expirării termenului de plată a facturii sau care nu respectă clauzele contractuale. Aceleași măsuri, inclusiv desființarea bransamentelor/racordurilor, se pot lua față de utilizatorii clandestini, dacă aceștia nu au îndeplinit condițiile impuse de operatori pentru intrarea în legalitate.

Art. 229. Utilizatorul este obligat:

a) să respecte clauzele contractului de furnizare/prestare încheiat cu operatorul serviciului de alimentare cu apă și/sau de canalizare;

b) să asigure folosirea eficientă și rațională a apei preluate din rețeaua de alimentare cu apă, prin încadrarea în normele de consum pe persoană, unitatea de produs sau puncte de folosință, conform debitelor prevăzute în standardele în vigoare;

c) să utilizeze apa numai pentru folosințele prevăzute în contractul de furnizare a serviciilor. În cazul în care utilizatorul dorește să extindă instalațiile sau utilizarea în alte scopuri decât cele pentru care s-a încheiat contractul va înștiința/notifica operatorul/furnizorul despre aceasta. Dacă noile condiții impun, se vor modifica clauzele contractuale;

d) să mențină curățenia și să întrețină în stare corespunzătoare căminul de apometru/contor, dacă se află amplasat pe proprietatea sa;

e) să anunțe imediat după constatare operatorul despre apariția oricărei deteriorări apărute la căminul de apometru, care îl deserveste;

f) să permită citirea contorului, dacă acesta este amplasat pe proprietatea sa;

g) să nu utilizeze instalațiile interioare în alte scopuri decât cele prevăzute în contract;

h) să execute lucrările de întreținere și reparații care îi revin, conform reglementărilor legale, la instalațiile interioare de apă pe care le are în folosință, pentru a nu se produce pierderi de apă, sau, în cazul în care, prin funcționarea lor necorespunzătoare, creează un pericol pentru sănătatea publică. Obligația se extinde și la stațiile de hidrofoare, rezervoare, stații de pompare interioare etc., care se află în proprietatea utilizatorului;

i) toți utilizatorii, operatorii economici, care utilizează în procesul tehnologic apă potabilă sunt obligați să furnizeze operatorului/furnizorului informații cu privire la consumurile prognozate pentru o perioadă următoare convenită cu operatorul;

j) să nu execute lucrări clandestine de ocolire a contorului;

k) să nu modifice instalația interioară de distribuție a apei potabile fără avizul operatorului;

l) să nu manevreze vanele din amonte de apometru și să folosească pentru intervenții la instalațiile interioare numai robinetul sau vana din aval de apometru;

m) să nu influențeze în niciun fel indicațiile contorului de apă și să păstreze intactă integritatea acestuia, inclusiv sigiliile;

n) să achite contravaloarea serviciilor furnizate de operator în termen de 15 zile de la emiterea facturii;

o) să nu evacueze în rețeaua de canalizare deșeuri, reziduuri, substanțe poluante sau toxice care încalcă condițiile de descărcare impuse de normele tehnice în vigoare;

p) să comunice operatorului/prestatorului serviciului, dacă sunt deținătorii de surse proprii de apă, data punerii în funcțiune a acestora, în vederea facturării cantităților de apă uzată deversate în rețeaua de canalizare. În acest scop au obligația să instaleze apometre, să țină la zi registrul de evidență, pe baza căruia să se poată calcula și verifica debitul surselor proprii.

Art. 230. Utilizatorul are dreptul:

a) să beneficieze de serviciul de alimentare cu apă și/sau de canalizare la nivelurile stabilite în contract;

b) să primească răspuns în maximum 30 de zile calendaristice la sesizările adresate operatorului cu privire la neîndeplinirea unor condiții contractuale;

c) să conteste facturile când constată încălcarea prevederilor contractuale;

d) să fie anunțat cu cel puțin 24 de ore înainte despre opririle programate sau restricționările în furnizarea/prestarea serviciului;

e) să fie despăgubit în cazurile încălcării de către operator a clauzelor contractuale care prevăd și cuantifică valorile despăgubirilor în funcție de prejudiciul cauzat;

f) să fie informat despre modul de funcționare a serviciilor de apă și de canalizare, despre deciziile luate de autoritățile administrației publice locale, A.N.R.S.C. și de operator privind asigurarea acestor servicii;

g) să aibă montate pe bransamentele proprii ale imobilelor contoare de apă pentru înregistrarea consumurilor.

CAPITOLUL VIII

Indicatori de performanță și calitate

Art. 231. (1) Indicatorii de performanță stabilesc condițiile ce trebuie respectate de operatori în asigurarea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare.

(2) Indicatorii de performanță asigură condițiile pe care trebuie să le îndeplinească serviciile de apă și de canalizare, avându-se în vedere:

- a) continuitatea din punct de vedere cantitativ și calitativ;
- b) adaptarea permanentă la cerințele utilizatorilor;
- c) excluderea oricărei discriminări privind accesul la serviciile de apă și de canalizare;
- d) respectarea reglementărilor specifice din domeniul gospodăririi apelor și protecției mediului.

Art. 232. Indicatorii de performanță pentru serviciul de apă și de canalizare sunt specifici pentru următoarele activități:

- a) branșarea/racordarea utilizatorilor la rețeaua de alimentare cu apă și de canalizare;
- b) contractarea serviciilor de apă și de canalizare;
- c) măsurarea, facturarea și încasarea contravalorii serviciilor efectuate;
- d) îndeplinirea prevederilor din contract cu privire la calitatea serviciilor efectuate;
- e) menținerea unor relații echitabile între furnizor și utilizator prin rezolvarea operativă și obiectivă a problemelor, cu respectarea drepturilor și obligațiilor care revin fiecărei părți;
- f) soluționarea reclamațiilor utilizatorilor referitoare la serviciile de apă și de canalizare;
- g) prestarea de servicii conexe serviciului de furnizare (informare, consultanță etc.).

Art. 233. În vederea urmăririi respectării indicatorilor de performanță operatorul trebuie să asigure:

- a) gestiunea serviciilor de apă și de canalizare, conform hotărârii de dare în administrare sau prevederilor contractului de delegare a gestiunii;
- b) evidența utilizatorilor;
- c) înregistrarea activităților privind citirea echipamentelor de măsurare, facturarea și încasarea contravalorii serviciilor efectuate;
- d) înregistrarea reclamațiilor și sesizărilor utilizatorilor și soluționarea acestora;
- e) accesul neîngrădit al autorităților administrației publice centrale și locale, în conformitate cu competențele și atribuțiile legale ce le revin, la informațiile necesare pentru stabilirea:

1. modului de respectare și de îndeplinire a obligațiilor contractuale asumate;

2. calității și eficienței serviciilor furnizate/prestate la nivelul indicatorilor de performanță stabiliți;

3. modului de administrare, exploatare, conservare și menținere în funcțiune, dezvoltare și/sau modernizare a sistemelor de alimentare cu apă și de canalizare încredințată prin contractul de delegare a gestiunii;

4. modului de formare și stabilire a tarifelor pentru serviciile de apă și de canalizare;
5. stadiului de realizare a investițiilor;
6. respectării parametrilor ceruți prin prescripțiile tehnice și normele metrologice.

Art. 234. Indicatorii de performanță minimali, generali și garantați pentru serviciile de alimentare cu apă și de canalizare sunt stabiliți în anexa nr. 1 la prezentul regulament.

CAPITOLUL IX

Contractul de furnizare/prestare și utilizare a serviciilor de apă și de canalizare

Art. 235. Contractarea furnizării și prestarea serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare se vor realiza astfel:

a) în cazul în care utilizatorii au bransamente, prin contracte încheiate între operator și utilizatori;

b) în cazul în care furnizarea apei potabile se face prin cișmele stradale către persoanele fizice care nu au bransament, prin contracte încheiate cu toți cei care beneficiază de acest serviciu. Arondarea utilizatorilor se va stabili de către operator împreună cu autoritățile administrației publice locale;

c) în cazul utilizării apei de la hidranții stradali de către operatorul serviciului de salubritate sau cel al domeniului public, pe bază de contract între operatorii acestor servicii și operatorul serviciului de alimentare cu apă și de canalizare;

d) pentru consumurile de apă utilizate de pompieri pentru instruire și stingerea incendiilor, pe bază de contract încheiat cu autoritățile administrației publice locale, în conformitate cu art. 40 din Legea nr. 121/1996 privind organizarea și funcționarea Corpului Pompierilor Militari.

Art. 236. (1) Condițiile privind calitatea serviciilor asigurate de operator privind continuitatea, presiunea de utilizare și debitul furnizat, respectiv condițiile de preluare și calitatea apelor uzate acceptate la deversarea în rețelele de canalizare, vor fi înscrise în contractul de furnizare/prestare și utilizare a serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare.

(2) La încheierea contractelor se vor respecta prevederile Contractului-cadru de furnizare/prestare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare.

Art. 237. Neachitarea facturii în termen de 30 de zile de la data scadenței atrage după sine penalități de întârziere, după cum urmează:

- a) penalitățile sunt egale cu nivelul dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, stabilite conform reglementărilor legale în vigoare;
- b) penalitățile se datorează începând cu prima zi după data scadenței;
- c) valoarea totală a penalităților nu poate depăși cuantumul debitului și se constituie venit al operatorului.

CAPITOLUL X

Realizarea serviciului după producerea unui cutremur

SECȚIUNEA 1

Serviciul de alimentare cu apă

Art. 238. Pentru reducerea efectelor negative asupra populației, animalelor și mediului, operatorul împreună cu autoritatea publică locală are obligația să asigure informarea și instruirea prealabilă a populației prin afișe asupra modului de comportare în situații de calamități naturale.

Art. 239. Operatorul de apă trebuie să asigure:

- a) 1—2 l/om/zi pentru minimum 3—4 zile, apă potabilă din sursa protejată echipată cu un sistem local de filtrare — sistem de filtrare cu cartuș filtrant din CAG etc.;
- b) apa pentru combaterea incendiului din alte surse decât sursa de apă potabilă;
- c) punerea în funcțiune a resurselor proprii de alimentare pentru spitale și alte unități cu risc mare;
- d) surse de rezervă pentru alimentarea cu energie electrică a utilajelor;
- e) una sau mai multe surse de apă pentru incendiu (lacuri de agrement, râuri în zone accesibile, ștranduri etc.).

Art. 240. După încetarea mișcării seismice operatorul trebuie să verifice:

- a) starea rețelei de distribuție;
- b) starea de etanșeitate a rezervorului;
- c) integritatea aducțiunii;
- d) integritatea captării și a surselor de alimentare cu energie electrică.

Art. 241. Operatorul va acționa suplimentar, realizând următoarele acțiuni:

- a) verificarea și utilizarea rețelei de alimentare cu apă;
- b) verificarea în teren și depistarea deteriorărilor rețelei, iar în cazul constatării unor pierderi majore, izolarea la rezervorul de acumulare pentru a păstra cât mai multă apă înmagazinată;
- c) solicitarea, avizul comandamentului pompierilor pentru ca apa din rezerva de combatere a incendiului (rezerva protejată) să fie folosită pentru asigurarea apei de băut, după stingerea incendiilor;
- d) închiderea și izolarea tronsoanelor din rețea, fără defecțiuni, și toate bransamentele utilizatorilor, cu excepția celor cu risc mare;
- e) verificarea modului de funcționare al hidranților și trecerea la echiparea celor în stare de funcționare pentru furnizarea de apă în mod individual pentru populație, asigurând sau solicitând organelor abilitate paza acestora;
- f) trecerea la aplicarea planurilor stabilite pentru alimentarea cu apă din alte surse a utilizatorilor cu risc mare de explozie, incendiu etc.;
- g) punerea în funcțiune a legăturilor de rezervă ce ocolesc rezervorul, în cazul în care acesta a fost afectat și nu poate păstra apa;
- h) realizarea alimentării cu energie electrică a pompelor din sursele de rezervă, inclusiv din grupurile generatoare mobile din dotare;
- i) stabilirea soluției de alimentare cu apă în cazul în care aducțiunea este deteriorată prin:
 - utilizarea unității locale de tratare a apei, stabilită dinainte, instalată pe un amplasament situat pe locuri înalte și sigure;
 - transportul apei cu cisterne dezinfectate și distribuirea în locurile prestabilite, către populație;

— transportul apei de la sursele proprii, în condiții adecvate, dacă sursa de apă poate asigura cantitatea necesară, dar sistemul de transport este deteriorat;

j) utilizarea altei surse de apă dacă lucrările hidrotehnice de la captare sunt afectate total sau, în cazul în care lucrările sunt afectate parțial, asigurarea punerii în funcțiune cât mai urgent a părții active, mai ales dacă sistemul funcționează gravitațional;

k) realizarea de lucrări provizorii, la suprafață, de legare a tronsoanelor rămase întregi în cazul unor avarii locale pe aducțiune, rețea etc., utilizând materiale rezistente și cu îmbinări rapide. Lucrările provizorii vor fi supravegheate, iar apa dezinfectată adecvat;

l) trecerea, din momentul în care sistemul poate funcționa cel puțin parțial, la refacerea sistematică a acestuia, în ordinea importanței, astfel încât să se asigure debitele minime de funcționare. Ordinea de importanță poate fi stabilită prin analiza riscului de nefuncționare a fiecărui obiect component al lucrării.

Art. 242. În cazul calamităților naturale trebuie acționat rapid și eficient, asigurându-se:

a) realizarea planului de acțiune, însoțit de personal prin simulări anterioare producerii calamității;

b) asigurarea cadrului organizatoric, astfel încât personalul să lucreze independent, legătura între echipe și factorii de decizie realizându-se cu mijloace adecvate de comunicație, care să fie independente de rețeaua de telefonie mobilă sau fixă.

Art. 243. După încheierea operațiunilor de remediere, toate instalațiile vor fi dezinfectate în mod sistematic. Când apa devine potabilă populația va fi înștiințată că poate utiliza această apă în mod normal. Se va face o inspecție generală a rețelei pentru detectarea și remedierea locurilor pe unde se pierde apă.

SECȚIUNEA a 2-a

Serviciul de canalizare

Art. 244. Rețeaua de canalizare poate fi afectată de un cutremur fără să apară efectele exterioare, deoarece o parte din apa exfiltrată se va drena în pământ.

Art. 245. Operatorul va efectua următoarele activități:

a) verificarea curgerii apei începând de la ultimul cămin al colectorului principal (la intrarea în stația de epurare sau căminul amonte al unei subtraversări);

b) stabilirea locului în care apa nu mai curge prin colector, marcându-se tronsoanele și verificând terenul dacă are crăpături vizibile, sunt tasări de teren, sunt construcții prăbușite peste canal etc.;

c) se va interveni prin pomparea apei în alt colector sau chiar direct în emisar, caz în care trebuie să existe un aviz prealabil al autorității de mediu, pentru o perioadă de timp cât mai scurtă, în cazul unor tronsoane rupte, pe lungime mare, în porțiunea aval;

d) folosirea mijloacelor locale de dezinfectare pe traseu, a procedurilor proprii;

e) vor fi degajate locurile pe unde apa meteorică poate curge singură în emisar;

f) vor fi puse în stare de funcționare mijloacele auxiliare de pompare a apei din colectoare cu mijloace ce pot fi aduse pe amplasamente pregătite din timp sau sunt deja montate și se face numai punerea în funcțiune;

g) refacerea provizorie a rețelei de canalizare folosind tuburi ușor de montat (PVC gofrat, oțel etc.), tuburile vor putea fi montate aparent, cu protecție contra traficului stradal.

Art. 246. După stabilizarea situației, rețeaua de canalizare va intra într-un proces de verificare totală, rezultatul final va fi analizat în vederea luării unei decizii asupra soluției de reabilitare sau chiar de re tehnologizare.

CAPITOLUL XI

Realizarea serviciului după producerea unei inundații

SECȚIUNEA 1

Serviciul de alimentare cu apă

Art. 247. (1) În cazul inundațiilor se vor lua măsurile prevăzute în planul aprobat de inspectoratul pentru situații de urgență.

(2) În cazul în care stația de pompare ce asigură presiunea totală în rețea este scoasă din funcțiune (voit sau accidental) se va asigura o pompare independentă de pe un amplasament neinundabil cu motopompe pregătite din timp.

(3) Dacă localitatea este parțial inundată, se va recurge la următoarele măsuri:

a) dezinfectarea suplimentară a apei, conform recomandărilor organelor sanitare, conform planurilor pentru situații de urgență;

b) atenționarea locuitorilor cu brânșamente în zona inundată asupra unor măsuri suplimentare legate de consumul apei;

c) oprirea stațiilor de pompare aflate în zona inundată;

d) distribuirea de apă îmbuteliată locuitorilor afectați.

(4) Dacă la captare lucrările hidrotehnice sunt scoase din funcțiune, se va asigura apă produsă de stații de tratare mobile, stații care vor fi în dotarea operatorului serviciului de alimentare cu apă, captarea realizându-se printr-o priză provizorie.

(5) Dacă la sursă calitatea apei s-a degradat puternic, vor fi puse în funcțiune măsurile de tratare suplimentară:

a) adăugarea de cărbune activ praf;

b) adăugarea de polimeri;

c) reducerea debitului de apă în scopul creșterii duratei de decantare;

d) reducerea vitezei de filtrare;

e) ozonizarea apei etc.

(6) Dacă sursele de alimentare cu energie sunt afectate se va aplica soluția alimentare cu energie electrică de la o sursă de rezervă.

(7) Dacă puțurile sau căminele drenului sunt inundate, acestea vor fi spălate imediat ce nivelul apei scade, fiind luate măsuri suplimentare pentru a asigura etanșarea lor până la depășirea fenomenului.

(8) După trecerea evenimentului se va proceda la o spălare și dezinfectare totală a sistemului, obținându-se un aviz al organelor sanitare.

Art. 248. În planul de acțiune se vor trece elementele aplicabile din măsurile ce trebuie luate în cazul producerii unui cutremur.

SECȚIUNEA a 2-a

Serviciul de canalizare

Art. 249. În perioada inundațiilor rețeaua de canalizare este suprasolicitată, intrând de cele mai multe ori sub presiune.

Art. 250. (1) Operatorul va asigura cu maximă prioritate funcționarea stațiilor de pompare a apelor uzate, suplimentând numărul de pompe cu motopompe.

(2) O atenție deosebită se va da prevenirii inundării stației de pompare prin luarea tuturor măsurilor de îndiguire, utilizarea motopompelor etc.

(3) Gradul de asigurare a funcționării pompelor trebuie să fie mai mare decât al celorlalte construcții componente ale sistemului de alimentare cu apă și de canalizare.

Art. 251. Se vor aplica măsuri suplimentare de dezinfectare, mai ales în zonele în care sistemul de canalizare a refulat.

Art. 252. Vor fi puse în funcțiune stații de pompare provizorii, cu motopompe, pentru suplimentarea capacității de evacuare a apei din zonele inundate.

Art. 253. În scopul reducerii gradului de poluare, în zona joasă se poate recurge la devierea apelor colectate de pe suprafețele aflate la cote neinundate.

Art. 254. O atenție specială se va da urmării capacității de evacuare a emisarului receptor, luându-se măsuri adecvate când există riscul intrării apei prin deversorul liber.

Art. 255. (1) După trecerea evenimentului se vor face o verificare generală a canalizării, o spălare și o dezinfecție generală.

(2) Este obligatorie efectuarea unei analize urmate de un plan de măsuri capabile să îmbunătățească funcționarea sistemului, consemnându-se limitele atinse de viitură.

0010184912032012

CAPITOLUL XII

Realizarea serviciului în caz de furtună și/sau viscol puternic

SECȚIUNEA 1

Serviciul de alimentare cu apă

Art. 256. În cazul apariției furtunii și/sau a viscolului operatorul:

a) va verifica în primă urgență sistemul de alimentare cu energie, punându-se în funcțiune, dacă este cazul, sistemul de rezervă sau vor fi realizate legături provizorii, pentru acționarea cu prioritate a pompelor;

b) va verifica starea ventilațiilor la rezervoare, realizându-se o verificare a calității apei și o dezinfectare suplimentară, dacă aceasta prezintă nereguli, iar utilizatorii vor fi avertizați asupra modului în care să se consume apa;

c) va verifica starea captării și acționarea cu mijloace adecvate împotriva înghețării și blocării prizei sau a grătarului, curățarea acesteia va fi permanentă, iar în cazul existenței unor soluții de rezervă, acestea trebuie puse în funcțiune;

d) va asigura personalului de exploatare care își are locul de muncă în zone izolate alimentarea cu hrană, sistem de încălzire și echipament de protecție corespunzător;

e) va verifica starea stocurilor de reactivi, acestea fiind refăcute periodic, conform normelor.

Art. 257. După trecerea furtunii, va fi refăcut accesul pe căile de comunicație și vor fi refăcute lucrările afectate.

SECȚIUNEA a 2-a

Serviciul de canalizare

Art. 258. Pentru menținerea în funcțiune a stațiilor de pompare de pe rețeaua de canalizare în caz de furtună, este de preferat ca una dintre liniile de alimentare cu energie electrică să fie subterană sau se va asigura o sursă independentă de alimentare.

Art. 259. În caz de viscol și de temperaturi reduse, vor fi luate măsuri, împreună cu operatorul serviciului de salubritate și cu autoritatea administrației publice locale, de îndepărtare a zăpezii, pentru contracararea riscului de topire bruscă a zăpezii și punerea sub presiune a canalizării.

Art. 260. Vor fi verificate grătarele deversoarelor, luându-se și măsurile necesare pentru eliminarea blocajelor de gheață la emisar, blocaje care pot produce ridicarea nivelului apei și inundarea canalizării.

CAPITOLUL XIII

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 261. (1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București și asociațiile de dezvoltare comunitară, după caz, vor elabora și adopta, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, regulamentul propriu al serviciului de alimentare cu apă și de canalizare, în funcție de particularitățile locale și de interesele actuale și de perspectivă ale comunității respective, cu respectarea prevederilor prezentului regulament-cadru.

(2) Regulamentul se supune dezbaterii publice și se aprobă de către consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București și asociațiile de dezvoltare comunitară, după caz, urmând a intra în vigoare la 30 de zile de la aprobare.

(3) Până la elaborarea și adoptarea regulamentului serviciului operatorii și autoritățile administrației publice locale vor respecta prevederile prezentului regulament-cadru.

(4) În regulamentele întocmite și aprobate de autoritățile administrației publice locale se vor specifica contravențiile în domeniul serviciului de alimentare cu apă și de canalizare, atât pentru utilizatori, cât și pentru operatori, cu specificarea acestora și a cuantumului amenzilor aplicabile.

(5) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către primari și/sau împuterniciții acestora și de autoritatea de reglementare competentă.

(6) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, autoritățile administrației publice locale vor proceda la încheierea de acte adiționale la contractele de delegare a gestiunii, care să cuprindă punerea în aplicare a prezentului regulament.

(7) În regulamentele întocmite și aprobate de autoritățile administrației publice locale sau de asociațiile de dezvoltare comunitară, după caz, se vor stabili condițiile și termenele de conformare la prevederile prezentului regulament-cadru.

Art. 262. În cadrul contractelor încheiate cu utilizatorii se vor stipula standardele, normativele și tarifele legale, valabile la data încheierii acestor contracte. De asemenea, se vor face trimiteri și la actele normative care trebuie respectate din punct de vedere al protecției mediului și al sănătății publice.

Art. 263. Prevederile prezentului regulament-cadru vor fi actualizate în funcție de modificările de natură tehnică, tehnologică și legislativă, prin ordin al președintelui A.N.R.S.C.

Art. 264. Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul regulament-cadru.

INDICATORI DE PERFORMANȚĂ
PENTRU SERVICIILE PUBLICE DE ALIMENTARE CU APĂ ȘI DE CANALIZARE

Nr. crt.	INDICATORI DE PERFORMANȚĂ	Trimestrul				Total an
		I	II	III	IV	
0	1	2	3	4	5	6
1.1	BRANȘAREA/RACORDAREA UTILIZATORILOR					
	a) numărul de solicitări de branșare/numărul de solicitări de racordare ale utilizatorilor la sistemul public de alimentare cu apă și/sau de canalizare, diferențiat pe utilități și pe categorii de utilizatori;	%	%	%	%	%
	b) numărul de solicitări la care intervalul de timp, dintre momentul înregistrării cererii de branșare/racordare a utilizatorului, până la primirea de către acesta a avizului de branșare/racordare, este mai mic de 15/30/60 zile calendaristice.	%	%	%	%	%
1.2	CONTRACTAREA FURNIZĂRII APEI/PRELUĂRII APELOR UZATE ȘI METEORICE					
	a) numărul de contracte încheiate, pe categorii de utilizatori, raportat la numărul de solicitări	%	%	%	%	%
	b) procentul din contractele de la lit. a) încheiate în mai puțin de 30 zile calendaristice	%	%	%	%	%
	c) numărul de solicitări de modificare a prevederilor contractuale, raportate la numărul total de solicitări de modificare a prevederilor contractuale rezolvate în 30 zile	%	%	%	%	%
1.3	MĂSURAREA ȘI GESTIUNEA CONSUMULUI DE APĂ					
	a) numărul anual de contoare montate, ca urmare a solicitărilor, raportat la numărul de solicitări, pe tipuri de apă furnizată	%	%	%	%	%
	b) numărul anual de contoare montate, raportat la numărul total de utilizatori fără contor	%	%	%	%	%

* Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

	c) numărul anual de reclamații privind precizia contoarelor raportat la numărul total de contoare, pe tipuri de apă furnizată și categorii de utilizatori	%	%	%	%	%
	d) ponderea din numărul de reclamații de la lit. c) care sunt justificate	%	%	%	%	%
	e) procentul de solicitări de la lit. c) care au fost rezolvate în mai puțin de 8 zile	%	%	%	%	%
	f) numărul de sesizări privind parametrii apei furnizate raportat la numărul total de utilizatori	%	%	%	%	%
	g) cantitatea de apă furnizată raportată la numărul total de locuitori de tip casnic deserviți	l/om zi	l/om zi	l/om zi	l/om zi	l/om zi
1.4	CITIREA, FACTURAREA ȘI ÎNCASAREA CONTRAVALORII SERVICIILOR DE APĂ ȘI DE CANALIZARE					
	FURNIZATE/PRESTATE					
	a) numărul de reclamații privind facturarea raportat la numărul total de utilizatori	%	%	%	%	%
	b) procentul de reclamații de la lit. a) rezolvate în termen de 10 zile	%	%	%	%	%
	c) procentul din reclamațiile de la lit. a) care s-au dovedit a fi justificate	%	%	%	%	%
	d) valoarea totală a facturilor încasate raportată la valoarea totală a facturilor emise	%	%	%	%	%
1.5	ÎNTRERUPERI ȘI LIMITĂRI ÎN FURNIZAREA APEI ȘI ÎN PRELUAREA APELOR LA CANALIZARE					
1.5.1	ÎNTRERUPERI ACCIDENTALE					
	a) numărul de întreruperi neprogramate anunțate, pe categorii de utilizatori;	nr.	nr.	nr.	nr.	nr.
	b) numărul de utilizatori afectați de întreruperile neprogramate anunțate raportat la total utilizatori, pe categorii de utilizatori	%	%	%	%	%
	c) durata medie a întreruperilor raportate la 24 ore pe categorii de utilizatori	%	%	%	%	%
	d) numărul de întreruperi accidentale pe categorii de utilizatori	nr.	nr.	nr.	nr.	nr.
	e) numărul de utilizatori afectați de întreruperile accidentale raportat la total utilizatori, pe categorii de utilizatori	%	%	%	%	%
1.5.2	ÎNTRERUPERI PROGRAMATE					
	a) numărul de întreruperi programate	nr.	nr.	nr.	nr.	nr.
	b) durata medie a întreruperilor programate raportată la 24 ore	%	%	%	%	%
	c) numărul de utilizatori afectați de aceste întreruperi raportat la total utilizatori, pe categorii de utilizatori	%	%	%	%	%
	d) numărul de întreruperi cu durata programată depășită raportat la total întreruperi programate, pe categorii de utilizatori	%	%	%	%	%
1.5.3	ÎNTRERUPERI DATORATE NERESPECTĂRII PREVEDERILOR CONTRACTUALE DE CĂTRE UTILIZATOR					

	a) numărul de utilizatori cărora li s-a întrerupt furnizarea/prestarea serviciilor pentru neplata facturii raportat la număr total de utilizatori, pe categorii de utilizatori și pe tipuri de servicii	%	%	%	%	%
	b) numărul de contracte reziliate pentru neplata serviciilor furnizate raportat la număr total de utilizatori, pe categorii de utilizatori și pe tipuri de servicii	%	%	%	%	%
	c) numărul de întreruperi datorate nerespectării prevederilor contractuale, pe categorii de utilizatori, tipuri de servicii și clauze contractuale nerespectate	nr.	nr.	nr.	nr.	nr.
	d) numărul de utilizatori cărora li s-a întrerupt furnizarea serviciilor, realimentați în mai puțin de 3 zile, pe categorii de utilizatori și tipuri de servicii					
1.6	CALITATEA SERVICIILOR FURNIZATE/PRESTATE					
	a) numărul de reclamații privind parametrul de calitate al apei furnizate raportat la număr total utilizatori, pe tipuri de utilizatori și tipuri de apă furnizată (potabilă sau industrială) și parametrul reclamații	%	%	%	%	%
	b) procentul din reclamațiile de la lit. a) care s-au dovedit a fi din vina operatorului	%	%	%	%	%
	c) valoarea despăgubirilor plătite de operator, pentru nerespectarea condițiilor și parametrilor de calitate stabiliți în contract, raportată la valoarea facturată, pe tipuri de servicii și categorii de utilizatori	%	%	%	%	%
	d) numărul de reclamații privind gradul de asigurare în funcționare raportat la numărul total de utilizatori	%	%	%	%	%
1.7	RĂSPUNSURI LA SOLICITĂRILE SCRISE ALE UTILIZATORILOR					
	a) numărul de sesizări scrise, altele decât cele prevăzute la celelalte articole, în care se precizează că este obligatoriu răspunsul operatorului, raportat la total sesizări	%	%	%	%	%
	b) procentul din totalul de la lit. a) la care s-a răspuns într-un termen mai mic de 30 de zile calendaristice.	%	%	%	%	%
2	INDICATORI DE PERFORMANȚĂ GARANȚAȚI					
2.1	PENTRU SISTEMUL DE ALIMENTARE CU APĂ					
	a) pierderea de apă în rețea exprimată ca raport între cantitatea de apă furnizată și cea intrată în sistem.	%	%	%	%	%
	b) gradul de extindere al rețelei exprimat ca raport între lungimea rețelei dată în funcțiune la începutul perioadei luate în calcul și cea de la sfârșitul perioadei luate în calcul	%	%	%	%	%

	c) consumul specific de energie electrică pentru furnizarea apei, calculat ca raport între cantitatea totală de energie consumată trimestrial/ anual pentru funcționarea sistemului și cantitatea de apă furnizată.	kWh /m ³	kWh /m ³	kWh /m ³	kWh /m ³	kWh /m ³
	d) durata zilnică de alimentare cu apă calculată ca raport între numărul mediu zilnic de ore în care se asigură apă la utilizator și 24 ore, pe categorii de utilizatori	%	%	%	%	%
	e) gradul de acoperire exprimat ca raport între lungimea rețelei de distribuție și lungimea totală a străzilor	%	%	%	%	%
	f) gradul de contorizare exprimat ca raport între numărul de utilizatori care au contoare la branșament și numărul total de utilizatori	%	%	%	%	%
	PENTRU SISTEMUL DE CANALIZARE					
2.2	a) gradul de deservire exprimat ca raport între lungimea rețelei de canalizare și lungimea totală a străzilor	%	%	%	%	%
	b) gradul de extindere al rețelei de canalizare exprimat ca raport între lungimea străzilor cu sistem de canalizare dată în funcțiune la începutul perioadei luate în calcul și cea de la sfârșitul perioadei luate în calcul	%	%	%	%	%
	c) consumul specific de energie electrică pentru evacuarea și epurarea apelor uzate, calculat ca raport între cantitatea totală de energie electrică consumată trimestrială/ anuală pentru asigurarea serviciului și cantitatea de apă uzată evacuată	kWh /m ³	kWh /m ³	kWh /m ³	kWh /m ³	kWh /m ³

INDICATORI STATISTICI
PENTRU SERVICIILE PUBLICE DE ALIMENTARE CU APĂ ȘI DE CANALIZARE

Nr. crt.	INDICATORUL	Trimestrul				Total an
		I	II	III	IV	
0	1	2	3	4	5	6
1.1	BRANȘARE/RACORDAREA UTILIZATORILOR					
	a) raportul dintre numărul de bransamente și lungimea rețelei de distribuție a apei	buc/km	buc/km	buc/km	buc/km	buc/km
	b) lungimea rețelei de distribuție raportată la numărul de locuitori asigurați cu apă	m/loc	m/loc	m/loc	m/loc	m/loc
	c) raportul dintre lungimea efectivă a rețelei și numărul de locuitori	m/loc	m/loc	m/loc	m/loc	m/loc
	d) raportul dintre populația racordată la canalizare și populația totală a localității	%	%	%	%	%
	e) raportul dintre numărul de racorduri și lungimea rețelei de canalizare	buc/km	buc/km	buc/km	buc/km	buc/km
1.2	GESTIUNEA CONSUMULUI DE APĂ					
	a) volumul de apă furnizată raportată la capacitatea de proiect al rețelei	%	%	%	%	%
	b) volumul de apă furnizată prin aducțiune și capacitatea proiectată	%	%	%	%	%
1.3	ABATERI ALE UTILIZATORILOR DE LA CONDIȚIILE DE CONTRACT					
	a) numărul de cazuri de nerespectare de către utilizatori a condițiilor de descărcare a apelor uzate și meteorice în rețelele de canalizare raportat la număr total utilizatori, pe tipuri de utilizatori	%	%	%	%	%
	b) numărul de sistări a prestării serviciului public de canalizare raportat la număr total utilizatori, pe tipuri de utilizatori, datorat nerespectării de utilizator a condițiilor de deversare	%	%	%	%	%
	c) valoarea despăgubirilor plătite de utilizatori, pentru daune datorate deversării apelor ce nu respectă condițiile de deversare din contract, raportat la valoarea facturată aferentă apelor uzate, pe tipuri de servicii și categorii de utilizatori	%	%	%	%	%

* Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.